

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6726 *Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

El sector financer i, en especial, el bancari exerceixen un paper econòmic vital, atès que operen com a canal més potent de transformació de l'estalvi en finançament per a empreses, famílies i administracions públiques. L'accés a aquest crèdit en condicions competitives, tant en termes de cost com de volum, és una condició indispensable per al creixement de l'economia i està, per tant, vinculat íntimament a la creació d'ocupació i riquesa nacional. Al mateix temps, el risc i la incertesa són consubstancials a l'activitat bancària. La mateixa tendència cíclica de les economies, la natural apetència de les empreses financeres per models de negoci que prioritzen l'optimització de beneficis a curt termini, la imprevisible evolució de la innovació financerà, i la creixent i mundial interdependència entre entitats i mercats financers poden conduir aquestes institucions i el conjunt de les economies a situacions de dificultat, amb conseqüències greus sobre el funcionament global del sistema econòmic. Aquestes conseqüències a vegades assoleixen unes dimensions que poden arribar a exigir el suport financer públic, apartant d'aquesta manera el sector financer de la regla del mercat, general i espontània, de fallida individual i selecció d'agents. Per tot això, correspon a l'ordenament jurídic articular, amb una profunditat interventora més gran que les utilitzades en altres àrees d'activitat econòmica, la regulació necessària per a una millor prevenció i gestió dels riscos financers i, al mateix temps, el foment de les condicions més favorables de finançament de l'economia. Es pot dir que el fonament últim de tota la legislació financerà consisteix en la necessitat de garantir l'estabilitat i el funcionament eficient dels mercats financers, amb la finalitat de protegir els agents implicats, en especial clients i inversors i, en darrera instància, proporcionar a les economies les condicions de finançament, òptimes però prudentes, per impulsar la seva prosperitat a llarg termini.

En definitiva, l'activitat bancària ha d'estar subjecta a normes que conciliïn la capacitat necessària de les entitats de crèdit per dur a terme els seus fins en el context d'una economia de mercat, amb l'ordenació i la disciplina degudes sobre els aspectes que poden ocasionar, com ja ha succeït en ocasions anteriors, perjudicis greus a l'economia.

Aquestes consideracions, fruit d'una experiència sostinguda en el temps i de la successió de crisis, van ser considerades pel legislador des de l'instant en què l'activitat financerà es va posicionar en un lloc central de l'economia, i van impulsar la creació del sistema espanyol de regulació i supervisió d'entitats de crèdit. Les primeres normes referides al sector bancari espanyol, fins aleshores aliè a qualsevol ingerència pública, van ser la Llei de bancs d'emissió i la Llei de societats de crèdit de 1854. Però l'autèntica legislació inaugural d'un marc comprensiu de regulació prudencial va ser la Llei relativa a l'ordenació bancària de 1921, coneguda com la Llei Cambó, qui, en la defensa a les Corts del projecte de llei ja assenyalava que «les pèrdues d'un banc no afecten únicament els

seus accionistes, afecten els seus clients, afecten tota l'economia del país...». Des d'aleshores s'han succeït les normes que han donat continuïtat a la intervenció dels poders públics, com la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946, que aquesta Llei deroga definitivament, o la Llei de bases d'ordenació del crèdit i la banca, de 14 d'abril de 1962.

L'últim cos legal de regulació prudencial bancària que se substitueix amb aquesta Llei és el format per la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. Aquestes normes van sorgir de dues circumstàncies històriques que avui resulten clarament reconeixibles. En primer lloc, la profunda crisi que va afectar el conjunt del sistema bancari entre els anys 1977 i 1985 i que va originar la fallida de més de la meitat dels bancs que operaven al país a principis de 1978. I, en segon lloc, la incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea el 1986, que va obrir l'etapa actual de vinculació de la regulació financera espanyola a la prolífica evolució del cabal comunitari en aquesta matèria.

Des d'aleshores, la legislació bancària, influïda pel dret de la Unió Europea i pels acords internacionals de la matèria, ha anat configurant un entramat legal complex i profund que opera a la pràctica com un autèntic estatut professional de les entitats de crèdit. Aquest cos legal s'encarrega, en primer lloc, de la vigilància continuada de la solvència i gestió de riscos de les entitats, atribuïda amb àmplies prerrogatives al Banc d'Espanya. Però no es limita en absolut a aquesta vigilància, i arriba a altres elements molt substantius i peculiars de la regulació de les entitats de crèdit, com ara la reserva d'activitat, el control de l'accés i la idoneïtat dels directius i accionistes més significatius, el reforç específic de les exigències de govern corporatiu o, en darrera instància, el tractament singularíssim de les entitats amb dificultats de viabilitat, que inclou la possibilitat d'intervenció i substitució dels seus administradors o la imposició de pèrdues als seus creditors respectius.

De la mateixa manera que succeïa a mitjan anys vuitanta, la nova regulació que incorpora aquesta Llei està impulsada per dos poderosos corrents. Un és l'evolució internacional del dret bancari, i l'altre és la constatació que la crisi financera ha deixat sobre la necessitat de millorar la qualitat de la regulació prudencial d'entitats de crèdit.

En efecte, un dels canvis més substancials que s'ha produït al mercat financer en les últimes dècades té a veure amb la completa internacionalització d'aquesta activitat, en paral·lel, però també a l'avantguarda, del fenomen de major abast de globalització econòmica. Aquest fet ha tingut importants repercussions en l'àmbit normatiu, ja que, alhora que s'aplicaven els sistemes de supervisió i regulació a escala nacional, el negoci bancari es feia global i es constatava la necessitat d'adoptar una perspectiva reguladora supranacional. Per això, ara es pretén harmonitzar els requisits prudencials de la normativa de solvència a escala global, i evitar així indesitjables arbitratges reguladors entre diferents jurisdiccions i, alhora, millorar les eines de cooperació internacional entre supervisors.

L'autoritat internacional que lidera l'harmonització de la regulació financera internacional és el Comitè de Basilea de Supervisió Bancària. Mitjançant els acords assolits per aquest Comitè, es va articular una primera regulació que va fixar per a les entitats de crèdit un capital mínim del 8% sobre el conjunt dels seus riscos (Basilea I, 1988). Posteriorment, el 2004, es va sofisticar la normativa (Basilea II) amb la millora de la sensibilitat dels mecanismes d'estimació del risc i la creació de dos nous pilars: l'autoavaluació del risc per cada entitat en diàleg amb el supervisor (Pilar II) i la disciplina de mercat (Pilar III).

Però cap de les dues reformes anteriors, incorporades a Espanya a través de sengles transposicions del dret de la Unió Europea, va evitar els efectes de la crisi desencadenada el 2008. La qualitat i quantitat del capital de les entitats s'ha mostrat insuficient per absorbir les pèrdues originades en un context de fortes turbulències, i la regulació tampoc ha aconseguit temperar el comportament procíclic de les entitats, que van incrementar en excés el crèdit en la fase d'expansió i el van reduir substancialment en recessió, fet que

primer va agreujar la inestabilitat financera i després va empitjorar els efectes i la durada de la crisi econòmica.

A causa dels importants desafiaments que sobre l'estabilitat dels mercats financers i sobre l'economia mundial van sorgir a partir de 2008, i després de l'impuls polític dels grans líders mundials reunits el novembre d'aquell any a Washington al voltant del Grup dels Vint, el Comitè de Basilea de Supervisió Bancària va acordar el desembre de 2010 el «Marc regulador global per reforçar els bancs i sistemes bancaris» (Basilea III), que, en un intent d'evitar crisis futures i millorar la cooperació internacional, va reforçar significativament les exigències de capital dels bancs.

La Unió Europea va traslladar al seu ordenament jurídic els acords esmentats mitjançant el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, i la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, la transposició dels quals al nostre ordenament es va iniciar amb el Reial decret llei 14/2013, de 29 de novembre, de mesures urgents per a l'adaptació del dret espanyol a la normativa de la Unió Europea en matèria de supervisió i solvència d'entitats financeres, i es continua ara. Aquestes normes de la Unió Europea tenen, al seu torn, un propòsit i una dimensió més grans que la mera adopció dels acords de Basilea III, ja que, d'una banda, aprofundeixen en l'objectiu de reduir la dependència excessiva de les agències de qualificació creditícia per al mesurament de les exposicions a diferents riscos i, de l'altra, avancen substancialment en la creació d'una autèntica normativa bancària única en matèria de solvència. Aquest exercici d'harmonització és imprescindible amb vista a la constitució de la Unió Bancària, que ha de recolzar fermament sobre aquesta normativa financera comuna per constituir els mecanismes únics de supervisió i resolució d'entitats de crèdit de la zona euro. Així mateix, la reducció de la dependència de les agències de qualificació externa és imprescindible per reforçar la solvència, mentre que la crisi financera ha posat de manifest de quina manera els mètodes d'anàlisi d'aquestes agències van infravalorar els riscos de determinats actius.

Durant els últims anys, Espanya ha conegut els greus efectes ocasionats per la crisi d'entitats de crèdit. La inviabilitat d'algunes entitats de crèdit sense suports financers ha exigint una intervenció pública decidida per emprendre el sanejament i la reestructuració d'aquestes entitats. Un cop fet aquest esforç, ara correspon aprovar una nova regulació prudencial que assegurï un marc en què les nostres entitats financeres exerceixin les seves activitats, d'altra banda vitals per a l'economia, amb el menor risc possible per a l'estabilitat financera del país.

II

L'objecte principal d'aquesta Llei és adaptar el nostre ordenament als canvis normatius que s'imposen en l'àmbit internacional i de la Unió Europea, continuant la transposició iniciada pel Reial decret llei 14/2013, de 29 de novembre. En aquest sentit, el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, signifiquen, com ja s'ha dit, una alteració substancial de la normativa aplicable a les entitats de crèdit, atès que aspectes com ara el règim de supervisió, els requisits de capital i el règim sancionador s'han modificat profusament.

Però aquesta Llei també emprà una tasca que s'ha considerat una necessitat durant anys, que és la de refondre en un text únic les normes principals d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdit. La modificació constant de les lleis vigents n'ha anat deteriorant tant la intel·ligibilitat, que la regulació ja no tenia el rigor sistemàtic mínim necessari per garantir la coherència de conjunt i facilitar-ne l'aplicació i la interpretació correctes. Per tant, l'elaboració d'un text normatiu únic en què, al mateix temps que es transposa la normativa dictada recentment per la Unió Europea, s'integren les normes de l'àmbit nacional que

regulen la matèria de manera dispersa i inconnexa, contribueix decisivament a millorar l'eficiència i la qualitat del nostre ordenament financer.

Així doncs, aquesta Llei conté el nucli essencial del règim jurídic aplicable a les entitats de crèdit, sense perjudici de l'existència d'altres normes especials que regulen aspectes concrets de la seva activitat o el règim jurídic particular d'un tipus específic d'entitat de crèdit, com succeeix amb les caixes d'estalvis i les cooperatives de crèdit.

L'estructura del text s'ha d'explicar partint de la seva imbricació amb el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, de la seva vocació de transposició de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, i de les disposicions nacionals vigents que cal refundre. El Reglament i la Directiva constitueixen el règim jurídic fonamental de solvència i accés a l'activitat de les entitats de crèdit. Aquesta Llei regula els aspectes generals del règim jurídic d'accés a la condició d'entitat de crèdit, el funcionament dels seus òrgans de govern, i els instruments supervisors i sancionadors que han d'utilitzar les autoritats, a fi de garantir l'eficàcia plena de la normativa. El Reglament de la Unió Europea, per la seva part, estableix les obligacions fonamentals dels requisits de capital i solvència i de la gestió adequada de riscos de les entitats.

El títol I inclou les disposicions generals del règim jurídic pel qual s'han de regir les entitats de crèdit. Així, en recull la definició i enumera les que es consideren de crèdit, i estableix el contingut de l'activitat reservada exclusivament per a aquestes entitats i les fonts del seu règim jurídic.

Adicionalment, aquest títol regula altres aspectes que, per la seva especialitat, estan vinculats a la naturalesa mateixa de les entitats de crèdit i que es despleguen als capítols següents: el règim d'autorització i revocació, el règim de participacions significatives, el règim d'idoneïtat i incompatibilitats dels membres del consell d'administració o d'un òrgan equivalent, i el règim de govern corporatiu i polítiques de remuneracions.

La norma representa un avenç molt substantiu en matèria de govern corporatiu. Aquestes reformes sorgeixen davant de l'evidència que la regulació prudencial de les entitats ha de promoure les pràctiques de gestió més eficients i òptimes per al desenvolupament d'una activitat complexa i arriscada com ara la financera. Fonamentalment, les àrees afectades són dues: l'establiment de sistemes de govern corporatiu eficients i el desenvolupament d'una política de remuneracions més alineada amb els riscos en el mitjà termini de l'entitat.

Si bé la norma nuclear en matèria de solvència d'entitats de crèdit és des de l'1 de gener de 2014 el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, el títol II recull les disposicions en la matèria que s'han de mantenir en l'ordenament nacional. Aquestes disposicions es refereixen, en primer lloc, a l'avaluació de l'adequació del capital de les entitats per al risc que assumeixen. Aquesta avaluació constitueix un complement als requisits de recursos establerts al Reglament amb una vocació clarament generalista i automàtica, que podria no tenir en compte les singularitats derivades del perfil de risc de cada entitat. En definitiva, es tracta que cada entitat determini si els requisits de capital establerts al Reglament són suficients o si, per contra, atès el seu model de negoci i nivell d'exposició al risc, requereix un nivell més gran de capital. La decisió final respecte a aquests requisits es determina mitjançant un diàleg entre el supervisor i l'entitat que es coneix com Pilar II de Basilea.

Així mateix, en aquest títol s'introdueixen els criteris que ha de tenir en compte el Banc d'Espanya per fixar possibles requisits de liquiditat en el marc de la revisió de les estratègies, els procediments i els sistemes implantats per les entitats per donar compliment a la normativa de solvència. Aquesta facultat pretén contribuir a la prevenció de les crisis de liquiditat, durant les quals les entitats troben dificultats per accedir als mercats, cosa que acaba per deteriorar-ne la solvència. De la mateixa manera, aquesta facultat és un complement individualitzat per a cada entitat als requisits de liquiditat que s'exigiran a partir de 2016 d'acord amb el que disposa el Reglament.

En tercer lloc, s'articula un conjunt de requisits de capital de nivell 1 ordinari addicionals als establerts al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que són els anomenats matalassos de capital. Dos d'aquests matalassos tenen un caràcter no

discrecional: el de conservació de capital i el previst per a entitats d'importància sistèmica mundial. Addicionalment, el matalàs per a altres entitats d'importància sistèmica atorga certa discrecionalitat al Banc d'Espanya per a la seva exigència a determinades entitats. Aquests tres matalassos obeeixen a la necessitat de disposar de suplementos de capital enfront de pèrdues inesperades o de cobrir els riscos originats pel caràcter sistèmic d'algunes entitats. D'altra banda, el matalàs anticíclic i el matalàs contra risc sistèmic són eines a disposició del Banc d'Espanya amb l'objecte d'atenuar l'efecte procíclic sobre el crèdit dels requeriments de capital i, si s'escau, d'abordar l'aparició de riscos que puguin afectar el sistema financer en el seu conjunt. Davant de possibles incompliments dels preceptes que regulen el règim dels matalassos de capital, s'articula un sistema basat en restriccions a les distribucions i l'elaboració d'un pla de conservació del capital.

En virtut del títol III i en línia amb la legislació en vigor, es designa el Banc d'Espanya com a autoritat supervisora de les entitats de crèdit. Per a això, se li atorguen les facultats i els poders necessaris per exercir aquesta funció, es delimita l'àmbit subjectiu i objectiu de la seva actuació supervisora, i se li concedeix la capacitat de prendre mesures per garantir el compliment de la normativa de solvència. En matèria comptable, es preveu la possibilitat que el ministre d'Economia i Competitivitat habiliti el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes per establir i modificar les normes de comptabilitat i els models pels quals s'hauran de regir els estats financers de les entitats de crèdit i les entitats regulades a l'article 84.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, així com els grups consolidables de determinades empreses de serveis d'inversió i altres entitats. Aquesta habilitació s'entén sense perjudici dels informes que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes hagi de sol·licitar en matèria de planificació comptable.

Així mateix, mentre que l'activitat de les entitats de crèdit se circumscriu en un entorn cada vegada més integrat, particularment en l'àmbit europeu, cal regular les relacions del Banc d'Espanya amb altres autoritats supervisores i, en particular, amb l'Autoritat Bancària Europea. En aquest context, convé subratllar que a partir de l'entrada en vigor i l'efectivitat completa del mecanisme únic de supervisió a la Unió Europea, el Banc d'Espanya haurà d'exercir les seves funcions de supervisió d'entitats de crèdit en cooperació i sense perjudici de les competències atribuïdes directament al Banc Central Europeu, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit. El mecanisme únic de supervisió ha d'exercir una funció crucial per garantir l'aplicació coherent i eficaç de les polítiques de la Unió en matèria de supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

El Banc d'Espanya pot accedir a tota la informació de les entitats de crèdit que necessiti per fer un seguiment de les activitats de les entitats. Aquest seguiment es refereix, en particular, als sistemes, els procediments i les estratègies de les entitats per complir amb la normativa de solvència, als riscos a què es poden exposar les entitats i que podrien deteriorar-ne la solvència, i als sistemes de govern corporatiu i de política de remuneracions. Es tracta, en definitiva, de detectar de manera primerenca incompliments de la normativa de solvència i situacions que puguin donar lloc en el futur als incompliments esmentats i que representen un perill per a l'estabilitat del sistema financer.

Aquesta tasca supervisora s'ha de dur a terme dins d'un marc ordenat i sistemàtic, per a la qual cosa el Banc d'Espanya ha d'elaborar anualment un programa supervisor. És capital proporcionar uns criteris clars a les entitats supervisades sobre com cal aplicar la normativa de solvència i altres tipus de normativa d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdit.

La complexitat organitzativa de les entitats, incloses sovint dins d'un grup en què participen societats no necessàriament regulades, aconsella que l'àmbit supervisor del Banc d'Espanya sigui al més ampli possible. Així mateix, convé delimitar les capacitats supervisores del Banc d'Espanya amb relació a les sucursals, atès que, especialment en

el cas de les sucursals d'entitats europees, la seva matriu s'ha autoritzat i se supervisa en un altre Estat membre.

En l'exercici de les seves facultats, el Banc d'Espanya pot ser supervisor d'una filial dins d'un grup o de la matriu mateixa d'un grup. En aquest cas, és imprescindible garantir la coordinació necessària amb altres supervisors i arbitrar mecanismes, com ara la presa de decisions conjuntes o la formació de col·legis de supervisors, que permetin prendre decisions coherents i eficaces per a tot el grup. Així mateix, s'ha de garantir la cooperació entre el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per als grups en què exerceixen la seva activitat entitats de crèdit, empreses d'assegurances i empreses de serveis d'inversió.

En cas d'incompliment de la normativa de solvència, s'atorguen al Banc d'Espanya poders i facultats per intervenir en l'activitat de l'entitat, per exemple, introduint exigències més grans de capital, provisions, o restringint el repartiment de dividends. Si la situació és d'una gravetat excepcional, el Banc d'Espanya pot arribar fins i tot a intervenir l'entitat i substituir-ne els òrgans de govern.

El títol IV recull el procediment sancionador aplicable a les entitats de crèdit, seguint l'esquema marcat per la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. S'introdueixen les modificacions necessàries per transposar la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, cosa que afecta principalment la inclusió de nous tipus sancionadors i la modificació de la quantia i el mètode de càlcul de les infraccions aplicables, així com de la publicitat corresponent. Així mateix, s'han introduït modificacions tècniques, menors però necessàries per actualitzar alguns preceptes a les normes sobre procediment administratiu general en vigor.

Finalment, la Llei conclou amb una sèrie de disposicions que contenen, entre d'altres supòsits, el règim de les participacions preferents o les normes aplicables als sistemes institucionals de protecció. També es recull un nombre rellevant de normes de dret transitori, atès que la normativa de la Unió Europea que es transposa preveu aplicar de manera esgraonada molts dels seus preceptes, com ara els relatius a la constitució de matalassos de capital. D'altra banda, es modifica la composició de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits mitjançant la incorporació de representants dels Ministeris d'Economia i Competitivitat i Hisenda i Administracions Públiques.

III

Quant a les disposicions finals, destaca l'extensa modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. Aquesta modificació obeeix a l'extensió a les empreses de serveis del règim de supervisió prudencial previst per a les entitats de crèdit a la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny. Concretament, aquest règim es fa extensiu a totes les empreses de serveis d'inversió l'àmbit d'activitat de les quals no es limiti només a la prestació de serveis d'assessorament en matèria d'inversió o a la recepció i transmissió d'ordres d'inversors sense mantenir fons o valors mobiliaris que pertanyin a clients.

D'aquesta manera, els membres del consell d'administració de les empreses de serveis d'inversió subjectes a l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, queden sotmesos al mateix règim d'idoneïtat i incompatibilitats i de govern corporatiu que els seus homòlegs de les entitats de crèdit.

Encara que la norma principal en matèria de solvència d'empreses de serveis d'inversió és, igual que en matèria de solvència d'entitats de crèdit, el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, aquestes entitats poden presentar riscos particulars en la seva activitat que no quedin recollits adequadament en aquest Reglament. Per aquest motiu, se'ls obliga a dur a terme un procés d'autoavaluació dels seus nivells de capital i liquiditat amb l'objecte de determinar si cal mantenir uns nivells de recursos propis o de liquiditat superiors als establerts al Reglament. La decisió final respecte a aquests requisits es determina a través del diàleg entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i l'empresa de serveis d'inversió.

Adicionalment, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de la mateixa manera que el Banc d'Espanya, té la capacitat d'exigir un conjunt de requisits de capital de nivell 1

ordinari addicionals, els denominats matalassos de capital. No obstant això, el règim de matalassos de capital no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió que no duguin a terme activitats de negociació per compte propi ni d'assegurament d'instruments financers o col·locació d'aquests sobre la base d'un compromís ferm. En el cas de les empreses de serveis d'inversió que tinguin la consideració de petita i mitjana empresa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot optar per no aplicar el matalàs de conservació de capital i el matalàs anticíclic si considera que això no suposa una amenaça per a l'estabilitat del sistema financer.

L'exercici adequat d'aquestes funcions per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors exigeix una certa coordinació d'aquest organisme supervisor amb altres supervisors tant nacionals com d'altres països. Per això, una part substancial de les modificacions de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, obeeixen a aquesta necessitat de reforç de la coordinació.

A més, la tasca supervisora de la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ha d'exercir en un marc ordenat i sistemàtic, per a la qual cosa aquest organisme ha d'elaborar anualment un programa supervisor que proporcioni a les empreses de serveis d'inversió supervisades uns criteris clars d'aplicació de la normativa.

D'altra banda, cal destacar l'adaptació del règim sancionador previst per a les empreses de serveis d'inversió. En aquest sentit, s'actualitza el règim actual per incloure les infraccions i sancions pertinents derivades de l'incompliment de la normativa de solvència.

A més de les modificacions oportunes per transposar de manera adequada la Directiva 2013/36/UE, entre les modificacions de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, cal destacar l'actualització de la regulació de les entitats de contrapartida central per fer-la compatible amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, així com la normativa que el desplega, que van entrar en vigor el 2012 i 2013. Addicionalment, es millora el règim sancionador aplicable als incompliments de la normativa de la Unió Europea de vendes en descobert. A aquests efectes, a fi de millorar la claredat i augmentar la seguretat jurídica, s'estableixen tipus infractors referits expressament al Reglament (UE) núm. 236/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, sobre les vendes en descobert i determinats aspectes de les permutes de cobertura per impagament, que són addicionals al règim ja vigent que es basa en tipificacions més àmplies i generals. Així mateix, es dona una nova redacció a l'article 79 quater amb la finalitat d'estendre el règim d'informació al client, previst amb caràcter general als articles 79 bis i 79 ter, als serveis d'inversió que es puguin oferir vinculats a altres productes financers. Això sense perjudici que aquests altres serveis, com ara els préstecs hipotecaris, ja tinguin la seva pròpia normativa de transparència i protecció al client. D'aquesta manera, amb la finalitat d'elevat al màxim la protecció dels inversors i garantir la seguretat jurídica i l'homogeneïtat en la normativa de transparència aplicable a la comercialització de serveis d'inversió, s'anticipa a Espanya l'extensió d'aquest règim d'informació al client, en línia amb els projectes normatius de la Unió Europea en matèria de mercats d'instruments financers.

IV

La crisi financera ha posat de rellevància la necessitat que els poders públics adoptin perspectives integrades a l'hora de regular els mercats financers. El fet que en l'àmbit de la Unió Europea s'estiguin donant els passos necessaris per a la creació d'una Unió Bancària, que comporta la unificació de les competències de supervisió i resolució en l'àmbit europeu, és prova que la matèria financera, i en particular, la regulació de les entitats de crèdit, requereix una legislació harmonitzada, unitària, capaç d'establir unes bases comunes en tots els estats membres. L'objectiu d'assolir un autèntic mercat financer interior i evitar, d'aquesta manera, les disfuncionalitats que la dispersió normativa i institucional origina, és un fet que la nova regulació europea certifica. El mateix caràcter transfronterer de les entitats de crèdit i la seva activitat financera requereix l'actuació d'autoritats públiques, amb potestats que transcendeixin les fronteres dels estats membres,

com ara el mecanisme únic de supervisió i l'autoritat única de resolució. Si traslladem aquesta filosofia al nostre país, es fa palesa la necessitat que hi hagi una regulació bàsica capaç de garantir l'aplicació d'un règim jurídic comú per a les entitats de crèdit que, al seu torn, sigui plenament respectuós amb l'ordenament de la Unió Europea.

El sistema financer i creditici d'un país difícilment es pot dividir en compartiments, atès que l'estabilitat financera, i les seves possibilitats de gaudir d'una circulació del crèdit fluida, capaç de posar en marxa la resta de sectors econòmics, depèn de la situació en què es trobin les entitats de crèdit, fins i tot les que a priori puguin no tenir un caràcter sistèmic. La normativa que inclou aquesta Llei respecta, per tant, el concepte bàsic que ha definit el Tribunal Constitucional al llarg dels últims anys, i es fonamenta en la convicció que la regulació dels mercats financers s'ha de fer des de la legislació bàsica estatal, de manera unitària, per evitar la fragmentació i garantir que els poders públics puguin, efectivament, ordenar una activitat summament globalitzada amb una regulació i una supervisió que deriven ja, fonamentalment, de l'acció de les autoritats i institucions europees.

ÍNDEX

Títol I. De les entitats de crèdit.

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 1. Entitats de crèdit.
- Article 2. Normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit.
- Article 3. Reserva d'activitat i denominació.
- Article 4. Competències del Banc d'Espanya.
- Article 5. Protecció del client d'entitats de crèdit.

Capítol II. Autorització, registre i revocació.

- Article 6. Autorització.
- Article 7. Denegació de l'autorització.
- Article 8. Revocació de l'autorització.
- Article 9. Renúncia a l'autorització.
- Article 10. Caducitat de l'autorització.
- Article 11. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en altres estats membres de la Unió Europea per part d'entitats de crèdit espanyoles.
- Article 12. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea.
- Article 13. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un Estat no membre de la Unió Europea.
- Article 14. Agents de les entitats de crèdit.
- Article 15. Registres del Banc d'Espanya.

Capítol III. Participacions significatives.

- Article 16. Participació significativa.
- Article 17. Deure de notificació de participacions significatives.
- Article 18. Avaluació de l'adquisició proposada.
- Article 19. Col·laboració entre autoritats supervisoras.
- Article 20. Efectes de l'incompliment de les obligacions.
- Article 21. Reducció de participacions significatives.
- Article 22. Deures d'informació i comunicació de les entitats de crèdit.
- Article 23. Mesures per assegurar la gestió sana i prudent de l'entitat.

Capítol IV. Idoneïtat, incompatibilitats i registre d'alts càrrecs.

- Article 24. Requisits d'idoneïtat.

- Article 25. Supervisió dels requisits d'idoneïtat.
- Article 26. Règim d'incompatibilitats i limitacions.
- Article 27. Registre d'alts càrrecs.

Capítol V. Govern corporatiu i política de remuneracions.

- Article 28. Normes de govern corporatiu.
- Article 29. Sistema de govern corporatiu.
- Article 30. Pla general de viabilitat.
- Article 31. Comitè de nomenaments.
- Article 32. Política de remuneracions.
- Article 33. Principis generals de la política de remuneracions.
- Article 34. Elements variables de la remuneració.
- Article 35. Entitats de crèdit que rebin suport financer públic.
- Article 36. Comitè de remuneracions.
- Article 37. Responsabilitat en la gestió de riscos.
- Article 38. Funció de gestió de riscos i comitè de riscos.

Títol II. Solvència de les entitats de crèdit.

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 39. Normativa de solvència.
- Article 40. Àmbit subjectiu d'aplicació de la normativa de solvència.

Capítol II. Capital intern i liquiditat

- Article 41. Autoavaluació del capital.
- Article 42. Liquiditat.

Capítol III. Matalassos de capital.

- Article 43. Requisit combinat de matalassos de capital.
- Article 44. Matalàs de conservació del capital.
- Article 45. Matalàs de capital anticíclic específic.
- Article 46. Matalàs de capital per a entitats d'importància sistèmica.
- Article 47. Matalàs contra riscos sistèmics.
- Article 48. Restriccions en matèria de distribucions.
- Article 49. Pla de conservació del capital.

Títol III. Supervisió.

Capítol I. Funció supervisora.

- Article 50. Funció supervisora del Banc d'Espanya.
- Article 51. Supervisió dels mecanismes de compliment normatiu.
- Article 52. Supervisió de riscos.
- Article 53. Supervisió de sistemes de govern corporatiu i polítiques remuneratives.
- Article 54. Elaboració de guies en matèria supervisora.
- Article 55. Programa supervisor.

Capítol II. Àmbit de la funció supervisora.

- Article 56. Àmbit de la supervisió del Banc d'Espanya.
- Article 57. Supervisió dels grups consolidables.
- Article 58. Supervisió de les societats financeres mixtes de cartera i de les societats mixtes de cartera.
- Article 59. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.

Article 60. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea i avaluació de l'equivalència de la supervisió en base consolidada d'aquests estats.

Capítol III. Col·laboració entre autoritats de supervisió.

Article 61. Col·laboració del Banc d'Espanya amb autoritats d'altres països.

Article 62. Col·laboració amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió consolidada.

Article 63. Col·laboració en cas d'incompliments de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

Article 64. Mesures provisionals en cas d'incompliments de sucursals d'entitats d'altres estats membres de la Unió Europea.

Article 65. Decisió conjunta.

Article 66. Col·legis de supervisors.

Article 67. Relacions del Banc d'Espanya amb altres autoritats financeres nacionals.

Capítol IV. Mesures de supervisió prudencial.

Article 68. Mesures de supervisió prudencial.

Article 69. Requisits addicionals de recursos propis.

Capítol V. Mesures d'intervenció i substitució.

Article 70. Causes d'intervenció i substitució de l'òrgan d'administració.

Article 71. Competència d'intervenció i substitució.

Article 72. Acords d'intervenció o substitució.

Article 73. Contingut de l'acord d'intervenció i substitució.

Article 74. Requisits de validesa dels actes i acords posteriors a la data d'intervenció.

Article 75. Administració provisional.

Article 76. Cessament de les mesures d'intervenció o substitució.

Article 77. Dissolució i liquidació voluntàries de l'entitat de crèdit.

Article 78. Intervenció de les operacions de liquidació.

Article 79. Comunicació a les Corts Generals.

Capítol VI. Obligacions d'informació i publicació.

Article 80. Obligacions de publicació del Banc d'Espanya.

Article 81. Obligacions d'informació del Banc d'Espanya en situacions d'urgència.

Article 82. Obligació de secret.

Article 83. Deure de reserva d'informació.

Article 84. Informació comptable que han de remetre les entitats de crèdit.

Article 85. Informació amb rellevància prudencial de les entitats de crèdit.

Article 86. Informació exigible a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu a la Unió Europea.

Article 87. Informe bancari anual.

Article 88. Informació sobre participacions en entitats de crèdit.

Títol IV. Règim sancionador

Capítol I. Disposicions generals.

Article 89. Disposicions generals.

Article 90. Competència per a la instrucció d'expedients.

Capítol II. Infraccions.

Article 91. Classificació d'infraccions.

Article 92. Infraccions molt greus.

- Article 93. Infraccions greus.
Article 94. Infraccions lleus.
Article 95. Prescripció d'infraccions i sancions.
- Capítol III. Sancions.
- Article 96. Sancions.
Article 97. Sancions per la comissió d'infraccions molt greus.
Article 98. Sancions per la comissió d'infraccions greus.
Article 99. Sancions per la comissió d'infraccions lleus.
Article 100. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció per la comissió d'infraccions molt greus.
Article 101. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció per la comissió d'infraccions greus.
Article 102. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció per la comissió d'infraccions lleus.
Article 103. Criteris per a la determinació de sancions.
Article 104. Responsabilitat dels càrrecs d'administració o direcció.
Article 105. Responsabilitat dels grups consolidables d'entitats de crèdit.
Article 106. Nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.
- Capítol IV. Normes de procediment.
- Article 107. Procediment per a la imposició de sancions.
Article 108. Procediment aplicable en el supòsit d'infraccions lleus.
Article 109. Nomenament d'instructors o secretaris adjunts.
Article 110. Pràctica de proves.
Article 111. Mesures provisionals.
Article 112. Suspensió provisional de les persones amb càrrecs d'administració o direcció.
Article 113. Executivitat de les sancions i impugnació en via administrativa.
Article 114. Sancions consistents en multa.
Article 115. Publicitat de les sancions.
Article 116. Notificació d'infraccions.
Article 117. Concurrència amb procediments penals.
Article 118. Remissió de la memòria d'actuacions sancionadores a les Corts Generals.
- Disposició addicional primera. Requisits per a la computabilitat de les participacions preferents als efectes de la normativa de solvència i règim fiscal aplicable a aquestes i a determinats instruments de deute.
- Disposició addicional segona. Limitacions a l'emissió d'obligacions.
- Disposició addicional tercera. Operacions d'arrendament financer.
- Disposició addicional quarta. Supervisió d'entitats no inscrites en registres administratius.
- Disposició addicional cinquena. Règim jurídic dels sistemes institucionals de protecció.
- Disposició addicional sisena. Referències a la normativa derogada.
- Disposició addicional setena. Accions nominatives i exercici econòmic.
- Disposició addicional vuitena. Règim jurídic de l'Institut de Crèdit Oficial.
- Disposició addicional novena. Règim d'ordenació i disciplina de les societats de garantia recíproca.
- Disposició addicional desena. Incompatibilitat dels auditors per efectuar treballs en entitats de crèdit.
- Disposició addicional onzena. Responsabilitat dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis.
- Disposició addicional dotzena. Autorització d'operacions de modificació estructurals.

Disposició addicional tretzena. Règim per a l'adaptació dels estatuts de les cooperatives de crèdit.

Disposició addicional catorzena. Competències sancionadores de l'Estat i de les comunitats autònomes.

Disposició addicional quinzena. Autorització per als col·laboradors dels organismes de supervisió.

Disposició addicional setzena. Integració del Banc d'Espanya en el mecanisme únic de supervisió.

Disposició addicional dissetena. Plans de compliment del nivell mínim de capital social i de recursos propis per les societats de garantia recíproca.

Disposició addicional divuitena. Reforç del marc institucional d'estabilitat financera.

Disposició addicional dinovena. Taxa per l'avaluació global a les entitats de crèdit.

Disposició addicional vintena. Propostes en matèria de protecció al client.

Disposició transitòria primera. Procediments sancionadors i d'autorització en curs.

Disposició transitòria segona. Règim fiscal transitori de les participacions preferents i instruments de deute.

Disposició transitòria tercera. Règim de quotes participatives.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels requisits d'informació imposats a les sucursals d'entitats de crèdit d'un Estat membre de la Unió Europea.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori per a les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

Disposició transitòria sisena. Règim transitori de mesures cautelars en situacions d'urgència.

Disposició transitòria setena. Règim transitori per a la supervisió de les sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.

Disposició transitòria vuitena. Règim transitori del matalàs de conservació de capital.

Disposició transitòria novena. Règim transitori del matalàs de capital anticíclic específic de cada entitat.

Disposició transitòria desena. Règim transitori dels matalassos de capital per a les entitats d'importància sistèmica.

Disposició transitòria onzena. Règim transitori de les restriccions a la distribució de dividendes i del pla de conservació del capital amb relació als matalassos de capital.

Disposició transitòria dotzena. Règim transitori de l'informe bancari anual i de l'informe anual d'empreses de serveis d'inversió.

Disposició transitòria tretzena. Règim transitori per a les entitats de contrapartida central i els mercats secundaris oficials de futurs i opcions.

Disposició transitòria catorzena. Pla general de viabilitat.

Disposició transitòria quinzena. Designació dels membres de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició transitòria setzena. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca.

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

Disposició final sisena. Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final setena. Modificació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

Disposició final vuitena. Modificació del text refós de la Llei d'auditoria de comptes aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

Disposició final novena. Modificació del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició final desena. Modificació de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.

Disposició final onzena. Títol competencial.

Disposició final dotzena. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final tretzena. Desplegament reglamentari.

Disposició final catorzena. Entrada en vigor.

Annex. Llista d'activitats objecte de reconeixement mutu.

TÍTOL I

De les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Entitats de crèdit.*

1. Són entitats de crèdit les empreses autoritzades l'activitat de les quals consisteix a rebre del públic dipòsits o altres fons reemborsables i a concedir crèdits per compte propi.

2. Tenen la consideració d'entitats de crèdit:

- a) Els bancs.
- b) Les caixes d'estalvis.
- c) Les cooperatives de crèdit.
- d) L'Institut de Crèdit Oficial.

Article 2. *Normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit.*

1. El règim jurídic de les entitats de crèdit és el que estableixen les normes d'ordenació i disciplina. Tenen aquesta consideració les normes següents:

- a) Aquesta Llei i les disposicions que la despleguin.
- b) El Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.
- c) La resta de normes de l'ordenament jurídic espanyol i del dret de la Unió Europea que continguin preceptes referits específicament a les entitats de crèdit.

2. La normativa reguladora de les societats mercantils és aplicable a les entitats de crèdit mentre no s'oposi a les esmentades a l'apartat anterior i, en particular, a la normativa especial per la qual es regeixen les caixes d'estalvis i les cooperatives de crèdit.

Article 3. *Reserva d'activitat i denominació.*

1. Queda reservada a les entitats de crèdit que hagin obtingut l'autorització preceptiva i figurin al registre corresponent la captació de fons reemborsables del públic, sigui quina sigui la destinació, en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers, o altres formes anàlogues.

2. Les entitats de crèdit han de fer servir denominacions genèriques pròpies, que han de ser diferents per a cada tipus d'entitat de crèdit, de conformitat amb el que es prevegi reglamentàriament o en una llei específica.

3. Es prohibeix a tota persona, física o jurídica, no autoritzada ni registrada com a entitat de crèdit l'exercici de les activitats reservades legalment a les entitats de crèdit i l'ús de les denominacions pròpies d'aquestes o de qualsevol altra que pugui induir a confusió amb les entitats de crèdit.

4. Les entitats de crèdit estrangeres poden utilitzar les seves denominacions d'origen a Espanya sempre que no suscitin dubtes sobre la seva identitat. En cas de perill de confusió, el Banc d'Espanya pot exigir que s'hi afegeixi alguna menció aclaridora.

5. El Registre Mercantil i els altres registres públics han de denegar la inscripció de les entitats amb una activitat, un objecte social o una denominació que siguin contraris al que disposa aquest article. Les inscripcions fetes contravenint el que s'acaba de dir són nul·les de ple dret, i cal procedir a cancel·lar-les d'ofici o a petició de l'òrgan administratiu competent. Aquesta nul·litat no ha de perjudicar els drets de tercers de bona fe, adquirits de conformitat amb el contingut dels registres corresponents.

Article 4. *Competències del Banc d'Espanya.*

1. Correspon al Banc d'Espanya l'exercici de les competències que li atribueixin les normes d'ordenació i disciplina sobre les entitats de crèdit i, quan correspongui, sobre les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera.

El Banc d'Espanya ha d'exercir les seves competències sense perjudici de les funcions atribuïdes al Banc Central Europeu i en cooperació amb aquesta institució, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

2. En particular, correspon al Banc d'Espanya:

a) Autoritzar la creació d'entitats de crèdit i l'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea.

b) Autoritzar la creació d'una entitat de crèdit estrangera o l'adquisició d'una participació significativa en una entitat ja existent, per part d'una entitat de crèdit o un grup d'entitats de crèdit espanyoles, quan l'entitat de crèdit estrangera s'hagi de constituir o estigui domiciliada en un Estat que no sigui membre de la Unió Europea.

c) Autoritzar les modificacions estatutàries de les entitats de crèdit, en els termes que s'estableixin reglamentàriament. En particular, es poden determinar reglamentàriament les modificacions estatutàries en què l'autorització es pugui substituir per la comunicació preceptiva al Banc d'Espanya.

d) Revocar l'autorització concedida a una entitat de crèdit en els supòsits previstos a l'article 8.

e) Practicar la inscripció als registres a què es refereix l'article 15, així com la gestió d'aquests i dels altres previstos en altres normes d'ordenació i disciplina.

f) Exercir la funció supervisora i sancionadora de les entitats de crèdit i, quan correspongui, de les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera, per al compliment de la normativa d'ordenació i disciplina.

g) Concedir les autoritzacions previstes al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny i, si s'escau, revocar-les.

h) Sense perjudici de les atribucions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el control i la inspecció de l'aplicació de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

i) Totes les altres competències que s'estableixin en l'ordenament jurídic.

Article 5. *Protecció del client d'entitats de crèdit.*

1. El ministre d'Economia i Competitivitat, amb la finalitat de protegir els interessos legítims dels clients de serveis o productes bancaris, diferents dels d'inversió, prestats per les entitats de crèdit, pot dictar disposicions relatives a:

a) La informació precontractual que cal facilitar als clients, la informació i el contingut dels contractes, i les comunicacions posteriors que en permetin fer el seguiment, de manera que reflecteixin explícitament i amb la màxima claredat els drets i les obligacions de les parts, els riscos derivats del servei o producte per al client i les altres circumstàncies necessàries per garantir la transparència de les condicions més rellevants dels serveis o productes i permetre al client avaluar si s'ajusten a les seves necessitats i a la seva situació financera. A aquest efecte, els contractes d'aquests serveis o productes s'han de formalitzar sempre per escrit o en format electrònic o en un altre suport durador, i el ministre d'Economia i Competitivitat pot, en particular, fixar les clàusules que els contractes referents a serveis o productes bancaris típics han de tractar o preveure de manera expressa.

b) La transparència de les condicions bàsiques de comercialització o contractació dels serveis o productes bancaris que ofereixen les entitats de crèdit i, si s'escau, el deure i la manera com han de comunicar aquestes condicions a la seva clientela o al Banc d'Espanya. Així mateix, es poden establir condicions bàsiques dels serveis o productes bancaris de compliment degut per a les entitats de crèdit. En particular, només es poden percebre comissions o repercutir despeses per serveis sol·licitats en ferm o acceptats expressament per un client, i sempre que responguin a serveis prestats efectivament o a despeses produïdes que es puguin acreditar.

c) Els principis i criteris pels quals s'ha de regir l'activitat publicitària dels serveis o productes bancaris, i les modalitats de control administratiu pertinents, amb la finalitat que resulti clara, suficient, objectiva i no enganyosa.

d) Les especialitats de la contractació de serveis o productes bancaris per via electrònica o per altres vies de comunicació a distància i la informació que, amb l'objecte que preveu aquest article, ha de figurar a les pàgines electròniques de les entitats de crèdit.

e) L'àmbit d'aplicació de les normes dictades a l'empara d'aquest article a qualsevol contracte o operació de la naturalesa prevista en aquestes normes, encara que l'entitat que intervingui no tingui la condició d'entitat de crèdit.

2. En particular, en la comercialització de préstecs o crèdits, el ministre d'Economia i Competitivitat pot dictar normes que afavoreixin:

a) L'atenció adequada als ingressos dels clients amb relació als compromisos que adquireixen en rebre un préstec.

b) La valoració adequada i independent de les garanties immobiliàries que assegurin els préstecs de manera que es prevegin mecanismes que evitin les influències indegudes de l'entitat en qüestió o de les seves filials en la valoració.

c) La consideració de diferents escenaris d'evolució dels tipus en els préstecs a interès variable i les possibilitats de cobertura enfront d'aquestes variacions, tenint en compte també l'ús o no d'índexs oficials de referència.

d) L'obtenció i la documentació apropiades de dades rellevants del sol·licitant.

e) La informació precontractual i l'assistència apropiades per al client.

f) El respecte de les normes de protecció de dades.

Sense perjudici de la llibertat contractual, el Ministeri d'Economia i Competitivitat pot publicar regularment, per si mateix o a través del Banc d'Espanya, amb caràcter oficial, determinats índexs o tipus d'interès de referència que les entitats de crèdit puguin aplicar als préstecs a interès variable, especialment en el cas de crèdits o préstecs hipotecaris.

3. Les disposicions que les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències, puguin dictar sobre les matèries recollides en aquest article no poden

establir un nivell de protecció inferior al dispensat a les normes que aprovi el ministre d'Economia i Competitivitat. Així mateix, es poden establir amb caràcter bàsic models normalitzats d'informació que la normativa autonòmica no pot modificar, per garantir la transparència i l'homogeneïtat adequades de la informació subministrada als clients de serveis o productes bancaris.

4. Les normes dictades a l'empara del que preveu aquest article es consideren normativa d'ordenació i disciplina, i correspon al Banc d'Espanya fer-ne la supervisió.

CAPÍTOL II

Autorització, registre i revocació

Article 6. *Autorització.*

1. El Banc d'Espanya ha d'autoritzar la creació d'entitats de crèdit i la lliure prestació de serveis i creació de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea que es vulguin establir a Espanya en els termes que es prevegin reglamentàriament. A aquests efectes, i amb caràcter previ a la concessió de l'autorització, ha de sol·licitar, en els aspectes que siguin de la seva competència, un informe al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. La falta de resolució en el termini establert a l'apartat 8 implica la denegació de la sol·licitud.

2. El Banc d'Espanya ha de comunicar al Ministeri d'Economia i Competitivitat l'obertura del procediment d'autorització, ha d'indicar els elements essencials de l'expedient que cal tramitar i ha d'informar de la finalització del procediment.

3. L'autorització per crear una entitat de crèdit ha de ser objecte d'una consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent de l'Estat membre corresponent de la Unió Europea, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que l'entitat de crèdit hagi d'estar controlada per una altra entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat.

b) Que l'entitat de crèdit hagi d'estar controlada per l'entitat dominant d'una entitat de crèdit, d'una empresa de serveis d'inversió o d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat.

c) Que l'entitat de crèdit hagi d'estar controlada per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una entitat és controlada per una altra quan es dona algun dels supòsits regulats a l'article 42 del Codi de comerç.

4. La consulta prevista a l'apartat anterior comprèn, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes, dels membres del consell d'administració i dels directors generals i assimilats de la nova entitat o de l'entitat dominant, quan es tracti d'una societat financera de cartera o societat financera mixta de cartera, i es pot reiterar als efectes d'avaluar el compliment continuat per part de les entitats de crèdit espanyoles dels requisits esmentats.

5. El Banc d'Espanya ha d'atendre recíprocament les consultes que li remetin les autoritats responsables de l'autorització de l'entitat de crèdit d'un altre Estat membre i, si s'escau, també ho han de fer la Comissió Nacional del Mercat de Valors o la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A més, els ha de facilitar d'ofici i sense retards injustificats tota la informació que sigui essencial per a l'autorització pretesa.

6. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entenen per assimilats als directors generals:

a) Les persones que exerceixin a l'entitat de crèdit funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració o de comissions executives o consellers delegats d'aquest, i les persones que dirigeixin les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres a Espanya.

b) Les persones que reuneixin els requisits de dependència anteriors i que limitin les seves funcions d'alta direcció a una àrea d'activitat específica, sempre que s'integrin en una estructura organitzativa de direcció que assumeixi al nivell màxim la gestió diària de l'entitat.

c) Les persones que tinguin un contracte de treball d'alta direcció subjecte al Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció.

7. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'ha d'equiparar el consell d'administració al consell rector de les cooperatives de crèdit i a qualsevol òrgan d'administració equivalent de les entitats de crèdit.

8. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre en un termini màxim de sis mesos després que la rebí el Banc d'Espanya, o en el moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, no més tard que dotze mesos després de rebre's. Si la sol·licitud no es resol en el termini previst anteriorment, es pot entendre com a desestimada.

Tanmateix, el termini de resolució a què es refereix el paràgraf anterior és de tres mesos per a les sol·licituds d'autorització que es trobin dins del supòsit de l'article 7.3.

Article 7. *Denegació de l'autorització.*

1. L'autorització per crear una entitat de crèdit s'ha de denegar en els supòsits següents:

a) Quan no tingui el capital mínim requerit, una estructura organitzativa adequada, una bona organització administrativa i comptable o procediments de control intern adequats que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat.

b) Quan algun dels membres del consell d'administració, director general o assimilat no reuneixi els requisits d'idoneïtat exigits.

c) Quan algun dels membres del consell d'administració, director general o assimilat de la seva entitat dominant, sempre que aquesta sigui una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera, d'acord amb l'article 4.1, punts 20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no reuneixi els requisits d'idoneïtat exigits.

d) Quan no tingui procediments interns adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

e) Quan incompleixi algun dels altres requisits que s'exigeixin reglamentàriament per adquirir la condició d'entitat de crèdit.

2. També s'ha de denegar l'autorització si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es consideren idonis els accionistes que hagin de tenir-hi una participació significativa o, en defecte d'accionistes amb una participació significativa, si no es considera adequada la idoneïtat de qualsevol dels vint principals accionistes.

3. L'autorització de les entitats a què es refereix l'article 4.2.b) es pot denegar en qualsevol dels supòsits següents:

a) quan, atenent la situació financera de l'entitat de crèdit o la seva capacitat de gestió, es consideri que el projecte la pot afectar negativament;

b) quan, ateses la localització i les característiques del projecte, no es pugui garantir una supervisió efectiva del grup, en base consolidada, mitjançant el Banc d'Espanya;

c) quan l'activitat de l'entitat dominada no quedi subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional.

Article 8. *Revocació de l'autorització.*

1. Només es pot acordar revocar l'autorització concedida a una entitat de crèdit, de conformitat amb el procediment que es prevegi reglamentàriament, en els supòsits següents:

- a) Si interromp de fet les activitats específiques del seu objecte social durant un període superior a sis mesos.
- b) Si l'autorització es va obtenir per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.
- c) Si incompleix les condicions que van motivar l'autorització, llevat que es prevegi una altra conseqüència a la normativa d'ordenació i disciplina.
- d) Si deixa de complir els requisits prudencials que s'estableixen a les parts tercera, quarta i sisena del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que s'imposen en virtut dels articles 42 i 68.2.a) d'aquesta Llei, o compromet la capacitat de reemborsament dels fons que li han confiat els dipositants o no ofereix cap garantia de poder complir les seves obligacions amb creditors.
- e) Quan se li imposi la sanció de revocació en els termes previstos al títol IV.
- f) Quan concorre el supòsit previst a l'article 23.
- g) Si s'exclou l'entitat del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.
- h) Quan s'hagi dictat resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació en un procediment concursal.

2. L'autorització d'una sucursal d'una entitat de crèdit d'un Estat no membre de la Unió Europea s'ha de revocar si es revoca l'autorització de l'entitat de crèdit en qüestió. En el cas de les sucursals d'una entitat de crèdit d'un Estat membre de la Unió Europea, l'autorització s'entén com a revocada quan l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen hagi revocat l'autorització de l'entitat en qüestió.

3. En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, la revocació de l'autorització es considera substituïda per la prohibició d'iniciar noves operacions al territori espanyol. Abans d'adoptar aquesta decisió, el Banc d'Espanya ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat en qüestió.

Quan el Banc d'Espanya tingui coneixement que s'ha revocat l'autorització a una entitat de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea que opera a Espanya, ha d'acordar immediatament les mesures pertinents per impedir que l'entitat iniciï noves activitats, així com per salvaguardar els interessos dels dipositants.

4. El Banc d'Espanya ha de comunicar al Ministeri d'Economia i Competitivitat la revocació de l'autorització atorgada a una entitat de crèdit o sucursal.

5. En cas de revocació de l'autorització d'una entitat de crèdit espanyola, el Banc d'Espanya ho ha de comunicar immediatament a les autoritats competents de l'Estat membre en què l'entitat tingui una sucursal o exerceixi la lliure prestació de serveis.

6. La revocació de l'autorització duu implícita la dissolució de l'entitat i l'obertura del període de liquidació que s'ha de desenvolupar d'acord amb les normes i els estatuts pels quals es regeix.

No obstant la revocació de l'autorització, en els supòsits de l'apartat 1.h), l'administració concursal pot continuar exercint les activitats de l'entitat de crèdit que calguin per a la liquidació, en els termes que el Banc d'Espanya hagi autoritzat prèviament.

7. La revocació de l'autorització s'ha de fer constar a tots els registres públics corresponents i, tan aviat com es notifiqui a l'entitat de crèdit, comporta el cessament de l'activitat per a la qual estava autoritzada.

Article 9. *Renúncia a l'autorització.*

La renúncia a l'autorització concedida per a ser entitat de crèdit s'ha de comunicar al Banc d'Espanya, que l'ha d'acceptar expressament llevat que hi hagi raons fonamentades per considerar que la cessació d'activitat pot ocasionar riscos greus a l'estabilitat financera.

Article 10. *Caducitat de l'autorització.*

1. L'autorització per operar com a entitat de crèdit caduca si, dins dels dotze mesos següents a la data de notificació, no s'han iniciat les activitats específiques de l'objecte social de l'entitat per causes imputables a aquesta.
2. El Banc d'Espanya ha de declarar de manera expressa la caducitat d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.

Article 11. *Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a l'estranger per part d'entitats de crèdit espanyoles.*

1. Quan una entitat de crèdit vulgui obrir una sucursal a l'estranger, ho ha de sol·licitar prèviament al Banc d'Espanya acompanyant aquesta sol·licitud amb la documentació establerta reglamentàriament.
El Banc d'Espanya ha de comunicar a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea el nombre i la naturalesa dels casos en què s'hagi denegat la sol·licitud anterior.
2. Quan una entitat de crèdit espanyola vulgui exercir per primera vegada, en règim de lliure prestació de serveis, algun tipus d'activitat a l'estranger, ho ha de comunicar prèviament al Banc d'Espanya. Quan els serveis s'hagin de prestar en un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya, en el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la comunicació, ha de traslladar la informació esmentada a l'autoritat supervisora de l'Estat membre en qüestió.
3. Cal especificar reglamentàriament el procediment de les sol·licituds previstes en aquest article.

Article 12. *Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea.*

1. Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea poden efectuar a Espanya, bé mitjançant l'obertura d'una sucursal, bé en règim de lliure prestació de serveis, les activitats que gaudeixin de reconeixement mutu dins de la Unió Europea recollides a l'annex d'aquesta Llei. A aquest efecte, l'autorització, els estatuts i el règim jurídic a què estigui sotmesa l'entitat l'han d'habilitar per exercir les activitats que vulgui dur a terme.
2. Les entitats a què es refereix l'apartat anterior han de respectar, en l'exercici de la seva activitat a Espanya, les disposicions d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit que, si s'escau, resultin aplicables, així com qualsevol altra disposició dictada per raons d'interès general, ja sigui d'àmbit estatal, autonòmic o local.
3. Cal establir reglamentàriament les regles de procediment i els requisits necessaris per inscriure la sucursal en el Registre del Banc d'Espanya corresponent, o per a l'inici a Espanya de la seva activitat en règim de lliure prestació de serveis.
4. Qualsevol entitat financera d'un altre Estat membre de la Unió Europea, ja sigui filial d'una entitat de crèdit o filial comuna de diverses entitats de crèdit, pot, tant mitjançant l'establiment d'una sucursal com mitjançant la prestació de serveis, dur a terme les activitats enumerades a l'annex sempre que els seus estatuts permetin l'exercici d'aquestes activitats i compleixin les condicions següents:
 - a) Que l'entitat o entitats matrius estiguin autoritzades com a entitats de crèdit a l'Estat membre de la Unió Europea a l'ordenament jurídic del qual estigui subjecta l'entitat financera.
 - b) Que les activitats de què es tracti s'exerceixin efectivament en el territori de l'Estat membre d'origen.
 - c) Que l'entitat o entitats matrius posseeixin com a mínim el 90% dels drets de vot vinculats a la possessió de participacions o accions de l'entitat financera.
 - d) Que l'entitat o entitats matrius hagin demostrat, segons el parer de l'autoritat supervisora competent de l'Estat membre d'origen, que efectuen una gestió sana i prudent de l'entitat financera i s'hagin declarat, amb el consentiment de les autoritats competents

de l'Estat membre d'origen, garants solidàriament dels compromisos assumits per l'entitat financera.

e) Que l'entitat financera estigui inclosa de manera efectiva, en especial per a les activitats referides a l'annex esmentat, en la supervisió consolidada a què està sotmesa la seva entitat matriu o cadascuna de les seves entitats matrius, de conformitat amb l'article 57 i amb la part primera, títol II, capítol 2, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en particular als efectes dels requisits de fons propis establerts a l'article 92 d'aquest Reglament, per al control de grans exposicions previst a la part quarta del Reglament i als efectes de la limitació de les participacions prevista als articles 89 i 90 del mateix Reglament.

Si les autoritats competents de l'Estat membre d'origen informen el Banc d'Espanya que l'entitat financera ha deixat de complir algun dels requisits previstos en aquest apartat, les activitats dutes a terme per l'entitat queden sotmeses a la normativa d'ordenació i disciplina espanyola.

Les previsions establertes en aquest apartat també són d'aplicació a les filials de les entitats financeres que preveu l'apartat.

Article 13. *Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un Estat no membre de la Unió Europea.*

1. L'establiment a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en estats que no siguin membres de la Unió Europea requereix l'autorització del Banc d'Espanya tal com es determini reglamentàriament. La falta de resolució en el termini establert suposa la denegació de la sol·licitud.

El Banc d'Espanya ha de notificar a la Comissió Europea, a l'Autoritat Bancària Europea i al Comitè Bancari Europeu totes les autoritzacions de sucursals concedides a les entitats de crèdit que tinguin la seva administració central en un Estat no membre de la Unió Europea.

2. La lliure prestació de serveis sense sucursal oberta a Espanya per part d'entitats de crèdit d'un Estat no membre de la Unió Europea està subjecta a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya tal com es determini reglamentàriament.

Article 14. *Agents de les entitats de crèdit.*

Es poden fixar reglamentàriament els requisits que han de reunir els qui actuïn amb caràcter habitual com a agents a Espanya d'entitats de crèdit, així com les condicions a què s'han de sotmetre en l'exercici de la seva activitat.

Article 15. *Registres del Banc d'Espanya.*

1. Per exercir les seves activitats, les entitats de crèdit s'han d'inscriure al Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya. Cal fer la inscripció una vegada obtinguda l'autorització preceptiva i després de constituir i inscriure l'entitat al registre públic que correspongui segons la seva naturalesa.

2. Igualment, cal inscriure al Registre d'entitats de crèdit, amb una identificació singular:

a) Les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea que exerceixin la seva activitat a Espanya.

b) Les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea.

c) La lliure prestació de serveis per part d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea i les de països tercers que hagin comunicat d'acord amb l'article 13 l'exercici d'activitats en règim de lliure prestació de serveis

3. Les inscripcions al Registre d'entitats de crèdit a què es refereixen els apartats a) i b) anteriors, així com les baixes d'aquest, s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat», s'han de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea i han d'estar disponibles a la pàgina web del Banc d'Espanya.

4. Addicionalment, el Banc d'Espanya s'ha d'encarregar de la inscripció i gestió de:

a) El Registre de societats dominants d'entitats de crèdit espanyoles, quan aquestes entitats siguin societats financeres de cartera o societats financeres mixtes de cartera, d'acord amb l'article 4.1, punts 20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) El Registre d'agents d'entitats de crèdit.

CAPÍTOL III

Participacions significatives

Article 16. *Participació significativa.*

1. S'entén per participació significativa en una entitat de crèdit espanyola la que assolixi, de manera directa o indirecta, almenys un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat.

També té la consideració de participació significativa la que, sense arribar al percentatge assenyalat, permeti exercir una influència notable en l'entitat.

Cal determinar reglamentàriament, ateses les característiques dels diferents tipus d'entitat de crèdit, quan s'ha de presumir que una persona física o jurídica pot exercir aquesta influència notable, tenint en compte a aquests efectes, entre d'altres, la facultat de nomenar o destituir algun membre del seu consell d'administració.

2. El que disposa aquest capítol per a les entitats de crèdit s'entén sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives contingudes a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 17. *Deure de notificació de l'adquisició o increment de participacions significatives.*

1. Qualsevol persona física o jurídica que per si mateixa o actuant de manera concertada amb d'altres —d'ara endavant, l'adquirent potencial— hagi decidit o bé adquirir, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de crèdit espanyola, o bé incrementar, directament o indirectament, la participació en aquesta de manera que el percentatge de drets de vot o de capital que posseeix resulti igual o superior al 20, 30 o 50 per cent o que, en virtut de l'adquisició, es pugui arribar a controlar l'entitat de crèdit —d'ara endavant, l'adquisició proposada—, ho ha de notificar prèviament al Banc d'Espanya, indicant la quantia de la participació prevista i incloent tota la informació que es determini reglamentàriament. Aquesta informació ha de ser pertinent per a l'avaluació, i proporcional i adequada a la naturalesa de l'adquirent potencial i de l'adquisició proposada.

S'entén que hi ha una relació de control als efectes d'aquest capítol sempre que es doni algun dels supòsits previstos a l'article 42 del Codi de comerç.

2. Quan el Banc d'Espanya rebi diverses propostes d'adquisició o increment de participacions significatives en una mateixa entitat de crèdit, ha de tractar tots els adquirents potencials de manera no discriminatòria.

3. Qualsevol persona física o jurídica que, per si mateixa o actuant de manera concertada amb d'altres, hagi adquirit, directament o indirectament, una participació en una entitat de crèdit espanyola de manera que el percentatge de drets de vot o de capital que posseeix resulti igual o superior al 5 per cent, ho ha de comunicar immediatament i per escrit al Banc d'Espanya i a l'entitat de crèdit corresponent, indicant la quantia de la participació assolida.

4. Als efectes del que disposa aquest article, no es tenen en compte els drets de vot o el capital resultant de l'assegurament d'una emissió o d'una col·locació d'instruments financers ni de la col·locació d'instruments financers basada en un compromís ferm, sempre que aquests drets no s'exerceixin per intervenir en l'administració de l'emissor i se cedeixin en el termini d'un any des que es van adquirir.

Article 18. *Avaluació de l'adquisició proposada.*

1. En examinar la notificació a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior, el Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en l'àmbit de les seves competències, amb la finalitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat de crèdit en la qual es proposa l'adquisició, i atenent la possible influència de l'adquirent potencial sobre aquesta, ha d'avaluar la idoneïtat d'aquest i la solidesa financera de l'adquisició proposada.

2. Cal determinar reglamentàriament els criteris i el procediment que han de regir aquesta avaluació i el termini per dur-la a terme.

Article 19. *Col·laboració entre autoritats supervisors.*

1. El Banc d'Espanya, en dur a terme l'avaluació a què es refereix l'article anterior, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió en altres estats membres de la Unió Europea, quan l'adquirent potencial sigui:

a) una entitat de crèdit, una empresa d'assegurances o de reassegurances, una empresa de serveis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea;

b) la societat matriu d'una entitat de crèdit, d'una empresa d'assegurances o de reassegurances, d'una empresa de serveis d'inversió o d'una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea;

c) una persona física o jurídica que exerceixi el control d'una entitat de crèdit, d'una empresa d'assegurances o de reassegurances, d'una empresa de serveis d'inversió o d'una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea.

2. El Banc d'Espanya, en efectuar l'avaluació a què es refereix l'apartat anterior, ha de consultar, en l'àmbit de les seves competències, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. El Banc d'Espanya ha d'atendre recíprocament les consultes que li remetin les autoritats responsables de la supervisió dels adquirents potencials d'altres estats membres de la Unió Europea i, si s'escau, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A més, els ha de facilitar d'ofici i sense retards injustificats tota la informació que sigui essencial per a l'avaluació, així com la resta d'informació que sol·licitin, sempre que aquesta sigui oportuna per a l'avaluació.

4. La consulta prevista als apartats anteriors ha de comprendre, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels adquirents potencials i de l'honorabilitat i experiència dels membres del consell d'administració i dels directors generals i assimilats que, si s'escau, s'hagin de nomenar a l'entitat que es vol adquirir; i, en particular, l'avaluació dels membres que ocupin algun dels càrrecs esmentats en una altra societat del mateix grup. Aquesta consulta es pot reiterar als efectes d'avaluar el compliment continuat dels càrrecs esmentats per part de les entitats de crèdit espanyoles.

5. Les decisions adoptades pel Banc d'Espanya amb relació a l'adquisició proposada han d'esmentar les possibles observacions o reserves expressades per l'autoritat competent responsable de l'adquirent.

Article 20. Efectes de l'incompliment de les obligacions.

L'adquisició de participacions significatives sense cap notificació prèvia al Banc d'Espanya, així com les fetes sense que hagi transcorregut el termini per a l'avaluació o amb l'oposició expressa del Banc d'Espanya, produeixen els efectes següents:

- a) No es permet exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si, tot i això, s'arriben a exercir, els vots emesos en contravenció amb el que s'acaba de dir es consideren nuls i els acords adoptats passen a ser impugnables en via judicial, sempre que els vots corresponents a les participacions adquirides irregularment hagin estat determinants per a la seva adopció, segons el que preveu el capítol IX del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i per a aquest efecte està legitimat el Banc d'Espanya.
- b) En cas necessari, es pot acordar la intervenció de l'entitat o la substitució dels seus administradors, segons el que preveu el títol III.
- c) S'imposen les sancions previstes al títol IV.

Article 21. Reducció de participacions significatives.

Qualsevol persona física o jurídica que hagi decidit deixar de tenir, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de crèdit, ho ha de notificar amb caràcter previ al Banc d'Espanya, indicant la quantia de la seva participació prevista. Així mateix, ha de notificar al Banc d'Espanya si ha decidit reduir la seva participació significativa de manera que el percentatge de drets de vot o de capital que posseeix sigui inferior al 20, 30 o 50 per cent o bé que suposi la pèrdua del control de l'entitat de crèdit.

L'incompliment d'aquest deure es pot sancionar segons el que preveu el títol IV.

Article 22. Deures d'informació i comunicació de les entitats de crèdit.

1. Les entitats de crèdit han de comunicar al Banc d'Espanya, tan aviat com en tinguin coneixement, les adquisicions o cessions de participacions en el seu capital que traspassin algun dels nivells assenyalats als articles 16, 17 i 21.

2. Addicionalment, les entitats de crèdit han d'informar el Banc d'Espanya, en la forma i amb la periodicitat que s'estableixi reglamentàriament, sobre la composició del seu accionariat o sobre les alteracions que s'hi produeixin. Aquesta informació ha d'incloure, necessàriament, la relativa a la participació d'altres entitats financeres en el seu capital, sigui quina sigui la quantia.

Article 23. Mesures per assegurar la gestió sana i prudent de l'entitat.

Quan hi hagi raons fonamentades i acreditades per considerar que la influència exercida per les persones que tinguin una participació significativa en una entitat de crèdit pugui anar en detriment de la gestió sana i prudent d'aquesta, que en dany greument la situació financera, el Banc d'Espanya pot adoptar una o algunes de les mesures següents:

- a) Les previstes a les lletres a) i b) de l'article 20, si bé la suspensió dels drets de vot no pot excedir els tres anys.
- b) Amb caràcter excepcional, la revocació de l'autorització.

A més, es poden imposar les sancions que procedeixin segons el que preveu el títol IV.

CAPÍTOL IV

Idoneïtat, incompatibilitats i registre d'alts càrrecs

Article 24. *Requisits d'idoneïtat.*

1. Les entitats de crèdit han de tenir un consell d'administració format per persones que reuneixin els requisits d'idoneïtat necessaris per exercir el seu càrrec. En particular, han de posseir una honorabilitat comercial i professional reconeguda, tenir uns coneixements i una experiència adequats per exercir les seves funcions i estar en disposició d'exercir un bon govern de l'entitat.

La composició general del consell d'administració en el seu conjunt ha de reunir coneixements, competències i experiència suficients en el govern d'entitats de crèdit per comprendre adequadament les activitats de l'entitat, inclosos els seus principals riscos, i assegurar la capacitat efectiva del consell d'administració per prendre decisions de manera independent i autònoma en benefici de l'entitat. En tot cas, ha de vetllar perquè els procediments de selecció dels seus membres afavoreixin la diversitat d'experiències i de coneixements, facilitin la selecció de conselleres i, en general, no pateixin biaixos implícits que puguin implicar cap tipus de discriminació.

2. Els requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència anteriors han de concórrer igualment en els directors generals o assimilats, així com en els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat financera de l'entitat de crèdit. Aquests requisits també són exigibles a les persones físiques que representin al consell d'administració els consellers que siguin persones jurídiques. També són aplicables a les persones que determinin de manera efectiva l'orientació de les sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea.

3. Als efectes del que preveuen els apartats anteriors:

a) Concorre honorabilitat en els qui hagin mostrat una conducta personal, comercial i professional que no susciti dubtes sobre la seva capacitat per exercir una gestió sana i prudent de l'entitat. Per valorar la concurrència d'honorabilitat, cal considerar tota la informació disponible d'acord amb els paràmetres que es determinin reglamentàriament.

b) Posseeixen coneixements i experiència adequats per exercir les seves funcions a les entitats de crèdit els qui disposin d'una formació del nivell i perfil adequats, en particular en les àrees de banca i serveis financers, i experiència pràctica derivada de les seves ocupacions anteriors durant períodes de temps suficient.

c) Per valorar la capacitat dels membres del consell d'administració d'exercir un bon govern de l'entitat, cal tenir en compte l'existència de conflictes d'interès potencials i la capacitat de dedicar el temps suficient per dur a terme les funcions corresponents.

Article 25. *Supervisió dels requisits d'idoneïtat.*

1. Les entitats de crèdit i les sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats, d'unitats i procediments interns adequats per dur a terme la selecció i l'avaluació contínues dels càrrecs sotmesos al règim d'idoneïtat d'acord amb el que disposa l'article anterior.

Així mateix, les entitats de crèdit han d'identificar els llocs clau per al desenvolupament diari de la seva activitat financera i els responsables de les funcions de control intern, i han de mantenir a disposició del Banc d'Espanya una relació actualitzada de les persones que els exerceixen, la valoració de la idoneïtat feta per l'entitat i la documentació que l'acrediti.

2. La valoració dels requisits d'idoneïtat l'ha de fer tant l'entitat de crèdit o, quan sigui procedent, els seus promotors, com l'adquirent d'una participació significativa, si és el cas, així com, quan sigui procedent, el Banc d'Espanya.

3. Les entitats de crèdit han de vetllar en tot moment pel compliment dels requisits d'idoneïtat previstos en aquest capítol. A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot requerir la suspensió temporal o el cessament definitiu per als càrrecs previstos a l'article anterior o l'esmena de les deficiències identificades en cas de falta d'honorabilitat, coneixements o experiència adequats o de capacitat per exercir un bon govern.

Si l'entitat no procedeix a executar aquests requeriments en el termini assenyalat pel Banc d'Espanya, aquest ha d'acordar la suspensió temporal o el cessament definitiu per al càrrec corresponent, de conformitat amb el procediment previst al capítol V del títol III. Tot això, sense perjudici de la imposició de les sancions corresponents d'acord amb el títol IV.

Article 26. Règim d'incompatibilitats i limitacions.

1. El Banc d'Espanya ha de determinar el nombre màxim de càrrecs que un membre del consell d'administració o un director general o assimilat pot ocupar simultàniament, tenint en compte les circumstàncies particulars de l'entitat de crèdit i la naturalesa, dimensió i complexitat de les seves activitats.

Excepte en el cas dels administradors designats en una mesura de substitució d'administradors de les previstes al capítol V del títol III, els membres del consell d'administració i els directors generals i assimilats d'entitats de crèdit més grans, més complexes o d'una naturalesa més singular en funció dels criteris del paràgraf anterior no poden ocupar al mateix temps més càrrecs que els previstos en una de les combinacions següents:

- a) Un càrrec executiu juntament amb dos càrrecs no executius.
- b) Quatre càrrecs no executius.

S'entén per càrrecs executius els qui exerceixin funcions de direcció, sigui quin sigui el vincle jurídic que aquestes funcions els atribueixi.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es computen com un sol càrrec:

- a) Els càrrecs executius o no executius ocupats dins d'un mateix grup.
- b) Els càrrecs executius o no executius ocupats dins de:

1r Entitats que formin part del mateix sistema institucional de protecció, sempre que es compleixin les condicions previstes a l'article 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o

2n Societats mercantils en les quals l'entitat posseeixi una participació significativa.

3. Per a la determinació del nombre màxim de càrrecs, no es computen els càrrecs exercits en organitzacions o entitats sense ànim de lucre o que no persegueixin fins comercials.

4. El Banc d'Espanya pot autoritzar els membres del consell d'administració i els directors generals o assimilats esmentats a l'apartat 1 a ocupar un càrrec no executiu addicional si considera que això no impedeix el desenvolupament correcte de les seves activitats a l'entitat de crèdit. Aquesta autorització s'ha de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea.

5. Les persones que ocupin els càrrecs a què es refereixen els apartats anteriors no poden obtenir crèdits, avals ni garanties de l'entitat de crèdit en la direcció o l'administració de la qual intervinguin, per damunt del límit i en els termes que es determinin reglamentàriament, excepte en el cas d'autorització expressa del Banc d'Espanya.

Article 27. Registre d'alts càrrecs.

1. Sense perjudici del deure d'inscripció prèvia al Registre Mercantil, l'exercici de les funcions de membre del consell d'administració o director general o assimilat d'una entitat de crèdit o de les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres requereix la inscripció prèvia al Registre d'alts càrrecs del Banc d'Espanya.

2. Amb caràcter previ a la inscripció al Registre d'alts càrrecs, el Banc d'Espanya ha de verificar el compliment per part dels interessats dels requisits previstos en aquesta Llei.

3. Addicionalment, el Banc d'Espanya s'ha d'encarregar de la inscripció i la gestió del Registre de consellers i directors generals o assimilats de les entitats dominants d'entitats de crèdit, quan aquestes entitats siguin societats financeres de cartera o societats financeres mixtes de cartera, d'acord amb l'article 4.1, punts 20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

CAPÍTOL V

Govern corporatiu i política de remuneracions

Article 28. *Normes de govern corporatiu.*

Les entitats de crèdit han d'exercir la seva activitat respectant les normes de govern corporatiu establertes en aquesta Llei i les altres que els siguin aplicables.

Article 29. *Sistema de govern corporatiu.*

1. Les entitats i els grups consolidables d'entitats de crèdit s'han de dotar de procediments de govern corporatiu sòlids, que han d'incloure:

- a) Una estructura organitzativa clara amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents;
- b) Procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposades;
- c) Mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables correctes;
- d) Polítiques i pràctiques de remuneració que siguin compatibles amb una gestió adequada i eficaç de riscos i que la promoguin.

Els sistemes, procediments i mecanismes recollits en aquest apartat han de ser exhaustius i proporcionats a la naturalesa, l'escala i la complexitat dels riscos inherents al model empresarial i les activitats de l'entitat. Així mateix, han de respectar els criteris tècnics relatius a l'organització i el tractament dels riscos que es determinin reglamentàriament.

2. El consell d'administració de les entitats de crèdit ha de definir un sistema de govern corporatiu que garanteixi una gestió sana i prudent de l'entitat, i que inclogui el repartiment adequat de funcions en l'organització i la prevenció de conflictes d'interessos. El consell d'administració ha de vigilar l'aplicació d'aquest sistema i n'ha de respondre; per a això, n'ha de controlar i avaluar periòdicament l'eficàcia i ha d'adoptar les mesures adequades per solucionar-ne les deficiències.

3. Són funcions indelegables del consell d'administració les següents:

- a) La vigilància, el control i l'avaluació periòdica de l'eficàcia del sistema de govern corporatiu, així com l'adopció de les mesures adequades per solucionar-ne, si s'escau, les deficiències.
- b) Assumir la responsabilitat de l'administració i la gestió de l'entitat, l'aprovació i la vigilància de l'aplicació dels seus objectius estratègics, l'estratègia de risc i el govern intern.
- c) Garantir la integritat dels sistemes d'informació comptable i financera, inclosos el control financer i operatiu i el compliment de la legislació aplicable.
- d) Supervisar el procés de divulgació d'informació i les comunicacions relatives a l'entitat de crèdit.
- e) Garantir una supervisió efectiva de l'alta direcció.

4. El president del consell d'administració no pot exercir simultàniament el càrrec de conseller delegat, llevat que l'entitat ho justifiqui i el Banc d'Espanya ho autoritzi.

5. Les entitats de crèdit han de disposar d'una pàgina web en la qual es difongui la informació pública prevista en aquest capítol, i han de comunicar la manera com compleixen les obligacions de govern corporatiu, d'acord amb el que es disposi reglamentàriament.

6. Igualment, com a part dels procediments de govern i estructura organitzativa, les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit que prestin serveis d'inversió han de respectar els requisits d'organització interna recollits a l'article 70 ter.2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors amb les especificacions que, si s'escau, es determinin reglamentàriament.

L'adopció d'aquestes mesures s'entén sense perjudici de la necessitat de definir i aplicar altres polítiques i procediments d'organització que, amb relació específica a la prestació de serveis d'inversió, resultin exigibles a les entitats en aplicació de la normativa específica del mercat de valors.

Article 30. *Pla general de viabilitat.*

Com a part dels procediments de govern i estructura organitzativa a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior, les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit han d'elaborar i mantenir actualitzat un pla general de viabilitat que estableixi les mesures que cal adoptar per restaurar la viabilitat i la solidesa financera de les entitats en cas que aquestes pateixin algun deteriorament significatiu. El Pla s'ha de sotmetre a l'aprovació del Banc d'Espanya, que pot exigir que se'n modifiqui el contingut i, en cas de considerar-ho insuficient, pot imposar a les entitats les mesures previstes a l'article 24 de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit. Cal especificar reglamentàriament el contingut que ha d'incloure el pla general de viabilitat.

Article 31. *Comitè de nomenaments.*

1. Les entitats de crèdit han de constituir un comitè de nomenaments, integrat per membres del consell d'administració que no exerceixin funcions executives a l'entitat. Almenys un terç d'aquests membres i, en tot cas, el president, han de ser consellers independents.

El Banc d'Espanya pot determinar que algunes entitats, en funció de la seva mida, de la seva organització interna i de la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seves activitats, puguin constituir el comitè de nomenaments de manera conjunta amb el comitè de remuneracions.

2. Les caixes d'estalvis han d'establir en tot cas un comitè de remuneracions i nomenaments de conformitat amb el que estableix la seva normativa, que ha d'exercir les competències i funcions atribuïdes als comitès de remuneracions i nomenaments previstos en aquest capítol.

3. El comitè de nomenaments ha de fixar un objectiu de representació per al sexe menys representat al consell d'administració i ha d'elaborar orientacions sobre com es pot assolir aquest objectiu.

Article 32. *Política de remuneracions.*

1. Les entitats de crèdit, en fixar i aplicar la política de remuneració global, inclosos els salaris i els beneficis discrecionals de pensió, de les categories de personal que exerceix activitats professionals que incideixin de manera significativa en el perfil de risc de l'entitat, el seu grup, la societat matriu o les filials, han de seguir els principis establerts a l'article 33 d'una manera i en una mesura adequades a la seva mida, a la seva organització interna i a la naturalesa, l'abast i la complexitat de les seves activitats. En particular, cal aplicar aquests principis als alts directius, als empleats que assumeixen riscos, als que exerceixen funcions de control i a tots els treballadors que rebin una

remuneració global que els inclogui en el mateix barem de remuneració que el dels alts directius i el dels empleats que assumeixen riscos, les activitats professionals dels quals incideixen de manera important en el seu perfil de risc.

2. Les entitats de crèdit han de presentar al Banc d'Espanya tota la informació que aquest els requereixi per comprovar que es compleix aquesta obligació i, en particular, una llista en què s'indiquin les categories d'empleats que exerceixen activitats professionals que incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc. Cal presentar aquesta llista anualment i, en tot cas, quan s'hagin produït alteracions significatives. El Banc d'Espanya ha de determinar la forma de presentació de la llista.

3. Sense perjudici de les obligacions contingudes a l'article 450 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, les entitats de crèdit han de fer pública la remuneració total meritada en cada exercici econòmic de cadascun dels membres del seu consell d'administració.

4. El que disposa aquest article, així com el que disposen els articles 33, 34, 35 i 36, és aplicable a les entitats, en l'àmbit de grup, societat matriu i filial, incloses les establertes en centres financers extraterritorials.

Article 33. *Principis generals de la política de remuneracions.*

1. La política de remuneracions de les categories de personal a què es refereix l'article 32.1 s'ha de determinar de conformitat amb els principis generals següents:

a) Ha de promoure i ser compatible amb una gestió adequada i eficaç dels riscos, i no ha d'oferir incentius per assumir riscos que excedeixin el nivell tolerat per l'entitat.

b) Ha de ser compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'entitat, i ha d'incloure mesures per evitar els conflictes d'interessos.

c) El personal que exerceix funcions de control dins de l'entitat de crèdit ha de ser independent de les unitats de negoci que supervisi, ha de tenir l'autoritat necessària per exercir la seva tasca i s'ha de remunerar en funció de la consecució dels objectius relacionats amb les seves funcions, independentment dels resultats de les àrees de negoci que controla.

d) La remuneració dels alts directius encarregats de la gestió de riscos i amb funcions de compliment l'ha de supervisar directament el comitè de remuneracions.

e) Cal distingir clarament entre els criteris per establir:

1r la remuneració fixa, que ha de reflectir principalment l'experiència professional pertinent i la responsabilitat a l'organització segons el que estipula la descripció de funcions com a part de les condicions de treball, i

2n la remuneració variable, que ha de reflectir un rendiment sostenible i adaptat al risc, així com un rendiment superior al requerit per complir el que s'estipula a la descripció de funcions com a part de les condicions de treball.

2. El consell d'administració de l'entitat ha d'adoptar i revisar periòdicament els principis generals de la política de remuneració, i és responsable de supervisar-ne l'aplicació.

Addicionalment, la política de remuneració ha de ser objecte, almenys un cop l'any, d'una avaluació interna central i independent, amb l'objecte de comprovar si es compleixen les pautes i els procediments de remuneració adoptats pel consell d'administració en la seva funció de supervisió.

3. La política de remuneracions dels membres del consell d'administració de les entitats de crèdit s'ha de sotmetre a l'aprovació de la junta d'accionistes, assemblea general o òrgan equivalent, en els mateixos termes que s'estableixin per a les societats cotitzades en la legislació mercantil.

Article 34. *Elements variables de la remuneració.*

1. La fixació dels components variables de la remuneració de les categories de personal a què es refereix l'article 32.1 s'ha de regir pels principis següents:

a) Quan la remuneració estigui vinculada als resultats, el seu import total s'ha de basar en una avaluació en què es combinin els resultats de l'individu, valorats d'acord amb criteris tant financers com no financers, de la unitat de negoci afectada, i els resultats globals de l'entitat de crèdit.

b) L'avaluació dels resultats s'ha d'inscriure en un marc plurianual per garantir que el procés d'avaluació es fonamenti en els resultats a llarg termini, i que el pagament efectiu dels components de la remuneració basats en resultats s'escaloni al llarg d'un període que tingui en compte el cicle econòmic subjacent de l'entitat de crèdit i els seus riscos empresarials.

c) El total de la remuneració variable no ha de limitar la capacitat de l'entitat per reforçar la solidesa de la seva base de capital.

d) La remuneració variable garantida no és compatible amb una gestió sana dels riscos ni amb el principi de recompensar el rendiment, i no pot formar part de possibles plans de remuneració.

e) La remuneració variable garantida té caràcter excepcional, només s'ha d'efectuar quan es contracti personal nou i l'entitat posseeixi una base de capital sana i sòlida, i es limita al primer any de treball.

f) En la remuneració total, els components fixos i els components variables han d'estar equilibrats degudament. El component fix ha de constituir una part prou elevada de la remuneració total, de manera que es pugui aplicar una política plenament flexible pel que fa als components variables de la remuneració, fins al punt que sigui possible no pagar aquests components.

g) Les entitats han d'establir les ràtios apropiades entre els components fixos i els variables de la remuneració total, aplicant els principis següents:

1r El component variable no ha de ser superior al cent per cent del component fix de la remuneració total de cada individu.

2n No obstant això, la junta general d'accionistes de l'entitat pot aprovar un nivell superior al previst en el número anterior, sempre que no sigui superior al dos-cents per cent del component fix. L'aprovació del nivell més elevat de remuneració variable s'ha de fer d'acord amb el procediment següent:

i) La junta general d'accionistes de l'entitat ha de prendre una decisió basant-se en una recomanació detallada del consell d'administració o un òrgan equivalent que exposi els motius i l'abast de la decisió i inclogui el nombre de persones afectades i els seus càrrecs, així com l'efecte previst sobre el manteniment per part de l'entitat d'una base sòlida de capital.

ii) La junta general d'accionistes de l'entitat ha d'adoptar la seva decisió per una majoria d'almenys dos terços, sempre que estiguin presents o representats en la votació almenys la meitat de les accions o els drets equivalents amb dret a vot. Si no es pot arribar a aquest quòrum, cal adoptar l'acord per una majoria de, com a mínim, tres quarts del capital social present o representat amb dret a vot.

iii) El consell d'administració o un òrgan equivalent ha de comunicar a tots els accionistes amb antelació suficient l'afer que s'ha de sotmetre a aprovació.

iv) El consell d'administració o un òrgan equivalent ha de comunicar immediatament al Banc d'Espanya la recomanació dirigida a la junta general d'accionistes, inclòs el nivell més alt del component variable de la remuneració proposat i la justificació corresponent, i ha d'acreditar que aquest nivell no afecta les obligacions de l'entitat previstes a la normativa de solvència, tenint en compte en particular les obligacions de recursos propis de l'entitat.

v) El consell d'administració o un òrgan equivalent ha de comunicar immediatament al Banc d'Espanya la decisió que ha adoptat a aquest respecte la junta general

d'accionistes, inclòs el percentatge màxim més alt del component variable de la remuneració aprovat. El Banc d'Espanya ha d'utilitzar la informació rebuda per comparar les pràctiques de les entitats en aquesta matèria, i ha de facilitar aquesta informació a l'Autoritat Bancària Europea.

vi) Si s'escau, el personal afectat directament per l'aplicació de nivells màxims més alts de remuneració variable no pot exercir, ni directament ni indirectament, els drets de vot que pugui tenir com a accionista de l'entitat, i les seves accions s'han de deduir del capital social per al còmput de la majoria de vots que en cada cas sigui necessària en els acords que es refereixin a l'aplicació de nivells màxims més alts de remuneració variable.

Les mencions als accionistes fetes en aquesta lletra s'apliquen igualment als membres de les assemblees generals de les caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit.

3r El Banc d'Espanya pot autoritzar les entitats a aplicar un tipus de descompte teòric, d'acord amb l'orientació que publiqui l'Autoritat Bancària Europea, a un 25 per cent de la remuneració variable total, sempre que s'aboni mitjançant instruments diferits per un termini de cinc o més anys. El Banc d'Espanya pot establir un percentatge màxim inferior.

h) Els pagaments per resolució anticipada d'un contracte s'han de basar en els resultats obtinguts en el transcurs del temps i no han de recompensar mals resultats o conductes indegudes. El Banc d'Espanya pot definir els supòsits que poden conduir a una reducció de la quantia d'aquests pagaments per resolució anticipada.

i) Els paquets de remuneració relatius a compensacions o pagaments per abandonament de contractes laborals anteriors s'han d'adaptar als interessos de l'entitat a llarg termini, per a la qual cosa han d'incloure disposicions en matèria de retencions, ajornament, rendiment i recuperacions.

j) En avaluar els resultats amb vista a calcular els components variables de la remuneració, s'ha de fer un ajust per tots els tipus de riscos actuals i futurs, cal tenir en compte el cost del capital i la liquiditat necessaris.

k) L'assignació dels components variables de remuneració en l'entitat també ha de tenir en compte tots els tipus de riscos actuals i futurs.

l) Una part substancial, i en tot cas almenys el 50 per cent de qualsevol element de remuneració variable, ja sigui diferit o no diferit, s'ha de fixar assolint un equilibri adequat entre:

1r accions o títols de propietat equivalents, en funció de la forma jurídica de l'entitat de què es tracti, o instruments vinculats amb les accions o altres instruments no pecuniaris equivalents, en el cas d'una entitat de crèdit que no cotitzi en un mercat organitzat oficial i,

2n quan sigui possible, altres instruments que pugui determinar el Banc d'Espanya, en el sentit de l'article 52 o de l'article 63 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o altres instruments que es puguin convertir en la seva totalitat en instruments de capital de nivell 1 ordinari, o capaços d'absorbir pèrdues, que reflecteixin de manera adequada en cada cas la qualificació creditícia de l'entitat de crèdit com a empresa en funcionament i siguin adequats als efectes de remuneració variable.

Els instruments esmentats en aquest apartat s'han de sotmetre a una política de retenció adequada concebuda perquè els incentius siguin conformes als interessos a llarg termini de l'entitat de crèdit. El Banc d'Espanya pot imposar restriccions al disseny o als tipus d'aquests instruments, i fins i tot prohibir-ne alguns.

El que disposa aquesta lletra és aplicable tant a la part del component variable de remuneració diferida d'acord amb la lletra m), com a la part del component variable de remuneració no diferida.

m) Una part substancial, i en tot cas almenys el 40 per cent de l'element de remuneració variable, s'ha de diferir durant un període no inferior a entre tres i cinc anys, i s'ha d'adaptar correctament a la naturalesa dels negocis, els seus riscos i les activitats del membre del personal corresponent.

La remuneració pagadora en virtut de les disposicions d'ajornament no s'ha de percebre més ràpidament que de manera proporcional. En el cas d'un element de remuneració variable d'una quantia especialment elevada, cal diferir-ne com a mínim el 60 per cent. La durada del període d'ajornament s'ha de determinar tenint en compte el cicle econòmic, la naturalesa del negoci, els seus riscos i les activitats del membre del personal de què es tracti.

n) La remuneració variable, inclosa la part diferida, s'ha de pagar o consolidar només si és sostenible d'acord amb la situació financera de l'entitat en el seu conjunt, i si ho justifiquen els resultats de l'entitat, de la unitat de negoci i de la persona de què es tracti.

Sense perjudici de l'aplicació dels principis generals del dret en matèria contractual i laboral, la remuneració variable total s'ha de reduir de manera considerable quan l'entitat obtingui uns resultats financers poc brillants o negatius, tenint en compte tant la remuneració actual com les reduccions en els pagaments de quantitats meritades prèviament, si s'escau, a través de clàusules de reducció de la remuneració o de recuperació de retribucions ja satisfetes.

Cal sotmetre fins al cent per cent la remuneració variable total a clàusules de reducció de la remuneració o de recuperació de les remuneracions ja satisfetes. Les entitats han d'establir criteris específics per aplicar les clàusules de reducció de la remuneració o de recuperació de les remuneracions ja satisfetes. Aquests criteris han de recollir, en particular, situacions en què l'empleat hagi participat o sigui responsable de conductes que hagin generat pèrdues importants per a l'entitat i en què incompleixi les exigències oportunes d'idoneïtat i correcció.

ñ) La política de pensions és compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'entitat.

Si l'empleat abandona l'entitat abans de jubilar-se, l'entitat ha de conservar els beneficis discrecionals de pensió per un període de cinc anys en forma d'instruments com els esmentats a la lletra l). Si un empleat arriba a l'edat de jubilació, se li han d'abonar els beneficis discrecionals de pensió en forma d'instruments com els esmentats a la lletra l), amb subjecció a un període de retenció de cinc anys.

o) No es poden fer servir estratègies personals de cobertura o assegurances relacionades amb la remuneració i la responsabilitat que menyscabin els efectes d'alineació amb la gestió sana dels riscos que fomenten els seus sistemes de remuneració.

p) La remuneració variable no s'ha d'abonar mitjançant instruments o mètodes que facilitin l'incompliment de la normativa d'ordenació i disciplina.

2. Els principis previstos en aquest article es poden desplegar reglamentàriament.

Article 35. *Entitats de crèdit que rebin suport financer públic.*

En el cas de les entitats de crèdit que rebin suport financer públic, s'apliquen, a més dels establerts a l'article 33, els principis següents:

a) La remuneració variable s'ha de limitar estrictament a un percentatge dels ingressos nets quan sigui incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital i amb la renúncia oportuna al suport públic.

b) S'ha d'exigir a les entitats que reestructurin les remuneracions de manera que siguin conformes a una gestió adequada de riscos i a un creixement a llarg termini, fins i tot, si escau, establint límits a la remuneració dels membres del consell d'administració i els directius de l'entitat.

c) Els membres del consell d'administració de les entitats de crèdit no han de rebre una remuneració variable, llevat que es justifiqui.

Article 36. *Comitè de remuneracions.*

1. Les entitats de crèdit han de constituir un comitè de remuneracions integrat per membres del consell d'administració que no exerceixin funcions executives a l'entitat.

Almenys un terç d'aquests membres, i en tot cas el president, han de ser consellers independents.

2. El Banc d'Espanya pot determinar que algunes entitats, en funció de la seva mida, de la seva organització interna i de la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seves activitats, puguin constituir el comitè de remuneracions de manera conjunta amb el comitè de nomenaments.

Article 37. *Responsabilitat en la gestió de riscos.*

1. El consell d'administració és el responsable dels riscos que assumeixi una entitat de crèdit. A aquests efectes, les entitats de crèdit han d'establir canals eficaços d'informació al consell d'administració sobre les polítiques de gestió de riscos de l'entitat i tots els riscos importants als quals aquesta s'enfronta.

2. En l'exercici de la seva responsabilitat sobre gestió de riscos, el consell d'administració ha de:

a) Dedicar temps suficient a considerar les qüestions relacionades amb els riscos. En particular, ha de participar activament en la gestió de tots els riscos substancials recollits a la normativa de solvència, vetllar perquè s'assignin recursos adequats per a la gestió de riscos, i intervenir, en particular, en la valoració dels actius, l'ús de qualificacions creditícies externes i els models interns relatius a aquests riscos.

b) Aprovar i revisar periòdicament les estratègies i polítiques d'assumpció, gestió, supervisió i reducció dels riscos a què l'entitat estigui o pugui estar exposada, inclosos els que presenti la conjuntura macroeconòmica en què opera amb relació a la fase del cicle econòmic.

Article 38. *Funció de gestió de riscos i comitè de riscos.*

1. Les entitats de crèdit han de disposar d'una unitat o òrgan que assumeixi la funció de gestió de riscos proporcional a la naturalesa, l'escala i la complexitat de les seves activitats, independent de les funcions operatives, que tingui autoritat, rang i recursos suficients, així com l'accés oportú al consell d'administració.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar les entitats que, per la seva mida, per la seva organització interna i per la naturalesa, l'escala i la complexitat de les seves activitats, hagin d'establir un comitè de riscos. Aquest comitè ha d'estar integrat per membres del consell d'administració que no exerceixin funcions executives i que tinguin els coneixements, la capacitat i l'experiència oportuns per entendre plenament i controlar l'estratègia de risc i la propensió al risc de l'entitat. Almenys un terç d'aquests membres, i en tot cas el president, han de ser consellers independents.

3. Les entitats que, segons el parer del Banc d'Espanya, no hagin d'establir un comitè de riscos, han de constituir comissions mixtes d'auditoria que assumeixin les funcions corresponents del comitè de riscos.

TÍTOL II

Solvència de les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 39. *Normativa de solvència.*

Constitueix normativa de solvència de les entitats de crèdit la prevista al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en aquesta Llei i a les disposicions que la despleguen.

Article 40. *Àmbit subjectiu d'aplicació de la normativa de solvència.*

1. La normativa de solvència és aplicable:
 - a) A les entitats de crèdit.
 - b) Als grups i subgrups consolidables d'entitats de crèdit, en els quals han de formar part les entitats financeres, incloses les societats de gestió d'actius i, definides a l'apartat 26 de l'article 4.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, integrats en aquests.
 - c) A les societats financeres de cartera i a les societats financeres mixtes de cartera.
2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es consideren societats de gestió d'actius les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores d'entitats de capital de risc i les societats i els fons autogestionats.

Així mateix, les societats gestores de fons de titulització hipotecària i de fons de titulització d'actius s'entenen incloses dins del concepte d'entitat financera.

CAPÍTOL II

Capital intern i liquiditat

Article 41. *Autoavaluació del capital.*

Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un d'aquests grups consolidables, han de disposar específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantenir de manera permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que considerin adequats per cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos a què estiguin o puguin estar exposats. Aquestes estratègies i procediments han de ser objecte periòdicament d'un examen intern a fi de garantir que segueixin sent exhaustius i proporcionals a l'índole, l'escala i la complexitat de les activitats de l'entitat de crèdit interessada.

Article 42. *Liquiditat.*

Amb la finalitat de determinar el nivell adequat dels requisits de liquiditat de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya ha d'avaluar:

- a) El model empresarial específic de l'entitat.
- b) Els sistemes, procediments i mecanismes de govern corporatiu de les entitats a què es refereix l'article 29.
- c) Els resultats de la supervisió i l'avaluació dutes a terme de conformitat amb l'article 52.
- d) Qualsevol risc de liquiditat de caràcter sistèmic que comprometi la integritat dels mercats financers.

CAPÍTOL III

Matalassos de capital

Article 43. *Requisit combinat de matalassos de capital.*

1. Les entitats de crèdit han de complir en tot moment el requisit combinat de matalassos de capital, entès com el total del capital de nivell 1 ordinari necessari per complir amb l'obligació de disposar d'un matalàs de conservació de capital i, si és procedent:

- a) Un matalàs de capital anticíclic específic de cada entitat.
- b) Un matalàs per a les entitats d'importància sistèmica mundial.
- c) Un matalàs per a altres entitats d'importància sistèmica.

d) Un matalàs contra riscos sistèmics.

Cal complir aquesta obligació sense perjudici dels requisits de recursos propis establerts a l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, així com tots els altres que, si s'escau, pugui exigir el Banc d'Espanya, en virtut del que estableix l'article 68.2.a).

2. El capital ordinari de nivell 1 requerit per satisfer cadascun dels diferents matalassos establerts en virtut dels articles 44 a 47 ha de ser diferent i, per tant, addicional, al requerit per satisfer els matalassos restants i els altres requisits de recursos propis exigits d'acord amb la normativa de solvència, tret del que disposa el Banc d'Espanya amb relació als matalassos per a entitats d'importància sistèmica, ja siguin EISM o OEIS, i el matalàs contra riscos sistèmics.

3. El compliment dels requisits de matalassos de capital s'ha d'efectuar de manera individual, consolidada o subconsolidada, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament, i d'acord amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

4. Si una entitat o un grup incompleix l'obligació establerta a l'apartat 1, queda subjecte a les restriccions en matèria de distribucions que s'estableixen a l'article 48 i ha de presentar un pla de conservació de capital d'acord amb el que estableix l'article 49.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, del règim sancionador previst al títol IV i de les mesures que hagi pogut adoptar el Banc d'Espanya de conformitat amb l'article 68.

Article 44. *Matalàs de conservació del capital.*

Les entitats de crèdit han de mantenir un matalàs de conservació de capital consistent en capital de nivell 1 ordinari igual al 2,5 per cent de l'import total de la seva exposició al risc, calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny i, si s'escau, d'acord amb les precisions que pugui establir el Banc d'Espanya.

Article 45. *Matalàs de capital anticíclic específic.*

1. Les entitats de crèdit han de mantenir un matalàs de capital anticíclic calculat específicament per a cada entitat o grup. Aquest matalàs ha de ser equivalent a l'import total d'exposició al risc calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, amb les precisions que, si s'escau, pugui establir el Banc d'Espanya, multiplicat per un percentatge de matalàs de capital específic.

2. El percentatge de matalàs de capital anticíclic específic ha de consistir en la mitjana ponderada dels percentatges de matalassos anticíclics que siguin d'aplicació als territoris en què estiguin ubicades les exposicions creditícies pertinents de l'entitat.

3. Cal determinar reglamentàriament:

- a) El procediment de càlcul del percentatge de matalàs de capital anticíclic específic.
- b) El procediment de fixació per part del Banc d'Espanya dels percentatges dels matalassos anticíclics per exposicions ubicades a Espanya, així com la periodicitat.
- c) El mecanisme de reconeixement de percentatges de matalassos anticíclics fixats per l'autoritat competent d'un Estat membre de la Unió Europea.
- d) El mecanisme de reconeixement de percentatges de matalassos anticíclics fixats per l'autoritat competent d'un país tercer o de decisió respecte als percentatges esmentats.
- e) El mecanisme de comunicació.

Article 46. *Matalàs de capital per a entitats d'importància sistèmica.*

1. El Banc d'Espanya ha d'identificar les entitats de crèdit autoritzades a Espanya que són:

- a) Entitats d'importància sistèmica mundial (EISM), en base consolidada.
- b) Altres entitats d'importància sistèmica (OEIS), en base individual, subconsolidada o consolidada.

2. Cal determinar reglamentàriament el mètode d'identificació de les EISM, que, en tot cas, s'ha de basar en les circumstàncies següents:

- a) La mida del grup.
- b) La interconnexió del grup amb el sistema financer.
- c) La possibilitat de substitució dels serveis o de la infraestructura financera que presta el grup.
- d) La complexitat del grup.
- e) L'activitat transfronterera del grup, inclosa l'activitat transfronterera entre estats membres de la Unió Europea i entre un Estat membre i un país tercer.

Així mateix, cal establir reglamentàriament un mètode de classificació de les entitats de crèdit identificades com a EISM en diverses subcategories en funció de la seva importància sistèmica.

3. Cal determinar reglamentàriament el mètode d'identificació de les OEIS. Per avaluar-ne la importància sistèmica, s'ha de tenir en compte almenys un dels criteris següents:

- a) Mida.
- b) Importància per a l'economia espanyola o de la Unió Europea.
- c) Importància de les activitats transfrontereres.
- d) Interconnexió de l'entitat o grup amb el sistema financer.

4. Cada EISM ha de mantenir, en base consolidada, un matalàs per a EISM corresponent a la subcategoria en què es classifiqui l'entitat, que, en tot cas, no pot ser inferior a l'1 per cent ni superior al 3,5 per cent.

5. El Banc d'Espanya pot imposar a cadascuna de les OEIS, en base consolidada, subconsolidada o individual, segons quin sigui el cas, l'obligació de disposar d'un matalàs de fins a un 2 per cent de l'import total d'exposició al risc, atenent els criteris per a la identificació de l'OEIS, i d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

6. El Banc d'Espanya ha de notificar a la Comissió Europea, a la Junta Europea de Risc Sistèmic i a l'Autoritat Bancària Europea les EISM i OEIS, i les subcategories corresponents en què s'han classificat les primeres, i n'ha de fer públics els noms. Així mateix, el Banc d'Espanya ha de fer pública la subcategoria en què s'ha classificat cada EISM.

7. Cal desplegar reglamentàriament el règim d'aplicació conjunta dels matalassos per a EISM i OEIS, així com el d'aquests amb el matalàs contra riscos sistèmics previst a l'article 47.

Article 47. *Matalàs contra riscos sistèmics.*

1. El Banc d'Espanya pot exigir que es constitueixi un matalàs contra riscos sistèmics de capital de nivell 1 ordinari amb la finalitat de prevenir o evitar els riscos sistèmics o macroprudencials acíclics a llarg termini que no estiguin coberts pel Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Aquests riscos s'entenen com aquells que podrien produir una pertorbació en el sistema financer amb conseqüències negatives greus en aquest sistema i en l'economia real.

2. El matalàs contra riscos sistèmics es pot aplicar a totes o algunes de les exposicions situades a Espanya o a l'Estat membre que fixi el matalàs, a les exposicions en països tercers i a les exposicions ubicades en altres estats membres de la Unió Europea, amb els límits que es determinin reglamentàriament.

3. El matalàs contra riscos sistèmics es pot exigir a totes les entitats de crèdit, integrades o no en un grup consolidable d'entitats de crèdit, o a un o diversos subsectors de les entitats. Es poden establir requisits diferents per a subsectors diferents.

4. El Banc d'Espanya pot exigir a les entitats de crèdit el percentatge de matalàs contra riscos sistèmics fixat per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, per a les exposicions situades a l'Estat membre que fixi aquest percentatge, en els termes i amb el procediment que es determinin reglamentàriament.

Article 48. *Restriccions en matèria de distribucions.*

1. Les entitats de crèdit que compleixin el requisit combinat de matalassos de capital poden efectuar distribucions relatives al capital de nivell 1 ordinari sempre que la distribució no comporti una disminució d'aquest fins a un nivell en què ja no es respecti el requisit combinat, o quan el Banc d'Espanya hagi adoptat alguna de les mesures previstes a l'article 68.2, tendents a reforçar els recursos propis o a limitar o prohibir el pagament de dividendes.

2. Les entitats de crèdit que no compleixin el requisit combinat de matalassos de capital o que efectuïn una distribució de capital de nivell 1 ordinari que n'impliqui la disminució fins a un nivell en què ja no es respecti el requisit combinat, han de calcular l'import màxim distribuïble en els termes que es determinin reglamentàriament.

Les entitats de crèdit no poden dur a terme cap de les actuacions següents abans d'haver calculat l'import màxim distribuïble i haver informat immediatament d'aquest import el Banc d'Espanya:

- a) Efectuar una distribució relativa al capital de nivell 1 ordinari.
- b) Assumir una obligació de pagar una remuneració variable o beneficis discrecionals de pensió, o pagar una remuneració variable si l'obligació de pagament es va assumir en un moment en què l'entitat no complia el requisit combinat de matalàs.
- c) Fer pagaments vinculats a instruments de capital de nivell 1 addicional.

Les entitats de crèdit han de disposar de mecanismes per garantir que l'import de beneficis distribuïbles i l'import màxim distribuïble es calculin amb exactitud, cosa que s'ha de poder demostrar al Banc d'Espanya quan se'ls sol·liciti.

3. Mentre una entitat no compleixi o sobrepassi el seu requisit combinat de matalàs o el Banc d'Espanya hagi adoptat alguna de les mesures previstes a l'article 68 tendents a reforçar els recursos propis o a limitar o prohibir el pagament de dividendes, aquesta entitat no pot distribuir més de l'import màxim distribuïble calculat d'acord amb l'apartat 2 per a les finalitats que aquest preveu.

4. Les restriccions que imposa l'article esmentat s'apliquen únicament als pagaments que donin lloc a una reducció del capital de nivell 1 ordinari o a una reducció dels beneficis, i sempre que la suspensió o cancel·lació del pagament no constitueixi un incompliment de les obligacions de pagament o una altra circumstància que condueixi a l'obertura del procediment concursal oportú.

5. Als efectes del que disposa aquest article, s'entenen com a distribucions relatives al capital de nivell 1 ordinari:

- a) El pagament de dividendes en efectiu.
- b) La distribució d'accions totalment o parcialment alliberades o altres instruments de capital a què es refereix l'article 26.1.a) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.
- c) El rescat o la compra per part d'una entitat d'accions pròpies o altres instruments de capital a què es refereix l'article 26.1.a) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.
- d) El reemborsament d'importants pagats amb relació als instruments de capital a què es refereix l'article 26.1.a) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

e) La distribució dels elements a què es refereixen les lletres b) a e) de l'article 26.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

f) Qualsevol altra distribució que el Banc d'Espanya pugui determinar o considerar que té un efecte similar als esmentats a les lletres anteriors.

6. Cal desplegar reglamentàriament el que preveu aquest article.

Article 49. *Pla de conservació del capital.*

1. Quan una entitat de crèdit no compleixi el requisit combinat de matalàs, ha d'elaborar un pla de conservació del capital i l'ha de presentar, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, al Banc d'Espanya.

El termini per a la presentació del pla al Banc d'Espanya és de cinc dies, a comptar de la data en què l'entitat comprovi l'incompliment dels requisits. No obstant això, el Banc d'Espanya pot ampliar aquest termini a deu dies, basant-se en la situació individual de l'entitat de crèdit i tenint en compte la seva escala i la complexitat de les seves activitats.

2. El Banc d'Espanya ha d'avaluar el pla de conservació del capital i l'ha d'aprovar si considera que, en cas d'executar-se, és raonablement previsible que es conservi o s'obtingui capital suficient perquè l'entitat pugui complir el requisit combinat de matalassos de capital en el termini que el Banc d'Espanya consideri adequat.

3. En cas que no aprovi el pla de conservació del capital presentat, el Banc d'Espanya pot:

a) Exigir a l'entitat que augmenti els recursos propis en el termini que determini.

b) Utilitzar les facultats que li confereix l'article 68 per imposar restriccions sobre les distribucions més estrictes que les previstes a l'article anterior.

TÍTOL III

Supervisió

CAPÍTOL I

Funció supervisora

Article 50. *Funció supervisora del Banc d'Espanya.*

1. El Banc d'Espanya és l'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i de les altres entitats previstes a l'article 56, per garantir el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina. Per exercir aquesta funció, pot dur a terme les actuacions i exercir les facultats previstes en aquesta Llei i qualsevol altra que li atribueixi l'ordenament jurídic.

El que disposa el paràgraf anterior s'ha d'entendre sense perjudici de les competències que l'ordenament jurídic atribueixi a altres institucions o òrgans administratius.

2. En l'exercici de la seva funció supervisora i, en particular, per escollir els diferents instruments de supervisió i sanció, el Banc d'Espanya pot:

a) Sol·licitar a les entitats i persones subjectes a la seva funció supervisora, i a tercers als quals aquestes entitats hagin subcontractat activitats o funcions operatives, la informació necessària per comprovar el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina.

Per tal que el Banc d'Espanya pugui obtenir aquestes informacions, o confirmar-ne la veracitat, les entitats i persones esmentades estan obligades a posar a disposició del Banc d'Espanya tots els llibres, registres i documents que aquest consideri necessaris, inclosos els programes informàtics, els fitxers i les bases de dades, sigui quin sigui el suport físic o virtual.

A aquests efectes, l'accés a les informacions i les dades requerides pel Banc d'Espanya està emparat per l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

b) Requerir i comunicar a les entitats subjectes a la seva funció supervisora, per mitjans electrònics, les informacions i mesures recollides a la normativa d'ordenació i disciplina. Les entitats referides tenen obligació d'habilitar, en el termini que es fixi per a això, els mitjans tècnics requerits pel Banc d'Espanya per a l'eficàcia dels seus sistemes de comunicació electrònica, en els termes que aquest adopti a l'efecte.

c) Dur a terme totes les investigacions necessàries en relació amb qualsevol entitat o persona de les recollides a la lletra a), quan calgui per exercir la seva funció supervisora. A aquests efectes, pot:

1r Exigir la presentació de documents.

2n Examinar els llibres i registres i obtenir còpies o extractes d'aquests.

3r Sol·licitar i obtenir explicacions escrites o verbals de qualsevol altra persona diferent de les previstes a la lletra a) a fi d'obtenir informació relacionada amb l'objecte d'una investigació.

d) Efectuar les inspeccions que calguin als establiments professionals de les persones jurídiques recollides a la lletra a), i en qualsevol altra entitat inclosa a la supervisió consolidada.

3. Així mateix, en l'exercici de la seva funció supervisora, el Banc d'Espanya ha de:

a) Valorar, en escollir les mesures que calgui adoptar, criteris com la gravetat dels fets detectats, l'eficàcia de la funció supervisora pel que fa a l'esmena dels incompliments detectats o el comportament previ de l'entitat.

b) Prendre en consideració la possible incidència de les seves decisions en l'estabilitat del sistema financer dels altres estats membres de la Unió Europea afectats, particularment en situacions d'urgència, basant-se en la informació disponible en el moment de què es tracti.

c) Tenir en compte la convergència d'instruments i pràctiques de supervisió en l'àmbit de la Unió Europea.

4. En els termes previstos per l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els òrgans i organismes de qualsevol administració pública, sense perjudici del deure de secret que els empari d'acord amb la legislació vigent, queden subjectes al deure de col·laborar amb el Banc d'Espanya i estan obligats a proporcionar, a requeriment d'aquest, les dades i informacions de què disposin i que puguin ser necessàries perquè aquest exerceixi la seva funció supervisora.

Article 51. *Supervisió dels mecanismes de compliment normatiu.*

Correspon al Banc d'Espanya supervisar els sistemes, les estratègies, els procediments o els mecanismes de qualsevol tipus aplicats per les entitats de crèdit per donar compliment a la normativa d'ordenació i disciplina.

Article 52. *Supervisió de riscos.*

Correspon al Banc d'Espanya supervisar els riscos als quals estan o poden estar exposades les entitats, i en funció d'aquesta avaluació i de la prevista a l'article anterior, determinar si els mecanismes de compliment normatiu, els recursos propis i la liquiditat mantinguts per les entitats de crèdit garanteixen una gestió i una cobertura sòlides dels seus riscos.

Article 53. *Supervisió de sistemes de govern corporatiu i polítiques remuneratives.*

Correspon al Banc d'Espanya supervisar el compliment per part de les entitats de crèdit de les normes sobre idoneïtat, remuneracions i responsabilitat en la gestió de riscos, així com de les altres normes sobre govern corporatiu previstes al títol I i les seves disposicions de desplegament.

Article 54. *Elaboració de guies en matèria supervisora.*

1. El Banc d'Espanya pot elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats i els grups supervisats, en què s'indiquin els criteris, les pràctiques, les metodologies o els procediments que considera adequats per al compliment de la normativa de supervisió. Aquestes guies, que s'han de fer públiques, poden incloure els criteris que el Banc d'Espanya ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió. El Banc d'Espanya pot requerir a les entitats i els grups supervisats una explicació dels motius pels quals, si s'escau, s'hagin apartat dels criteris, les pràctiques, les metodologies o els procediments esmentats.

2. Les guies elaborades pel Banc d'Espanya s'han de referir a les matèries següents:

- a) Avaluació dels riscos a què les entitats estan exposades i compliment adequat de les normes d'ordenació i disciplina.
- b) Pràctiques de remuneració i incentius d'assumpció de riscos compatibles amb una gestió adequada del risc.
- c) Informació financera i comptable i obligacions de sotmetre a auditoria externa els comptes anuals o estats financers de les entitats i els grups supervisats.
- d) Gestió adequada dels riscos derivats de la tinença de participacions significatives de les entitats de crèdit en altres entitats financeres o empreses no financeres.
- e) Instrumentació de mecanismes de reestructuració o resolució d'entitats de crèdit.
- f) Govern corporatiu i control intern.
- g) Qualsevol altra matèria inclosa en l'àmbit de competències del Banc d'Espanya.

3. El Banc d'Espanya pot fer seves, i transmetre com a tals a les entitats i els grups, així com desenvolupar, complementar o adaptar, les guies que, sobre les esmentades qüestions, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

Article 55. *Programa supervisor.*

1. El Banc d'Espanya ha d'aprovar, almenys un cop l'any, un programa supervisor per a totes les entitats de crèdit subjectes a la seva supervisió, prestant una atenció especial a les entitats següents:

- a) Les que obtinguin uns resultats en les proves de resistència o en el procés de revisió supervisora i d'avaluació que indiquin l'existència de riscos significatius per a la seva solidesa financera o revelin el possible incompliment de la normativa de solvència.
- b) Les que suposin un risc sistèmic per al sistema financer.
- c) Totes les que, segons el parer del Banc d'Espanya, requereixin una consideració especial en l'exercici de la funció supervisora.

2. El programa ha de contenir, almenys, la informació següent:

- a) Una indicació de la manera com el Banc d'Espanya es proposa dur a terme la seva tasca supervisora i assignar els seus recursos.
- b) La identificació de les entitats de crèdit que està previst sotmetre a una supervisió reforçada i les mesures que preveuen adoptar amb aquest efecte d'acord amb l'apartat 3.
- c) Un pla d'inspeccions «in situ» de les entitats de crèdit.

3. El Banc d'Espanya, a la vista dels resultats de la revisió i l'avaluació supervisora prevista als articles 51 a 53, pot adoptar les mesures que consideri oportunes en cada cas, que poden ser:

- a) Augment del nombre o la freqüència de les inspeccions «in situ» de l'entitat.
- b) Presència permanent en l'entitat de crèdit.
- c) Remissió d'informació addicional o més freqüent per part de l'entitat de crèdit.
- d) Revisió addicional o més freqüent dels plans operatiu, estratègic o de negoci de l'entitat de crèdit.
- e) Exàmens temàtics centrats en riscos específics.

4. El Banc d'Espanya ha de tenir en compte, en establir el seu programa supervisor, la informació rebuda de les autoritats d'altres estats membres amb relació a les sucursals establertes allà d'entitats de crèdit espanyoles. A aquests mateixos efectes, també ha de tenir en consideració l'estabilitat del sistema financer d'aquests estats membres.

5. Almenys un cop l'any, el Banc d'Espanya ha de sotmetre a proves de resistència les entitats de crèdit que supervisa, a fi de facilitar el procés de revisió i avaluació previst en aquest article.

CAPÍTOL II

Àmbit de la funció supervisora

Article 56. *Àmbit de la supervisió del Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya ha de supervisar les entitats de crèdit espanyoles, els grups consolidables d'entitats de crèdit amb matriu a Espanya i les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea de conformitat amb el que disposa aquesta Llei i la normativa que la desplega. Així mateix, quan l'empresa matriu d'una o de diverses entitats de crèdit sigui una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera, el Banc d'Espanya, com a responsable de l'autorització i la supervisió de les entitats de crèdit, ha de supervisar aquesta societat amb els límits i les especificitats que es determinin reglamentàriament.

De la mateixa manera, la supervisió del Banc d'Espanya pot afectar les persones espanyoles que controlin entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea, dins del marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió de les entitats de crèdit en qüestió.

Article 57. *Supervisió dels grups consolidables.*

1. El Banc d'Espanya ha de supervisar els grups consolidables d'entitats de crèdit amb matriu a Espanya, definits segons el que disposa el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2. Quan hi hagi entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats de crèdit, l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec del Banc d'Espanya s'ha de determinar reglamentàriament i ha d'atendre, entre altres criteris, el caràcter de nacional o no d'un Estat membre de la Unió Europea de les entitats, la seva naturalesa jurídica i el seu grau de control.

Article 58. *Supervisió de les societats financeres mixtes de cartera i de les societats mixtes de cartera.*

1. Quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió del Banc d'Espanya estigui sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'aquesta Llei i de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, en particular en termes de supervisió en funció del risc, el Banc d'Espanya pot, amb consulta prèvia a les altres autoritats responsables de la

supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, decidir que s'apliquin a aquesta societat únicament les disposicions de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, i la seva normativa de desplegament.

2. Així mateix, quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió del Banc d'Espanya estigui sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'aquesta Llei i del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en particular pel que fa a la supervisió en funció del risc, el Banc d'Espanya pot, amb consulta prèvia a les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, decidir que s'apliquin a aquesta societat únicament les disposicions del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

3. El Banc d'Espanya ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Fons de Pensions de les decisions adoptades en virtut dels apartats anteriors.

4. Sense perjudici del que preveu la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, quan l'empresa matriu d'una o diverses entitats espanyoles sigui una societat mixta de cartera, el Banc d'Espanya ha d'efectuar la supervisió general de les operacions entre l'entitat i la societat mixta de cartera i les seves filials.

5. Les entitats filials d'una societat mixta de cartera han de disposar de sistemes de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments d'informació i de comptabilitat sòlids, amb la finalitat d'identificar, mesurar, seguir i controlar degudament les operacions amb la seva societat mixta de cartera matriu i les filials d'aquesta. El Banc d'Espanya ha d'exigir que l'entitat informi de qualsevol altra operació significativa amb els ens esmentats diferent de la citada a l'article 394 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Aquests procediments i aquestes operacions significatives han d'estar subjectes a la vigilància del Banc d'Espanya.

Article 59. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.

1. El Banc d'Espanya pot dur a terme comprovacions i inspeccions «in situ» de les activitats efectuades per sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea. A aquests efectes, pot requerir a la sucursal informació sobre les seves activitats per motius vinculats a l'estabilitat del sistema financer.

Abans de procedir a aquestes comprovacions i inspeccions, el Banc d'Espanya ha de consultar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen. Després de les comprovacions i inspeccions, el Banc d'Espanya ha de comunicar a aquestes autoritats la informació obtinguda i les circumstàncies que siguin rellevants per a l'avaluació del risc de l'entitat o l'estabilitat del sistema financer.

2. El Banc d'Espanya pot formular sol·licituds a les autoritats competents de la supervisió d'una entitat de crèdit autoritzada a la Unió Europea amb sucursals a Espanya perquè aquestes es considerin sucursals significatives, així com, a falta d'una decisió conjunta a aquest respecte, resoldre sobre el seu caràcter significatiu, de conformitat amb el procediment que es determini reglamentàriament.

En aquests supòsits, el Banc d'Espanya ha de promoure l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de supervisar les diferents entitats integrades en el grup.

Article 60. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea i avaluació de l'equivalència de la supervisió en base consolidada d'aquests estats.

1. Les obligacions establertes a la normativa de solvència són exigibles a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en un Estat no membre de la Unió Europea. Cal establir reglamentàriament els criteris d'acord amb els quals el Banc d'Espanya pot

introduir en aquest règim previsions específiques per a les sucursals esmentades. En tot cas, les obligacions exigides a les sucursals d'estats no membres de la Unió Europea no poden ser menys estrictes que les exigides a les sucursals d'estats membres de la Unió Europea.

2. Les entitats de crèdit filials d'una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea no estan subjectes a la supervisió en base consolidada, sempre que ja estiguin subjectes a aquesta supervisió per part de l'autoritat competent corresponent del país tercer, que sigui equivalent a la prevista en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, i en la part primera, títol II, capítol 2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

El Banc d'Espanya ha de comprovar aquesta equivalència, per a la qual cosa ha de tenir en compte les orientacions elaborades a aquest efecte per l'Autoritat Bancària Europea, a la qual ha de fer una consulta abans d'adoptar una decisió a aquest respecte.

En cas que no s'aprecii l'existència d'un règim de supervisió equivalent, és aplicable a les entitats de crèdit esmentades al primer paràgraf d'aquest apartat el règim de supervisió en base consolidada previst a la normativa de solvència.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya pot establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es refereix aquest apartat. Entre aquests mètodes, hi figura la potestat del Banc d'Espanya d'exigir que es constitueixi una entitat financera dominant que tingui el domicili social a la Unió Europea. Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió en base consolidada definits en aquesta Llei i s'han de comunicar a les altres autoritats competents implicades, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.

CAPÍTOL III

Col·laboració entre autoritats de supervisió

Article 61. *Col·laboració del Banc d'Espanya amb autoritats d'altres països.*

1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en altres països i pot o ha de, segons els casos, comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquestes entitats, així com les que puguin facilitar el control de la solvència i la liquiditat d'aquestes, els factors que puguin influir en el risc sistèmic plantejat per l'entitat, i qualsevol altra que pugui facilitar-ne la supervisió o serveixi per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars. A aquest efecte, pot subscriure acords de col·laboració.

La comunicació d'informació a què es refereix el paràgraf anterior està condicionada a la submissió de les autoritats supervisores estrangeres a obligacions de secret professional equivalents, almenys, a les establertes a l'article 82.

Cal determinar reglamentàriament el contingut i les condicions de la col·laboració prevista en aquest apartat.

2. Sempre que siguin importants per a la tasca de supervisió de les autoritats competents interessades d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de consultar aquestes autoritats abans d'adoptar:

a) Les decisions recollides a l'article 17, sigui quin sigui l'abast del canvi en l'accionariat que s'hagi de resoldre en la decisió corresponent.

b) Les decisions que li corresponguin sobre operacions de fusió, escissió o qualsevol altra modificació important en l'organització o gestió d'una entitat de crèdit, i que estigui subjecta a una autorització administrativa.

c) Les sancions per infraccions molt greus i greus que comportin una amonestació pública o la inhabilitació d'administradors o directius.

d) Les decisions d'intervenció i substitució recollides al capítol V d'aquest títol i les mesures derivades de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

e) La sol·licitud de recursos propis addicionals d'acord amb el que preveu l'article 68.2 i la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

Així mateix, en els casos indicats a les lletres c), d) i e), cal consultar sempre l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup afectat eventualment.

En tot cas, el Banc d'Espanya pot no dur a terme la consulta prevista en aquest apartat en casos d'urgència, o quan entengui que la consulta pot comprometre l'eficàcia de les decisions. En aquests casos, ha d'informar sense demora les autoritats interessades de la decisió final adoptada.

Article 62. Col·laboració amb les autoritats supervidores de la Unió Europea en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió consolidada.

1. El Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit, ha de col·laborar amb les autoritats supervidores de la Unió Europea per:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre la resta d'autoritats responsables de la supervisió d'entitats del grup la informació més pertinent i essencial, en situacions tant ordinàries com urgents.

b) Planificar i coordinar les activitats de supervisió en situacions ordinàries, en relació, entre d'altres, amb les activitats previstes al capítol I vinculades a la supervisió consolidada i a les disposicions relatives a criteris tècnics corresponents a l'organització i el tractament dels riscos.

c) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si s'escau, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió d'aquest tipus de situacions i, en particular, en els casos d'evolució adversa de les entitats de crèdit o dels mercats financers valent-se, sempre que sigui possible, dels canals de comunicació específics existents per facilitar la gestió de crisis.

d) Cooperar amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les entitats de crèdit estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes previstos a l'article anterior.

e) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguin per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seva supervisió, i assumir les tasques addicionals que es deriven d'aquests acords i amb el contingut que s'estableixi reglamentàriament.

En particular, el Banc d'Espanya pot subscriure un acord bilateral de conformitat amb l'article 28 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, per delegar la seva responsabilitat de supervisió d'una entitat filial en les autoritats competents que hagin autoritzat i supervisin l'empresa matriu, amb la finalitat que aquestes s'ocupin de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions previstes en aquesta Llei, a la normativa que la desplega i al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. El Banc d'Espanya ha d'informar de l'existència i el contingut d'aquests acords a l'Autoritat Bancària Europea.

f) Resoldre, mitjançant una decisió conjunta, les sol·licituds de declaració de sucursals significatives formulades per les autoritats competents dels països on hi hagi sucursals d'entitats de crèdit espanyoles, així com, a falta d'una decisió conjunta a aquest respecte, reconèixer la resolució de l'autoritat competent en qüestió sobre el seu caràcter significatiu.

2. El Banc d'Espanya ha d'atendre les sol·licituds d'autoritats competents d'un altre Estat membre de la Unió Europea, amb l'objecte de comprovar informació sobre una entitat sotmesa a la seva supervisió.

Article 63. Col·laboració en cas d'incompliments de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

1. Si el Banc d'Espanya comprova que una entitat de crèdit d'un Estat membre de la Unió Europea, amb sucursal a Espanya o que opera en territori nacional en lliure prestació de serveis, incompleix la normativa de solvència a Espanya, o hi ha un risc significatiu que la incompleixi, ho ha de comunicar a les seves autoritats supervisores a fi que adoptin, sense dilació, les mesures que considerin apropiades perquè l'entitat posi fi a la seva actuació infractora o prengui mesures per evitar el risc d'incompliment i, en tot cas, n'eviti la reiteració en el futur. Cal comunicar aquestes mesures sense dilació al Banc d'Espanya.

2. En cas que les autoritats competents de l'Estat membre d'origen no compleixin les previsions establertes a l'apartat anterior, el Banc d'Espanya pot recórrer a l'Autoritat Bancària Europea i sol·licitar-li assistència, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Article 64. Mesures provisionals en cas d'incompliments de sucursals d'entitats d'altres estats membres de la Unió Europea.

1. En situacions d'urgència, abans de recórrer a la col·laboració prevista a l'article 63.1, i mentre no s'adoptin les mesures de les autoritats competents de l'Estat membre d'origen de conformitat amb el precepte esmentat o les mesures de sanejament a què es refereix l'article 3 de la Directiva 2001/24/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya pot adoptar les mesures provisionals necessàries per evitar qualsevol inestabilitat del sistema financer que pugui amenaçar greument els interessos col·lectius de dipositants, inversors o clients a Espanya. Cal comunicar immediatament l'adopció d'aquestes mesures a la Comissió Europea, a l'Autoritat Bancària Europea i a les autoritats competents dels altres estats membres de la Unió Europea afectats.

2. Les mesures provisionals, que poden incloure la suspensió del compliment de les obligacions de pagament, han de ser en tot cas proporcionades a l'objectiu de protecció d'interessos col·lectius esmentat a l'apartat anterior. En cap cas poden atorgar una preferència als creditors de nacionalitat espanyola de l'entitat de crèdit sobre els creditors d'altres estats membres.

3. Aquestes mesures provisionals queden sense efecte quan les autoritats administratives o judicials de l'Estat membre d'origen adoptin mesures de sanejament.

4. El Banc d'Espanya pot posar fi a les mesures provisionals quan consideri que ja no siguin necessàries.

Article 65. Decisió conjunta.

En el marc de la col·laboració establert a l'article 62, i de conformitat amb els termes que es prevegin reglamentàriament, el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada d'un grup o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea, d'una societat financera de cartera o d'una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea a Espanya, ha de procurar amb tots els seus mitjans arribar a una decisió consensuada amb les altres autoritats supervisores de la Unió Europea sobre:

a) L'aplicació del que disposen els articles 41 i 51 per determinar l'adequació del nivell consolidat de recursos propis que posseeixi el grup amb relació a la seva situació financera i perfil de risc, i el nivell de recursos propis necessari per a l'aplicació de l'article 68 a cadascuna de les entitats del grup i en base consolidada.

b) Les mesures per solucionar qualsevol altra qüestió significativa i constatació important relacionades amb la supervisió de la liquiditat.

Article 66. *Col·legis de supervisors.*

1. Quan la supervisió en base consolidada correspongui al Banc d'Espanya, aquest ha de designar col·legis de supervisors amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques a què es refereixen les lletres a) a d) de l'article 62.1, l'article 65 i l'article 81. Així mateix, ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir un nivell adequat de coordinació i cooperació amb les autoritats competents de països tercers, respectant en tot cas els requisits de confidencialitat previstos a la legislació aplicable i al dret de la Unió Europea.

2. Els col·legis de supervisors han de proporcionar el marc perquè el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada, l'Autoritat Bancària Europea i, si s'escau, les altres autoritats competents implicades exerceixin les funcions següents:

a) Intercanviar informació de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

b) Acordar, quan sigui procedent, l'atribució voluntària de funcions i la delegació voluntària de responsabilitats.

c) Establir els programes supervisors a què es refereix l'article 55, basats en una avaluació de riscos del grup, de conformitat amb el que preveuen els articles 51 i 52.

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, eliminant tota duplicació innecessària de requeriments prudencials, inclosos els relacionats amb les sol·licituds d'informació a què es refereixen l'article 81 i l'article 61.1.

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials previstos en aquesta Llei i a la normativa que la desplega, així com al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, a totes les entitats d'un grup, sense perjudici de les opcions i facultats que ofereix la legislació de la Unió Europea.

f) Aplicar l'article 62.1.c) atenent la tasca duta a terme en altres fòrums que es puguin constituir en aquest àmbit.

3. Cal determinar reglamentàriament el procediment de creació de col·legis de supervisors i les seves normes de funcionament.

Article 67. *Relacions del Banc d'Espanya amb altres autoritats financeres nacionals.*

1. Tota norma que dicti el Banc d'Espanya en desplegament de la normativa d'ordenació i disciplina que pugui afectar directament l'exercici de les funcions atribuïdes legalment a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances o el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquests.

2. Sempre que en un grup consolidable d'entitats de crèdit hi hagi entitats subjectes a supervisió en base individual per part d'organismes diferents del Banc d'Espanya, aquest, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix, ha d'actuar de manera coordinada amb l'organisme supervisor que correspongui en cada cas. El ministre d'Economia i Competitivitat pot dictar les normes necessàries per assegurar una coordinació adequada.

3. El Banc d'Espanya ha de traslladar al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, d'ofici o a instància d'aquest, la informació derivada de l'exercici de la seva funció supervisora que sigui necessària per exercir les funcions atribuïdes per la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, al Fons esmentat. Als efectes de coordinar adequadament l'exercici de les seves funcions respectives, el Banc d'Espanya i el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària poden subscriure acords de col·laboració.

CAPÍTOL IV

Mesures de supervisió prudencial

Article 68. *Mesures de supervisió prudencial.*

1. El Banc d'Espanya ha d'exigir a les entitats de crèdit o grups consolidables d'entitats de crèdit que adoptin immediatament les mesures necessàries per retornar al compliment davant de les circumstàncies següents:

a) Quan no compleixin amb les obligacions contingudes a la normativa de solvència, inclosa la liquiditat, i les relatives a l'adequació de l'estructura organitzativa o el control intern dels riscos, o consideri que els recursos propis i la liquiditat mantinguts per l'entitat no garanteixen una gestió i una cobertura sòlides dels seus riscos.

b) Quan, d'acord amb les dades a disposició del Banc d'Espanya, hi hagi raons fonamentades per considerar que l'entitat incomplirà les obligacions descrites a la lletra a) en els propers dotze mesos.

2. En les circumstàncies previstes a l'apartat anterior, el Banc d'Espanya pot adoptar, d'entre les següents, les mesures que consideri més oportunes atenent la situació de l'entitat o el grup:

a) Exigir a les entitats de crèdit que mantinguin recursos propis superiors als establerts al títol II, capítol III i al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, amb relació a riscos i elements de risc no coberts per l'article 1 d'aquest Reglament.

b) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que reforcin els procediments, els mecanismes i les estratègies per complir el que disposen els articles 29, 30 i 41.

c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que presentin un pla per retornar al compliment dels requisits establerts en aquesta Llei i al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i que introdueixin en el pla les millores necessàries pel que fa a l'abast i el termini d'execució.

d) Exigir que les entitats de crèdit i els seus grups apliquin una política específica de dotació de provisions o un tractament determinat dels actius en termes de requeriments de recursos propis.

e) Restringir o limitar les activitats, les operacions o la xarxa de les entitats, o sol·licitar que s'abandonin activitats que plantegin riscos excessius per a la solidesa d'una entitat.

f) Exigir la reducció del risc inherent a les activitats, els productes i els sistemes de les entitats.

g) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que limitin la remuneració variable com a percentatge dels ingressos nets, quan sigui incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital.

h) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que facin servir els beneficis nets per reforçar els recursos propis.

i) Prohibir o restringir la distribució per part de l'entitat de dividendes o interessos a accionistes, socis o titulars d'instruments de capital addicional de nivell 1, sempre que la prohibició no constitueixi un supòsit d'incompliment de les obligacions de pagament de l'entitat.

j) Imposar obligacions d'informació addicionals o més freqüents, inclosa informació sobre la situació de capital i liquiditat.

k) Imposar l'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permetin fer front a les sortides potencials de fons derivades de passius i compromisos, fins i tot en cas d'esdeveniments greus que puguin afectar la liquiditat, i la de mantenir una estructura adequada de fonts de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos amb la finalitat d'evitar desequilibris potencials o tensions de liquiditat que puguin danyar o posar en risc la situació financera de l'entitat.

l) Exigir la comunicació d'informació complementària.

3. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de l'aplicació del règim sancionador previst al títol IV i les mesures d'actuació primerenca que es puguin adoptar de conformitat amb el que preveu la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

4. El Banc d'Espanya ha de comunicar al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària la seva decisió d'exigir a una entitat les mesures previstes en aquest article i el procés d'execució i compliment posterior d'aquestes. A aquests efectes, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària pot sol·licitar la informació addicional que consideri necessària per exercir les seves funcions.

Article 69. *Requisits addicionals de recursos propis.*

1. El Banc d'Espanya ha d'exigir a les entitats de crèdit el manteniment de recursos propis superiors als establerts, d'acord amb el que preveu l'article 68.2.a), almenys, en els supòsits següents:

a) Si l'entitat no compleix els requisits establerts als articles 29, 30 i 41 o a l'article 393 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Si hi ha riscos o elements de risc que no queden coberts pels requeriments de recursos propis establerts a la normativa de solvència.

c) Si hi ha raons fonamentades per considerar que l'aplicació d'altres mesures no sigui suficient per millorar prou els sistemes, els procediments, els mecanismes i les estratègies en un termini adequat.

d) Si la revisió de riscos a què es refereix l'article 52 posa de manifest que l'incompliment dels requisits exigits per aplicar un mètode de càlcul dels requisits de recursos propis que requereix autorització prèvia, de conformitat amb la part tercera del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, pot donar lloc a uns requeriments de recursos propis insuficients; o si els ajustos de valoració respecte a posicions o carteres específiques dins de la cartera de negociació, d'acord amb el que estableix l'article 105 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no permeten que l'entitat vengui o cobreixi les seves posicions en un període de temps curt sense incórrer en pèrdues importants en condicions de mercat normals.

e) Si hi ha raons fonamentades per considerar que els riscos puguin quedar subestimats malgrat el compliment dels requisits exigits de conformitat amb la normativa de solvència.

f) Si l'entitat notifica al Banc d'Espanya, de conformitat amb l'article 377.5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que els resultats de la prova de resistència a què es refereix aquest article excedeixen de manera significativa els requeriments de recursos propis derivats de la cartera de negociació de correlació.

2. Als efectes de determinar el nivell adequat de recursos propis en funció de la revisió i l'avaluació fetes de conformitat amb el que preveu aquest títol, el Banc d'Espanya ha d'avaluar:

a) Els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les entitats de crèdit a què es refereix l'article 41.

b) Els sistemes, procediments i mecanismes relacionats amb els plans de viabilitat i resolució de les entitats de crèdit.

c) Els resultats de la revisió i l'avaluació dutes a terme de conformitat amb els articles 51 a 53.

d) El risc sistèmic.

CAPÍTOL V

Mesures d'intervenció i substitució

Article 70. *Causas d'intervenció i substitució de l'òrgan d'administració.*

1. És procedent la intervenció d'una entitat de crèdit o la substitució provisional del seu òrgan d'administració en els supòsits següents:

a) D'acord amb el que preveu la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, amb relació a la substitució de l'òrgan d'administració.

b) Quan hi hagi indicis fonamentats que l'entitat de crèdit estigui en una situació diferent de les previstes en l'àmbit d'aplicació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, però de gravetat excepcional i que en pugui posar en perill l'estabilitat, la liquiditat o la solvència.

c) Quan s'adquireixi una participació significativa en una entitat de crèdit sense respectar el règim previst en aquesta Llei, o quan hi hagi raons fonamentades i acreditades per considerar que la influència exercida per les persones que la posseeixin pugui resultar en detriment de la gestió sana i prudent d'aquesta, que en danyi greument la situació financera.

2. Les mesures d'intervenció o substitució a què es refereix aquest article es poden adoptar durant la tramitació d'un expedient sancionador o independentment de l'exercici de la potestat sancionadora.

Article 71. *Competència d'intervenció i substitució.*

1. Les mesures d'intervenció o substitució a què es refereix l'article anterior les ha d'acordar el Banc d'Espanya, que n'ha de comunicar l'adopció, raonant la seva decisió, al ministre d'Economia i Competitivitat i al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

2. L'acord es pot dictar d'ofici o a petició fonamentada de l'entitat. En aquest cas, poden formular la petició els administradors de l'entitat de crèdit, el seu òrgan de fiscalització interna i, si s'escau, una minoria de socis que sigui, almenys, igual a la que exigeixi la legislació mercantil per instar la convocatòria d'una assemblea o junta general extraordinària.

Article 72. *Acords d'intervenció o substitució.*

Els acords d'intervenció o substitució s'han d'adoptar amb l'audiència prèvia de l'entitat de crèdit interessada durant el termini que se li concedeixi a aquest efecte, que no pot ser inferior a cinc dies.

Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan l'adopció de la mesura l'hagi sol·licitat l'entitat en qüestió o quan aquest tràmit comprometi greument l'efectivitat de la mesura o els interessos econòmics afectats. En aquest últim supòsit, el termini per resoldre el recurs d'alçada pertinent és de deu dies a comptar de la data en què es va interposar.

Article 73. *Contingut de l'acord d'intervenció i substitució.*

1. L'acord ha de designar la persona o persones que hagin d'exercir les funcions d'intervenció o hagin d'actuar com a administradors provisionals, i ha d'indicar si aquestes persones han d'actuar de manera conjunta, mancomunada o solidària.

2. L'acord, de caràcter executiu des del moment en què es dicti, s'ha de publicar immediatament al «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'ha d'inscriure als registres públics corresponents. La publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» ha de determinar l'eficàcia de l'acord davant de tercers.

3. Quan això sigui necessari per executar l'acord d'intervenció o de substitució dels administradors, es pot arribar a la compulsió directa per a la presa de possessió de les oficines, els llibres i els documents corresponents o per a l'examen d'aquests últims,

sense perjudici del que preveu l'article 96.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 74. Requisits de validesa dels actes i acords posteriors a la data d'intervenció.

1. En el supòsit d'intervenció, els actes i acords de qualsevol òrgan de l'entitat de crèdit que s'adoptin a partir de la data de publicació de l'acord al «Butlletí Oficial de l'Estat» requereixen, per ser vàlids i tenir efectes, l'aprovació expressa dels interventors designats. S'exceptua d'aquesta aprovació l'exercici d'accions o recursos per part de l'entitat de crèdit amb relació a la mesura d'intervenció o l'actuació dels interventors.

2. Els interventors designats estan facultats per revocar els poders o les delegacions que hagin conferit l'òrgan d'administració de l'entitat de crèdit o els seus apoderats o delegats amb anterioritat a la data de publicació de l'acord. Un cop adoptada la mesura, els interventors han de procedir a exigir la devolució dels documents en què constin els poders, així com a promoure la inscripció de la seva revocació als registres públics competents.

Article 75. Administració provisional.

1. En el cas de substitució de l'òrgan d'administració, els administradors provisionals designats tenen el caràcter d'interventors respecte als actes o acords de la junta general o assemblea de l'entitat de crèdit, i estan subjectes a tot el que disposa l'apartat 1 de l'article anterior.

2. Les obligacions de remissió d'informació pública periòdica, de formulació dels comptes anuals de l'entitat i d'aprovació d'aquestes i de la gestió social queden en suspens, per un termini no superior a un any, a comptar del venciment del termini establert legalment a aquest efecte, si el nou òrgan d'administració estima raonadament que no hi ha dades o documents fiables i complets per a això.

Article 76. Cessament de les mesures d'intervenció o substitució.

Quan el Banc d'Espanya acordi el cessament de les mesures d'intervenció o substitució, els administradors provisionals han de procedir a convocar immediatament la junta general o assemblea de l'entitat de crèdit, en la qual cal nomenar el nou òrgan d'administració. Fins que aquest prengui possessió, els administradors provisionals han de seguir exercint les seves funcions.

Article 77. Dissolució i liquidació voluntàries de l'entitat de crèdit.

En el supòsit que una entitat de crèdit decideixi dissoldre's i procedir a la seva liquidació voluntària, ho ha de comunicar al Banc d'Espanya, el qual pot fixar condicions a aquesta decisió en el termini de tres mesos des que s'hagi presentat la sol·licitud corresponent.

Article 78. Intervenció de les operacions de liquidació.

1. Quan es produeixi la dissolució d'una entitat de crèdit, el ministre d'Economia i Competitivitat pot acordar la intervenció de les operacions de liquidació si aquesta mesura és aconsellable pel nombre d'afectats o per la situació patrimonial de l'entitat.

2. És aplicable a l'acord a què es refereix l'apartat anterior el que disposa l'article 74, i als actes dels liquidadors i a les facultats dels interventors el que estableix l'article 75.

Article 79. Comunicació a les Corts Generals.

El Banc d'Espanya ha d'enviar anualment a les Corts Generals una memòria de les actuacions que hagin donat lloc a mesures d'intervenció o substitució.

Així mateix, el Banc d'Espanya ha d'enviar a les Corts Generals els resultats agregats de les proves de resistència a què es refereix l'article 55.5 tan aviat com estiguin disponibles.

CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació i publicació

Article 80. *Obligacions de publicació del Banc d'Espanya.*

1. Sense perjudici de les obligacions de secret establertes en aquesta Llei, el Banc d'Espanya ha de publicar periòdicament la informació següent relativa a la normativa de solvència:

a) Els criteris i mètodes generals utilitzats per revisar i avaluar els mecanismes de compliment normatiu, de supervisió de riscos i de govern corporatiu i polítiques remuneratòries.

b) Dades estadístiques agregades sobre els aspectes fonamentals de l'exercici de la funció supervisora, inclòs el nombre i la naturalesa de les mesures de supervisió adoptades i les sancions administratives imposades.

c) Els criteris generals i els mètodes adoptats per comprovar el compliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

d) Una descripció succinta del resultat de la revisió supervisora i la descripció de les mesures imposades en els casos d'incompliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, sobre una base anual.

e) Els resultats de les proves de resistència en els termes previstos a l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Quan l'Autoritat Bancària Europea així ho determini, cal transmetre la informació a què es refereix aquesta lletra a l'autoritat esmentada per publicar posteriorment el resultat en l'àmbit de la Unió Europea.

f) Les altres que es determinin reglamentàriament.

2. La informació publicada de conformitat amb l'apartat 1 ha de ser suficient per permetre una comparació significativa dels plantejaments adoptats pel Banc d'Espanya amb els de les autoritats homòlogues dels diferents estats membres de la Unió Europea. La informació s'ha de publicar en el format que determini l'Autoritat Bancària Europea i s'ha d'actualitzar periòdicament. S'hi ha de poder accedir des de la pàgina web del Banc d'Espanya.

Article 81. *Obligacions d'informació del Banc d'Espanya en situacions d'urgència.*

El Banc d'Espanya ha d'advertir, tan aviat com sigui possible, el ministre d'Economia i Competitivitat, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, els bancs centrals del Sistema Europeu de Bancs Centrals, la resta d'autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, l'Autoritat Bancària Europea i la Junta Europea de Risc Sistèmic, del sorgiment d'una situació d'urgència, inclosa la definida a l'article 18 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, o en cas d'una evolució adversa dels mercats financers, que pugui comprometre la liquiditat al mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en què s'hagin autoritzat entitats d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada del Banc d'Espanya, o en què s'hagin establert sucursals significatives d'una entitat de crèdit espanyola, segons disposa l'article 62.1.f).

Article 82. *Obligació de secret.*

1. Les dades, els documents i les informacions que estan en poder del Banc d'Espanya en virtut de l'exercici de la seva funció supervisora o de qualsevol altra funció

que li encomanin les lleis només es poden utilitzar en l'exercici d'aquestes funcions, tenen caràcter reservat i no es poden divulgar a cap persona o autoritat. La reserva s'entén com a aixecada des del moment en què els interessats facin públics els fets a què es refereixin les dades. Així mateix, tenen caràcter reservat les dades, els documents o les informacions referents als procediments i les metodologies que el Banc d'Espanya utilitzi en l'exercici de les funcions esmentades, llevat que la reserva l'hagi aixecada expressament l'òrgan competent del Banc d'Espanya.

En tot cas, el Banc d'Espanya pot publicar els resultats de les proves de resistència efectuades de conformitat amb l'article 55.5 i amb l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa a l'obligació de secret s'ha de fer a través del governador del Banc d'Espanya. A aquest efecte, el governador pot sol·licitar motivadament als òrgans competents de la Cambra la celebració d'una sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per accedir a les matèries classificades.

2. Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat per al Banc d'Espanya i hagin tingut coneixement de dades, documents i informacions de caràcter reservat estan obligades a guardar secret sobre aquests. Aquestes persones no poden prestar declaració o testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, excepte si tenen l'autorització expressa de l'òrgan competent del Banc d'Espanya. En cas de no concedir-se aquest permís, la persona afectada ha de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que se'n pugui derivar.

L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i qualsevol altra prevista per les lleis.

3. S'exceptuen de l'obligació de secret regulada en aquest article:

a) Els supòsits en què l'interessat consenti expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb finalitats estadístiques, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no es puguin identificar ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments mercantils derivats del concurs o la liquidació forçosa d'una entitat de crèdit, siguin requerides per les autoritats judicials, sempre que no versin sobre tercers implicats en el reflatament de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc de recursos administratius o jurisdiccionals interposats contra resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit, siguin requerides per les autoritats competents per conèixer el recurs.

f) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar per al compliment de les seves funcions respectives a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a la Direcció General d'Assegurances, a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, al Consell d'Estabilitat Financera i als interventors o als administradors concursals d'una entitat de crèdit o d'una entitat del seu grup, designats en els procediments administratius o judicials corresponents, i als auditors dels comptes de les entitats de crèdit i els seus grups.

g) Les informacions que el Banc d'Espanya transmeti als Bancs centrals i altres organismes de funció similar en qualitat d'autoritats monetàries, quan la informació sigui pertinent per dur a terme les seves funcions legals respectives, com ara l'aplicació de la política monetària i la provisió de liquiditat corresponent, la supervisió dels sistemes de pagament, de compensació i liquidació, i la defensa de l'estabilitat del sistema financer.

h) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar, per al compliment de les seves funcions, als organismes o autoritats d'altres països en què recaigui la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, les empreses de serveis d'inversió, les

empreses d'assegurances, altres institucions financeres i els mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de dipòsits o indemnització dels inversors de les entitats de crèdit, de mantenir l'estabilitat del sistema financer als estats membres mitjançant l'ús de normes macroprudencials, d'activitats de reorganització encaminades a mantenir l'estabilitat del sistema financer, o de supervisió dels sistemes contractuals o institucionals de protecció, sempre que hi hagi reciprocitat, i que els organismes i les autoritats estiguin sotmesos a secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les que estableixen les lleis espanyoles.

i) Les informacions que el Banc d'Espanya decideixi facilitar a una cambra o un organisme semblant autoritzat legalment a prestar serveis de compensació o liquidació dels mercats espanyols, quan consideri que són necessàries per garantir el funcionament correcte dels organismes esmentats davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produeixi al mercat.

j) Les informacions que el Banc d'Espanya hagi de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, així com les comunicacions que es puguin fer de manera excepcional en virtut del que disposa la secció 3a del capítol I del títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb l'autorització prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. A aquests efectes, cal tenir en compte els acords de col·laboració signats pel Banc d'Espanya amb autoritats supervisoras d'altres països.

k) Les informacions que, per raons de supervisió prudencial o d'actuació preventiva en matèria de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, el Banc d'Espanya hagi de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Competitivitat, al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències sobre entitats de crèdit, així com, en les situacions d'urgència a què es refereix l'article 81, a les autoritats corresponents dels estats membres de la Unió Europea afectats.

l) Les informacions requerides pel Tribunal de Comptes o per una comissió d'investigació de les Corts Generals en els termes establerts a la seva legislació específica.

m) La informació comunicada a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de la normativa vigent i, en particular, la que estableixen els articles 31 i 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre. No obstant això, aquesta informació està subjecta a secret professional.

n) La informació comunicada a la Junta Europea de Risc Sistèmic, quan aquesta informació sigui pertinent per dur a terme les seves funcions estatutàries de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.

ñ) La informació comunicada a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, quan la informació sigui pertinent per dur a terme les seves funcions estatutàries de conformitat amb els Reglaments (UE) núm. 1094/2010 i 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010.

o) La informació que el Banc d'Espanya hagi de proporcionar als sistemes contractuals o institucionals de protecció de conformitat amb el que preveu l'article 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

4. Les autoritats judicials que rebien del Banc d'Espanya informació de caràcter reservat estan obligades a adoptar les mesures pertinents que en garanteixin la reserva durant la substanciació del procés de què es tracti. La resta d'autoritats, persones o entitats que rebien informació de caràcter reservat estan subjectes a l'obligació de secret regulada en aquest article, i només la poden fer servir en el marc del compliment de les funcions que tinguin establertes legalment.

Els membres d'una comissió d'investigació de les Corts Generals que rebien informació de caràcter reservat estan obligats a adoptar les mesures pertinents que en garanteixin la reserva.

5. Per transmetre informació reservada, quan la informació s'hagi originat en un altre Estat membre, cal la conformitat expressa de l'autoritat que l'hagi transmesa, i només es pot comunicar als destinataris als efectes per als quals l'autoritat hagi donat el seu acord. Aquesta limitació s'aplica a les informacions a les cambres i organismes esmentats a l'apartat 3 h) i i), a les informacions requerides pel Tribunal de Comptes i les comissions d'investigació de les Corts Generals, i a les informacions a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

6. El Banc d'Espanya ha de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea la identitat de les autoritats o organismes als quals pot transmetre dades, documents o informacions de conformitat amb el que preveu l'apartat 3, lletres d) i f) amb relació a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, i h) amb relació als organismes supervisors dels sistemes contractuals o institucionals de protecció.

Article 83. *Deure de reserva d'informació.*

1. Les entitats i altres persones subjectes a la normativa d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit estan obligades a guardar reserva de les informacions relatives als saldos, posicions, transaccions i altres operacions dels seus clients, que no es poden comunicar a tercers ni poden ser objecte de divulgació.

2. S'exceptuen d'aquest deure les informacions respecte a les quals el client o les lleis en permetin la comunicació o divulgació a tercers o que, si s'escau, se'ls requereixin o hagin de remetre a les autoritats de supervisió respectives, o en el marc del compliment de les obligacions establertes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme. En aquest cas, la cessió de la informació s'ha d'ajustar al que disposa el client en qüestió o les lleis.

3. Així mateix, queden exceptuats del deure de reserva els intercanvis d'informació entre entitats de crèdit pertanyents a un mateix grup consolidable.

4. L'incompliment del que disposa aquest article es considera una infracció greu i s'ha de sancionar en els termes i d'acord amb el procediment previst al títol IV.

5. El que preveu aquest article s'ha d'aplicar sense perjudici del que estableix la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 84. *Informació comptable que han de remetre les entitats de crèdit.*

1. Les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit han de subministrar al Banc d'Espanya i fer públics els seus estats financers, sense perjudici de les obligacions addicionals d'informació que els corresponguin de conformitat amb la normativa aplicable.

2. Sense perjudici del Reglament (CE) núm. 1606/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de juliol de 2002, relatiu a l'aplicació de normes internacionals de comptabilitat, de la normativa d'informació comptable prevista a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i de qualsevol altra legislació mercantil aplicable, el ministre d'Economia i Competitivitat pot establir i modificar les normes de comptabilitat i els models pels quals s'han de regir els estats financers de les entitats de crèdit, així com els estats financers consolidats, amb els límits i les especificacions que es determinin reglamentàriament, disposant la freqüència i el detall amb què les entitats de crèdit han de subministrar les dades corresponents al Banc d'Espanya i fer-les públiques amb caràcter general. Per a l'ús d'aquesta facultat, l'exercici de la qual pot encomanar el ministre d'Economia i Competitivitat al Banc d'Espanya, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors o a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, l'única restricció que s'aplica és l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats de crèdit d'una mateixa categoria i anàlegs per a les diverses categories d'entitats de crèdit.

L'ordre ministerial en què s'estableixi l'habilitació determina els informes que, si s'escau, han de ser preceptius per establir i modificar les normes i els models assenyalats, així com per resoldre les consultes sobre aquesta normativa.

Article 85. Informació amb rellevància prudencial de les entitats de crèdit.

1. De conformitat amb la part vuitena del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un d'aquests grups consolidables han de fer pública, tan aviat com sigui viable, almenys amb periodicitat anual i integrada degudament en un sol document denominat «Informació amb rellevància prudencial», informació concreta sobre les dades de la seva situació financera i la seva activitat en les quals el mercat i altres parts interessades puguin tenir interès amb la finalitat d'avaluar els riscos a què s'enfronten aquests grups i entitats, la seva estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seva organització interna i la seva situació, amb l'objecte de donar compliment a les exigències mínimes de recursos propis previstes a la normativa de solvència.

2. Els grups i les entitats han d'adoptar una política formal per al compliment dels requisits de divulgació esmentats i per a la verificació de la suficiència i l'exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la divulgació, i han de disposar de procediments que permetin avaluar l'adequació d'aquesta política.

3. El Banc d'Espanya pot exigir a les empreses matrius que publiquin amb periodicitat anual, ja sigui íntegrament o mitjançant referències a informació equivalent, una descripció de l'estructura jurídica i el govern corporatiu i de l'estructura organitzativa del grup.

4. La divulgació, en compliment dels requeriments de la legislació mercantil o del mercat de valors, de les dades a què es refereix l'apartat 1, no eximeix de l'obligació d'integrar-les en la forma prevista per aquest apartat.

5. El Banc d'Espanya pot exigir a les entitats de crèdit obligades a divulgar la informació a què es refereix l'apartat 1:

a) La verificació per part d'auditors de comptes o experts independents, o per altres mitjans satisfactoris al seu judici, de les informacions que no estiguin cobertes per l'auditoria de comptes, de conformitat amb el que es disposa respecte al règim d'independència a què estan subjectes els auditors de comptes al capítol III del text refós de la Llei d'auditoria de comptes aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

b) La divulgació d'una o diverses d'aquestes informacions, ja sigui de manera independent en qualsevol moment o bé amb una freqüència superior a l'annual, i l'establiment de terminis màxims per a la divulgació.

c) La divulgació en mitjans i llocs diferents dels estats financers.

Article 86. Informació exigible a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu a la Unió Europea.

1. El Banc d'Espanya pot exigir a les entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea que tinguin una sucursal a Espanya la remissió periòdica d'informació sobre les operacions que aquesta sucursal efectua a Espanya.

2. Aquesta informació s'ha d'exigir únicament amb fins informatius o estadístics, per a l'aplicació de l'article 59.2, en particular pel que fa a la determinació de si una sucursal és significativa, i amb fins de supervisió de conformitat amb aquest títol. Aquests informes estan subjectes a l'obligació de secret a què es refereix l'article 82.

3. D'acord amb el que preveu l'article 84.2, cal determinar l'abast de les seves obligacions comptables i la informació que, amb una finalitat estadística, hagin de proporcionar.

4. Així mateix, les entitats de crèdit espanyoles amb sucursals en altres estats membres de la Unió Europea han d'atendre les sol·licituds equivalents que els dirigeixin altres estats membres.

Article 87. Informe bancari anual.

1. Les entitats de crèdit han de remetre al Banc d'Espanya i han de publicar anualment, especificant per països on estiguin establertes, la informació següent en base consolidada per a cada exercici:

- a) Denominació, naturalesa i ubicació geogràfica de l'activitat.
- b) Volum de negoci.
- c) Nombre d'empleats a temps complet.
- d) Resultat brut abans d'impostos.
- e) Impostos sobre el resultat.
- f) Subvencions o ajudes públiques rebudes.

2. La informació a què es refereix l'apartat anterior s'ha de publicar com un informe annex dels seus estats financers auditats d'acord amb la normativa reguladora d'auditoria de comptes, i ha de rebre el nom d'informe bancari anual.

3. Les entitats han de fer públic al seu informe bancari anual, entre els indicadors clau, el rendiment dels seus actius, que es calcula dividint el benefici net pel balanç total.

4. El Banc d'Espanya ha de tenir disponibles aquests informes a la seva pàgina web.

Article 88. Informació sobre participacions en entitats de crèdit.

Les entitats de crèdit han de fer públiques, en els termes que es determinin reglamentàriament, la participació d'altres entitats de crèdit, nacionals o estrangeres, en el seu capital, i la seva participació en el capital d'altres entitats de crèdit.

TÍTOL IV

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 89. Disposicions generals.

1. Les entitats de crèdit, així com els qui hi ocupin càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin normes d'ordenació i disciplina incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa aquest títol.

La responsabilitat imputable a una entitat de crèdit i als càrrecs d'administració o direcció d'aquesta són independents. La falta d'incoació d'expedient sancionador o l'arxiu o sobreseïment de l'incoat contra una entitat de crèdit no afecta necessàriament la responsabilitat en què poden incórrer els càrrecs d'administració o direcció d'aquesta, i viceversa.

2. La responsabilitat administrativa recollida a l'apartat anterior pot afectar igualment les persones físiques o jurídiques que tinguin una participació significativa segons el que preveu el capítol III del títol I, les persones de nacionalitat espanyola que controlin una entitat de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea, així com les persones subjectes a l'obligació de notificació establerta a l'article 17. La responsabilitat també ha d'afectar els qui ocupin càrrecs d'administració o direcció a les entitats responsables.

3. Són òrgans de direcció d'una entitat els que estan facultats per fixar l'estratègia, els objectius i l'orientació general de l'entitat i que s'ocupen de la vigilància i el control del procés d'adopció de decisions de direcció, inclosos els qui dirigeixen de manera efectiva l'entitat.

Ocupen càrrecs d'administració o direcció a les entitats de crèdit, als efectes del que disposa aquest títol, els seus administradors o els membres dels seus òrgans col·legiats

d'administració, els seus directors generals o els assimilats en els termes previstos a l'article 6.6.

4. El règim sancionador previst en aquest títol també és d'aplicació a:

- a) Les sucursals obertes a Espanya per entitats de crèdit estrangeres.
- b) Les persones físiques o jurídiques i els seus administradors de fet o de dret que infringeixin les prohibicions recollides a l'article 3.
- c) Les societats financeres de cartera, les societats financeres mixtes de cartera i els qui hi ocupin càrrecs d'administració o direcció.
- d) Totes les altres entitats que es prevegin en l'ordenament jurídic.
- e) Tercers a qui les entitats de crèdit o les entitats definides a les lletres a), c) i d) hagin subcontractat funcions o activitats operatives.

5. El règim sancionador previst en aquest títol s'ha d'aplicar sense perjudici de les funcions atribuïdes al Banc Central Europeu, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013, de 15 d'octubre de 2013.

Article 90. Competència per a la instrucció d'expedients.

1. Correspon al Banc d'Espanya la competència per a la instrucció i resolució dels expedients a què es refereix aquest títol, i pot imposar les sancions descrites al títol així com les mesures administratives que, si s'escau, siguin procedents.

2. El Banc d'Espanya ha de comunicar, raonant la seva decisió, al ministre d'Economia i Competitivitat la imposició de sancions per infraccions molt greus i, en tot cas, li ha de remetre amb periodicitat trimestral la informació essencial sobre els procediments en tramitació i les resolucions adoptades.

CAPÍTOL II

Infraccions

Article 91. Classificació d'infraccions.

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 92. Infraccions molt greus.

Constitueixen infraccions molt greus:

a) Exercir amb caràcter professional l'activitat de recepció de dipòsits o altres fons reemborsables del públic, així com fer ús de les denominacions reservades de les entitats de crèdit o altres que puguin induir a confusió amb aquestes, sense haver estat autoritzada com a entitat de crèdit.

b) Dur a terme els actes que s'enumeren tot seguit sense autorització quan aquesta sigui preceptiva, sense observar les condicions bàsiques fixades en aquesta o després d'obtenir l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular:

1r Fusions o escissions que afectin les entitats de crèdit i la cessió global d'actius o passius en què intervingui una entitat de crèdit.

2n Adquisició o cessió, directa o indirecta, d'accions o altres títols representatius del capital, o dels seus drets polítics, d'entitats de crèdit estrangeres, per part d'entitats de crèdit espanyoles o per part d'una entitat filial o dominant d'aquestes.

3r Distribució de reserves, expresses o ocultes.

4t Obertura per part d'entitats de crèdit espanyoles de sucursals a l'estranger.

c) Mantenir durant un període de sis mesos uns recursos propis inferiors als exigits per obtenir l'autorització com a entitat de crèdit.

d) Incórrer, les entitats de crèdit o el grup consolidat o el conglomerat financer al qual pertanyin, en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis exigits, quan aquests se situïn per sota del 80 per cent del mínim establert en funció dels riscos assumits, o per sota del mateix percentatge dels requisits de recursos propis exigits, si s'escau, pel Banc d'Espanya a una entitat determinada, i en tots dos casos romandre en aquesta situació durant un període de, com a mínim, sis mesos.

e) Exercir activitats alienes al seu objecte exclusiu determinat legalment, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

f) Dur a terme actes o operacions prohibides per normes d'ordenació i disciplina amb rang de llei o per reglaments de la Unió Europea o amb incompliment dels requisits establerts en aquestes, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

g) No tenir la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb irregularitats essencials que impedeixin conèixer la situació patrimonial o financera de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer al qual pertanyin.

h) Incomplir l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a una auditoria de comptes d'acord amb la legislació vigent en la matèria.

i) Negar-se o resistir-se a l'actuació del Banc d'Espanya en exercici de la seva funció supervisora, sempre que hi hagi un requeriment exprés i per escrit a aquest respecte.

j) No remetre a l'òrgan administratiu competent les dades o documents que se li hagin de remetre o que requereixi en l'exercici de les seves funcions, o remetre'ls de manera incompleta o inexacta, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència o la liquiditat de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer al qual pertanyi. Als efectes d'aquesta lletra, s'entén també com a falta de remissió la remissió extemporània fora del termini previst en la norma corresponent o del termini concedit per l'òrgan competent en efectuar, si s'escau, el requeriment oportú.

En particular, s'entenen incloses en aquesta lletra:

1r La falta de remissió o la remissió incompleta o inexacta de:

i) Les dades esmentades a l'article 101 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

ii) La informació sobre grans riscos, incomplint amb això l'article 394.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

iii) La informació sobre el compliment de l'obligació de mantenir recursos propis establerta a l'article 92 del Reglament 575/2013, de 26 de juny, incomplint amb això l'article 99.1 del Reglament.

iv) La informació sobre liquiditat, incomplint amb això els apartats 1 i 2 de l'article 415 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

v) La informació sobre la ràtio de palanquejament, incomplint amb això l'article 430.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2n La falta de comunicació o la comunicació incompleta o inexacta de la informació següent, sempre que per la seva importància o pel retard en l'enviament aquests incompliments es puguin estimar especialment rellevants:

i) La informació financera que s'ha de remetre amb caràcter periòdic.

ii) Les dades declarades a la Central d'Informació de Riscos.

k) Incomplir el deure de veracitat informativa deguda als socis, a les contraparts financeres, als clients i al públic en general, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscos, el seu ús per a fins diferents dels previstos a la seva normativa reguladora, o la sol·licitud d'informes sobre persones titulars de riscos fora dels casos autoritzats expressament a la normativa esmentada. Tot això llevat que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, aquests incompliments es puguin estimar poc rellevants.

l) Les infraccions greus, quan en cometre-les s'hagin efectuat actes fraudulents o s'hagin utilitzat persones físiques o jurídiques interposades.

m) Adquirir directament o indirectament una participació significativa en una entitat de crèdit, o incrementar directament o indirectament aquesta participació, de manera que la proporció de drets de vot o de capital que es posseeix sigui igual o superior als llindars indicats a l'article 17, amb la qual cosa s'incompleix el que preveu el capítol III del títol I i, en particular, el deure de notificació al Banc d'Espanya.

n) Cedir directament o indirectament una participació significativa en una entitat de crèdit, o reduir-la, de manera que la proporció de drets de vot o de capital que es posseeix sigui inferior als llindars indicats a l'article 16, amb la qual cosa s'incompleix el que estableix l'article 21.

ñ) Posar en perill la gestió sana i prudent d'una entitat de crèdit mitjançant la influència exercida pel titular d'una participació significativa.

o) Presentar, l'entitat de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer al qual pertanyi, deficiències en la seva estructura organitzativa, en els seus mecanismes de control intern o en els seus procediments administratius i comptables, inclosos els relatius a la gestió i el control dels riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o viabilitat de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer al qual pertanyi.

p) Incomplir les polítiques específiques que, amb caràcter particular, el Banc d'Espanya hagi exigít a una entitat determinada en matèria de matalassos de capital, provisions, tractament d'actius o reducció del risc inherent a les seves activitats, productes o sistemes, quan aquestes polítiques no s'hagin adoptat en el termini i en les condicions fixades amb aquest efecte pel Banc d'Espanya i l'incompliment posi en perill la solvència o viabilitat de l'entitat.

q) Incomplir les restriccions o limitacions imposades pel Banc d'Espanya respecte als negocis, les operacions o la xarxa d'una entitat determinada.

r) No remetre, els administradors d'una entitat de crèdit, al Banc d'Espanya el pla de retorn al compliment de les normes de solvència exigít en virtut de l'article 68.2 c) o dels plans d'actuació o de reestructuració a què es refereix la Llei 9/2012, de 14 de novembre, quan això sigui procedent. S'entén que hi ha falta de remissió quan hagi transcorregut el termini establert per a aquesta, a comptar del moment en què els administradors van conèixer o van haver de conèixer que l'entitat es trobava en alguna de les situacions que determinen l'existència d'aquesta obligació.

s) Assumir una exposició que excedeixi els límits establerts a l'article 395 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

t) Assumir una exposició al risc de crèdit en una posició de titulització que no satisfaci les condicions establertes a l'article 405 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

u) Efectuar pagaments als titulars dels instruments inclosos en els recursos propis que condueixin a l'incompliment dels requisits de capital de nivell I ordinari, capital de nivell I addicional, capital de nivell II o els nivells de matalàs de capital establerts en aquesta Llei o al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

v) No publicar la informació exigida, incomplint amb això els apartats 1, 2 i 3 de l'article 431 o l'article 451.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o publicar-la de manera incompleta o inexacta.

w) Incomplir, els membres dels òrgans de direcció, directors generals o assimilats i altres persones que exerceixin llocs clau per al desenvolupament de l'activitat de l'entitat de crèdit, els requisits d'idoneïtat quan el Banc d'Espanya apreciï l'existència d'un incompliment d'aquests requisits, que no es repari després de remetre el requeriment corresponent, així com incomplir les altres normes de govern corporatiu i polítiques de remuneracions previstes al capítol V del títol I, quan l'incompliment es consideri especialment significatiu a la vista de la importància de les normes concretes infringides o de la situació economicofinancera de l'entitat.

x) Efectuar actes o operacions amb incompliment de les normes dictades a l'empara de l'article 5, sempre que, pel nombre d'afectats, la reiteració de la conducta o els efectes

sobre la confiança de la clientela i l'estabilitat del sistema financer, aquests incompliments es puguin estimar especialment rellevants.

y) Les infraccions greus quan durant els cinc anys anteriors a cometre-les s'hagi imposat a l'entitat de crèdit una sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

Article 93. *Infraccions greus.*

Constitueixen infraccions greus:

a) Dur a terme actes o operacions sense autorització quan sigui preceptiva, sense observar les condicions bàsiques d'aquesta, o després d'haver obtingut l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular, sempre que això no suposi la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior.

b) No presentar cap comunicació, quan sigui preceptiva, en els supòsits enumerats a la lletra b) de l'article 92 i en els casos en què aquesta es refereixi a la composició dels òrgans d'administració de l'entitat o a la composició del seu accionariat.

c) Exercir de manera merament ocasional o aïllada activitats alienes al seu objecte exclusiu determinat legalment.

d) Exercir de manera merament ocasional o aïllada actes o operacions prohibides per normes d'ordenació i disciplina amb rang de llei o establertes en reglaments de la Unió Europea, o amb incompliment dels requisits establerts en aquestes.

e) Dur a terme actes o operacions prohibides per normes reglamentàries d'ordenació i disciplina o amb incompliment dels requisits establerts en aquestes, llevat que tingui caràcter ocasional o aïllat.

f) Exercir actes o operacions amb incompliment de les normes dictades a l'empareda de l'article 5, sempre que això no suposi la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior, llevat que tingui caràcter ocasional o aïllat.

g) Incórrer, les entitats de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer al qual pertanyin, en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis establerts a la normativa de solvència o exigits, si s'escau, pel Banc d'Espanya a una entitat determinada, i romandre en aquesta situació durant un període de, com a mínim, sis mesos, sempre que això no suposi la comissió d'una infracció molt greu respecte al que disposa l'article anterior.

h) Incomplir les normes vigents en matèria de límits de riscos o de qualsevol altra que imposin limitacions quantitatives, absolutes o relatives, al volum de determinades operacions actives o passives, sempre que això no suposi la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

i) Incomplir l'obligació de mantenir actius líquids establerta a l'article 412 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

j) Incomplir les condicions i els requisits exigits per la normativa corresponent en les operacions creditícies que gaudeixin d'una subvenció d'interessos o altres ajudes públiques.

k) Dotar de manera insuficient les reserves obligatòries i les provisions per a insolvències o dels fons o partides compensatòries exigides per la normativa comptable per a la cobertura d'altres actius o contingències.

l) No remetre a l'òrgan administratiu competent les dades o els documents que calgui remetre-li o que aquest requereixi en l'exercici de les seves funcions, o remetre aquesta informació de manera incompleta o inexacta, llevat que això suposi la comissió d'una infracció molt greu. Als efectes d'aquesta lletra, s'entén també com a falta de remissió la remissió extemporània fora del termini previst a la norma corresponent o del termini concedit per l'òrgan competent en efectuar, si s'escau, el requeriment oportú.

m) No comunicar, els administradors, a la junta general o l'assemblea els fets o les circumstàncies que s'hagin de comunicar a aquesta segons una ordre de l'òrgan administratiu facultat per a això, sempre que això no suposi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

n) Incomplir el deure de veracitat informativa deguda als socis, a les contraparts financeres, als clients i al públic en general, així com incomplir el deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscos, utilitzar-les per a fins diferents dels previstos a la normativa reguladora d'aquesta, o sol·licitar informes sobre persones titulars de riscos fora dels casos autoritzats expressament a la llei esmentada, sempre que això no suposi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

ñ) Dur a terme actes fraudulents o utilitzar persones físiques o jurídiques interposades amb la finalitat d'aconseguir un resultat contrari a les normes de solvència i disciplina, sempre que això no suposi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

o) Incomplir les normes vigents sobre comptabilització d'operacions i sobre formulació dels estats financers de comunicació obligatòria a l'òrgan administratiu competent.

p) Presentar, l'entitat de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer al qual pertanyi, deficiències en la seva estructura organitzativa, en els seus mecanismes de control intern o en els seus procediments administratius i comptables, inclosos els relatius a la gestió i el control dels riscos, i sempre que això no suposi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

q) Administrar o dirigir entitats de crèdit persones que no hi exerceixin de dret un càrrec d'aquesta naturalesa.

r) Incomplir les polítiques específiques que, amb caràcter particular, hagi exigint el Banc d'Espanya a una entitat determinada en matèria de provisions, tractament d'actius o reducció del risc inherent a les seves activitats, productes o sistemes, quan aquestes polítiques no s'hagin adoptat en el termini que hagi fixat a aquest efecte el Banc d'Espanya, i sempre que això no suposi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

s) No disposar de departaments o serveis d'atenció al client, o presentar aquests un mal funcionament després que, transcorregut el termini concedit a aquest efecte pel Banc d'Espanya, no s'hagi procedit a esmenar les deficiències que aquest hagi detectat.

t) Incomplir, els membres dels òrgans de direcció, directors generals o assimilats i altres persones que exerceixin llocs clau per al desenvolupament de l'activitat de l'entitat de crèdit, els requisits d'idoneïtat i les altres normes de govern corporatiu i polítiques de remuneracions previstes al capítol V del títol I, sempre que això no suposi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

u) Incórrer en infraccions lleus quan durant els dos anys anteriors a cometre-les s'hagi imposat a l'entitat de crèdit una sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

Article 94. *Infraccions lleus.*

Constitueixen infraccions lleus l'incompliment de preceptes d'observança obligada per a les entitats de crèdit inclosos en normes d'ordenació o disciplina que no constitueixin una infracció greu o molt greu respecte al que disposen els dos articles anteriors.

Article 95. *Prescripció d'infraccions i sancions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de cinc anys, les greus al cap de quatre anys i les lleus al cap de dos anys.

2. El termini de prescripció es compta des de la data en què s'ha comès la infracció. En les infraccions derivades d'una activitat o omissió continuades, la data inicial del còmput és la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què es consuma la infracció.

3. La prescripció s'interromp en cas d'iniciar-se, amb coneixement de l'interessat, el procediment sancionador, i el termini es reprèn si l'expedient està paralitzat durant sis mesos per una causa no imputable a aquells contra els qui va dirigit.

No s'entén que hi hagi paralització als efectes del que preveu el paràgraf anterior si aquesta es produeix com a conseqüència de l'adopció d'un acord de suspensió del procediment a l'empara del que estableix l'article 117.

4. El règim de prescripció de les sancions és el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL III

Sancions

Article 96. Sancions.

1. La comissió de les infraccions a què es refereixen els articles anteriors dóna lloc a la imposició de les sancions previstes en aquest capítol.

2. Les sancions imposades, així com qualsevol recurs interposat contra aquestes i els resultats d'aquests recursos, s'han de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea.

3. Llevat que hi hagi una previsió en contra, les sancions regulades als articles següents són aplicables als subjectes esmentats a l'article 89.4 i als seus càrrecs d'administració o direcció, segons que correspongui. Els titulars de participacions significatives o les persones subjectes a l'obligació descrita a l'article 17 que cometin infraccions molt greus d'acord amb el que preveu aquesta Llei s'han de sancionar de conformitat amb el que preveu l'article 97, amb una sanció als seus càrrecs d'administració o direcció de conformitat amb el que disposa l'article 100.

Article 97. Sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus, cal imposar a l'entitat de crèdit infractora una o més de les sancions següents:

a) Multa, que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per a la resolució:

1r D'entre el triple i el quíntuple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan els beneficis es puguin quantificar; o

2n D'entre el 5% i el 10% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o els correatges a cobrar produïts a l'entitat durant l'exercici anterior; o multa d'entre 5.000.000 i 10.000.000 d'euros, si el percentatge anterior és inferior a aquesta xifra.

Si l'entitat infractora és una filial d'una altra empresa, s'ha de tenir en consideració, a fi de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

b) Revocació de l'autorització de l'entitat.

En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, la sanció de revocació de l'autorització s'entén com a substituïda per la prohibició d'iniciar noves operacions en territori espanyol.

2. Addicionalment a les sancions previstes a l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Suspensió dels drets de vot de l'accionista o accionistes responsables en els supòsits de comissió d'infraccions molt greus derivades de l'incompliment dels requisits d'autorització i dels aplicables a les adquisicions de participacions significatives.

c) Amonestació pública amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions imposades.

Article 98. Sancions per la comissió d'infraccions greus.

1. Per la comissió d'infraccions greus, cal imposar a l'entitat de crèdit una multa que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per a la resolució:

- a) D'entre el doble i el triple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan aquests beneficis es puguin quantificar; o
- b) D'entre el 3% i el 5% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o els correatges a cobrar produïts a l'entitat durant l'exercici anterior; o multa d'entre 2.000.000 i 5.000.000 d'euros, si el percentatge anterior és inferior a aquesta xifra.

Si l'entitat infractora és una filial d'una empresa matriu, s'han de tenir en consideració, als efectes de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

2. Addicionalment a les sancions previstes a l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

- a) Requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.
- b) Amonestació pública amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció, i les sancions o mesures accessòries imposades; o amonestació privada.

Article 99. Sancions per la comissió d'infraccions lleus.

1. Per la comissió d'infraccions lleus, cal imposar a l'entitat de crèdit una multa que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per a la resolució:

- a) D'entre el doble i el triple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan aquests beneficis es puguin quantificar; o
- b) D'entre el 0,5% i l'1% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o els correatges a cobrar produïts a l'entitat durant l'exercici anterior; o multa d'entre 100.000 euros i 1.000.000 d'euros, si el percentatge anterior és inferior a aquesta xifra.

Si l'entitat infractora és una filial d'una empresa matriu, s'han de tenir en consideració, als efectes de determinar la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

2. Addicionalment a les sancions previstes a l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

- a) Requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.
- b) Amonestació privada.

Article 100. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció per la comissió d'infraccions molt greus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions molt greus, es pot imposar una o més de les sancions següents als responsables de la infracció que hi exerceixin, de fet o de dret, càrrecs d'administració o direcció:

- a) Multa a cadascun dels infractors per un import de fins a 5.000.000 d'euros.

b) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o direcció a l'entitat de crèdit per un termini no superior a tres anys.

c) Separació del càrrec a l'entitat de crèdit, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en aquesta entitat de crèdit per un termini màxim de cinc anys.

d) Inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si s'escau, del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat de crèdit, per un termini no superior a deu anys.

2. Addicionalment a les sancions previstes a l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació pública amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions o mesures accessòries imposades.

Article 101. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció per la comissió d'infraccions greus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions greus, es pot imposar una o més de les sancions següents als responsables de la infracció que hi exerceixin, de fet o de dret, càrrecs d'administració o direcció:

a) Multa a cadascun dels infractors per un import de fins a 2.500.000 euros.

b) Suspensió en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.

c) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a l'entitat de crèdit per un termini màxim de dos anys.

d) Inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si s'escau, del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat de crèdit, per un termini no superior a cinc anys.

2. Addicionalment a les sancions previstes a l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació pública amb publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions o mesures accessòries imposades.

Article 102. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció per la comissió d'infraccions lleus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions lleus, es pot imposar una o més de les sancions següents als responsables de la infracció que hi exerceixin, de fet o de dret, càrrecs d'administració o direcció:

a) Multa a cadascun dels infractors per un import de fins a 500.000 euros.

b) Amonestació privada.

2. Addicionalment a les sancions previstes a l'apartat anterior, es pot requerir a l'infractor que posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

Article 103. Criteris per a la determinació de sancions.

Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus s'han de determinar d'acord amb els criteris següents:

- a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.
- b) El grau de responsabilitat en els fets.
- c) La gravetat i la durada de la infracció.
- d) La importància dels beneficis obtinguts o les pèrdues evitades, si s'escau, com a conseqüència dels actes o les omissions constitutius de la infracció.
- e) La solidesa financera de la persona jurídica responsable de la infracció, reflectida en, entre altres elements objectivables, el volum de negocis total de la persona jurídica responsable.
- f) La solidesa financera de la persona física responsable de la infracció, reflectida en, entre altres elements objectivables, els ingressos anuals de la persona física responsable.
- g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- h) L'esmena de la infracció per iniciativa pròpia de l'infractor.
- i) La reparació dels danys o perjudicis causats.
- j) Les pèrdues causades a tercers per la infracció.
- k) El nivell de cooperació amb l'autoritat competent.
- l) Les conseqüències sistèmiques de la infracció.
- m) El nivell de representació que l'infractor ocupi a l'entitat infractora.
- n) En el cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguin haver concorregut per assolir o mantenir el nivell exigít legalment.
- ñ) La conducta anterior de l'infractor amb relació a les normes d'ordenació i disciplina que l'afectin, atenent les sancions fermes que se li hagin imposat, durant els últims cinc anys.

Article 104. *Responsabilitat dels càrrecs d'administració o direcció.*

1. És responsable de les infraccions qui exerceixi a l'entitat de crèdit càrrecs d'administració o direcció quan aquestes siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

2. No es consideren responsables de les infraccions els administradors o els membres dels òrgans d'administració de l'entitat en els casos següents:

a) Quan els qui formin part d'òrgans d'administració no hagin assistit per causa justificada a les reunions corresponents, hagin votat en contra o hagin salvat expressament el seu vot amb relació a les decisions o acords que hagin donat lloc a les infraccions.

b) Quan les infraccions siguin imputables exclusivament a comissions executives, membres de l'òrgan d'administració amb funcions executives, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions executives a l'entitat.

Article 105. *Responsabilitat dels grups consolidables d'entitats de crèdit.*

1. Quan les infraccions tipificades als articles 92, 93 i 94 es refereixin a obligacions dels grups consolidables d'entitats de crèdit, s'ha de sancionar l'entitat obligada i, si escau, els seus administradors i directius.

Així mateix, quan aquestes infraccions es refereixin a les obligacions dels conglomerats financers, les mesures sancionadores previstes en aquesta Llei s'han d'aplicar a l'entitat obligada quan aquesta sigui una entitat de crèdit o una societat financera mixta de cartera, sempre que en aquest darrer cas correspongui al Banc d'Espanya exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional del conglomerat financer. Les mesures sancionadores també es poden imposar, si escau, als administradors i directius de l'entitat obligada.

2. Si la sanció que correspon aplicar és la revocació de l'autorització prevista a l'article 97.1.b) i l'entitat financera que actua com a cap del grup consolidat no té la condició d'entitat de crèdit, se li ha d'imposar la sanció de dissolució forçosa amb obertura del període de liquidació.

3. Quan, en virtut del que preveuen els dos apartats anteriors o del que disposa l'article 92.b) 2n, sigui procedent imposar sancions a persones físiques o a entitats que no tinguin la condició d'entitats de crèdit, s'aplica el que estableix, a aquest efecte, aquesta Llei per a les entitats que sí que tinguin la condició esmentada, sense perjudici del que preveu l'apartat anterior.

Article 106. *Nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.*

En cas que, pel nombre i pel càrrec de les persones afectades per les sancions de suspensió o separació, resulti estrictament necessari per assegurar la continuïtat a l'administració i la direcció de l'entitat de crèdit, el Banc d'Espanya pot disposar el nomenament, amb caràcter provisional, dels membres que calgui perquè l'òrgan d'administració pugui adoptar acords o d'un o més administradors, especificant les seves funcions. Aquestes persones han d'exercir els seus càrrecs fins que, mitjançant l'òrgan competent de l'entitat de crèdit, que s'ha de convocar de manera immediata, es produeixin els nomenaments corresponents i prenguin possessió els designats, si s'escau, fins que transcorri el termini de suspensió.

CAPÍTOL IV

Normes de procediment

Article 107. *Procediment per a la imposició de sancions.*

1. Per imposar les sancions previstes en aquesta Llei, cal seguir el procediment i els principis previstos a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb les especialitats que es recullen als articles següents, així com a les disposicions que despleguen la Llei esmentada.

2. Les sancions que, si s'escau, corresponguin tant a les entitats de crèdit com als qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció s'han d'imposar, sempre que sigui possible, en una única resolució, per tramitar un únic procediment sancionador.

Article 108. *Procediment aplicable en el supòsit d'infraccions lleus.*

En el cas d'infraccions lleus, es pot imposar la sanció amb una tramitació prèvia del procediment simplificat, i únicament és preceptiva l'audiència de l'entitat interessada i dels càrrecs d'administració o direcció corresponents.

Article 109. *Nomenament d'instructors o secretaris adjunts.*

En l'acord d'incoació del procediment, o durant aquest, es poden nomenar instructors o secretaris adjunts si la complexitat de l'expedient així ho aconsella. Els instructors adjunts han d'actuar sota la direcció de l'instructor.

Article 110. *Pràctica de proves.*

Una vegada hagi contestat el plec de càrrecs, l'instructor pot acordar, d'ofici o a petició dels interessats, formulada en les seves al·legacions al plec, la pràctica de les proves addicionals que estimi necessàries.

Article 111. *Mesures provisionals.*

1. Abans d'iniciar el procediment, i sempre que concorrin raons d'urgència, el Banc d'Espanya, d'ofici o a instància de part, pot adoptar les mesures provisionals que consideri necessàries per garantir l'exercici correcte de la seva funció supervisora i assegurar l'eficàcia de la resolució que, si s'escau, es pugui dictar. Aquestes mesures s'han de confirmar, modificar o aixecar en l'acord d'iniciació del procediment sancionador.

2. Així mateix, l'òrgan competent per incoar el procediment pot adoptar, mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, garantir el bon fi del procediment i evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals.

3. L'òrgan que hagi adoptat les mesures provisionals pot disposar, si la naturalesa d'aquestes i les circumstàncies del cas així ho aconsellen, que es publiquin, segons el que preveu l'article 60 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i que s'inscriguin als registres públics que correspongui, especialment en cas que el destinatari no les compleixi voluntàriament.

4. Entre les mesures provisionals que es poden adoptar hi ha la suspensió de l'activitat del presumpte infractor o qualsevol altra que s'estimi oportú, sempre que això sigui aconsellable per protegir el sistema financer o els interessos econòmics afectats.

Article 112. *Suspensió provisional de les persones amb càrrecs d'administració o direcció.*

1. En l'acord d'incoació de l'expedient, o durant la tramitació d'aquest, es pot disposar la suspensió provisional en l'exercici de les seves funcions de les persones que ocupin càrrecs d'administració o direcció a l'entitat de crèdit i que apareguin com a presumptes responsables d'infraccions molt greus, sempre que això sigui aconsellable per protegir el sistema financer o els interessos econòmics afectats. Cal inscriure aquesta suspensió al Registre Mercantil i als altres registres en què sigui procedent.

2. La suspensió provisional, excepte en el cas de paralització de l'expedient imputable a l'interessat, té una durada màxima de sis mesos, i es pot aixecar en qualsevol moment d'ofici o a petició d'aquest.

3. El temps que duri la suspensió provisional es computa als efectes del compliment de les sancions de suspensió.

4. És d'aplicació a la suspensió provisional prevista en aquest article el que disposa l'article 106 amb relació al nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.

Article 113. *Executivitat de les sancions i impugnació en via administrativa.*

1. Les sancions imposades de conformitat amb aquesta Llei no són executives mentre no hagin posat fi a la via administrativa.

2. Les resolucions del Banc d'Espanya que posin fi al procediment sancionador són recurribles en alçada davant del ministre d'Economia i Competitivitat, d'acord amb el que preveuen els articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 114. *Sancions consistents en multa.*

1. Si la sanció consisteix en una multa, cal ingressar-ne l'import al Tresor.

2. Si la sanció a què es refereix l'apartat anterior no es compleix en el termini assenyalat, es pot reclamar en via executiva d'acord amb les normes de procediment que siguin aplicables.

Article 115. *Publicitat de les sancions.*

1. La imposició de les sancions, a excepció de la d'amonestació privada, s'ha de fer constar als registres administratius d'entitats de crèdit i alts càrrecs que corresponguin.

2. Les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguin executives, s'han de fer constar, a més, al Registre Mercantil i, si s'escau, al Registre de cooperatives.

3. El nomenament de membres de l'òrgan d'administració o d'administradors provisionals a què es refereix l'article 106 també s'ha de fer constar als registres corresponents.

4. Una vegada que les sancions imposades a l'entitat de crèdit o als qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció siguin executives, s'han de comunicar en la següent junta o assemblea general que se celebri.

5. Les sancions per infraccions molt greus s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat» una vegada que siguin fermes en via administrativa. També ha de ser objecte d'aquesta publicació la d'amonestació pública. Per a la resta de sancions per infraccions greus, el Banc d'Espanya en pot disposar la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» quan aquestes hagin adquirit fermesa en via administrativa.

6. Sense perjudici de la normativa de protecció de dades, les sancions i amonestacions per infraccions molt greus i greus també s'han de publicar a la pàgina web del Banc d'Espanya, en un termini màxim de quinze dies hàbils després que la sanció o amonestació sigui ferma en via administrativa, amb informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i la identitat de la persona física o jurídica sobre la qual recaigui la sanció o amonestació. Aquesta informació ha de romandre a la pàgina web durant els cinc anys següents.

El Banc d'Espanya pot acordar que la sanció es publiqui mantenint com a confidencial la identitat dels subjectes sancionats en qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Quan la sanció s'imposi a una persona física i, després d'una avaluació prèvia, la publicació de les dades personals resulti ser desproporcionada.

b) Quan la publicació pugui posar en perill l'estabilitat dels mercats financers o una investigació penal en curs.

c) Quan la publicació pugui causar un dany desproporcionat a les entitats o persones físiques implicades, en la mesura que es pugui determinar el dany.

7. En el supòsit que la sanció publicada s'hagi recorregut en via administrativa o jurisdiccional, el Banc d'Espanya ha de publicar, sense demora, informació sobre l'estat de tramitació del recurs i sobre el resultat d'aquest.

Article 116. *Notificació d'infraccions.*

Les entitats de crèdit han de disposar de procediments adequats perquè els seus empleats puguin notificar infraccions internament a través d'un canal independent, específic i autònom. Aquests procediments han de garantir la confidencialitat tant de la persona que informa de les infraccions com de les persones físiques presumptament responsables de la infracció.

Així mateix, les entitats han de garantir la protecció dels empleats que informin de les infraccions comeses a l'entitat enfront de represàlies, discriminacions i qualsevol altre tipus de tracte improcedent.

Article 117. *Concurrència amb procediments penals.*

L'exercici de la potestat sancionadora a què es refereix aquest títol és independent de la concurrència eventual de delictes o faltes de naturalesa penal. No obstant això, quan s'estigui tramitant un procés penal pels mateixos fets o per uns altres que no es puguin separar raonablement dels fets sancionables d'acord amb aquest títol, el procediment administratiu respecte a aquests queda suspès fins que recaigui el pronunciament ferm de l'autoritat judicial. Un cop reprès, si s'escau, el procediment, la resolució que es dicti ha de respectar l'apreciació dels fets que contingui el pronunciament.

Article 118. *Remissió de la memòria d'actuacions sancionadores a les Corts Generals.*

El Banc d'Espanya ha d'enviar anualment a les Corts Generals una memòria de les actuacions que hagin donat lloc a sancions molt greus.

Disposició addicional primera. *Requisits per a la comptabilitat de les participacions preferents als efectes de la normativa de solvència i règim fiscal aplicable a aquestes i a determinats instruments de deute.*

1. Les participacions preferents es consideren capital de nivell 1 addicional als efectes previstos al Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny, sempre que compleixin amb les condicions establertes al capítol 3 del títol I de la part segona o al capítol 2 del títol I de la part desena d'aquest Reglament.

2. A les participacions preferents que compleixin les condicions descrites a l'apartat anterior se'ls aplica el règim fiscal previst als apartats 3 i 4 d'aquesta disposició addicional quan compleixin amb els requisits addicionals següents:

a) Ser emeses per una entitat de crèdit espanyola o per una societat anònima resident a Espanya o en un territori de la Unió Europea, que no tingui la condició de paradís fiscal, amb drets de vot que corresponguin en la seva totalitat directament o indirectament a una entitat de crèdit espanyola, i amb una activitat o un objecte exclusius que siguin l'emissió de participacions preferents.

b) En els supòsits d'emissions fetes per una societat filial de les previstes a la lletra a), els recursos obtinguts s'han d'haver invertit en la seva totalitat, descomptant les despeses d'emissió i gestió, i de manera permanent, en l'entitat de crèdit dominant de la filial emissora, de manera que quedin directament afectes als riscos i la situació financera d'aquesta entitat de crèdit dominant i de la del grup o subgrup consolidable al qual pertany.

c) No atorgar als seus titulars drets polítics, excepte en els supòsits excepcionals que s'estableixin a les condicions d'emissió respectives.

d) No atorgar drets de subscripció preferent respecte a noves emissions futures.

e) Cotitzar en mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació o altres mercats organitzats.

f) L'oferta pública de venda ha d'incloure un tram dirigit exclusivament a clients professionals d'almenys el 50 per cent del total de l'emissió, sense que el nombre total d'aquests inversors pugui ser inferior a 50, i sense que sigui d'aplicació a aquest supòsit el que preveu l'article 78 bis.3.e) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

g) En el cas d'emissions d'entitats que no siguin societats cotitzades, en els termes de l'article 495 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, el valor nominal unitari mínim de les participacions preferents és de 100.000 euros i, en el cas de la resta d'emissions, el valor nominal unitari mínim de les participacions preferents és de 25.000 euros.

3. El règim tributari de les participacions preferents emeses de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior és el següent:

a) La seva remuneració té la consideració de despesa deduïble per a l'entitat emissora.

b) Les rendes derivades de les participacions preferents s'han de qualificar com a rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis, d'acord amb el que estableix l'article 25.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) En els supòsits d'emissions fetes per una societat filial, no s'aplica cap retenció als rendiments generats pel dipòsit dels recursos obtinguts a l'entitat de crèdit dominant, i és d'aplicació, si s'escau, l'exempció establerta a l'article 14.1.f) del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

d) Les rendes derivades de les participacions preferents obtingudes per subjectes passius de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent estan exemptes d'aquest impost en els mateixos termes que s'estableixen per als rendiments derivats del deute públic a l'article 14 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

e) Les operacions derivades de l'emissió de participacions preferents estan exemptes de la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

4. L'entitat de crèdit dominant d'un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit té l'obligació d'informar l'Administració Tributària i les institucions encarregades de la supervisió financera, tal com s'estableixi reglamentàriament, de les activitats dutes a terme per les filials a què es refereix l'apartat 2.a) d'aquesta disposició addicional, i de la identitat dels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i els subjectes passius de l'impost sobre societats que siguin titulars dels valors emesos per aquestes, així com els contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin rendes procedents d'aquests valors mitjançant un establiment permanent situat en territori espanyol.

5. El que estableix aquesta disposició addicional també és aplicable en els supòsits en què l'entitat dominant a què es refereix l'apartat 2.a) sigui una entitat que es regeixi pel dret d'un altre Estat.

6. El règim previst als apartats 3 i 4 també és aplicable a les emissions d'instruments de deute fetes per entitats de crèdit que compleixin amb els requisits previstos a les lletres a), b), c), d) i e) de l'apartat 2. En aquests supòsits, l'activitat o objecte exclusius a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 s'aplica tant a l'emissió de participacions preferents com a l'emissió d'altres instruments financers.

Igualment, el règim previst als apartats 3 i 4 és aplicable als valors cotitzats en mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació o altres mercats organitzats i emesos amb càrrec a fons de titulització hipotecària, regulats per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, i a fons de titulització d'actius regulats per la disposició addicional cinquena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

7. El règim fiscal previst als apartats 3 i 4 és aplicable, així mateix, a les participacions preferents emeses per entitats cotitzades que no siguin de crèdit o per una societat resident a Espanya o en un territori de la Unió Europea que no tingui la consideració de paradís fiscal i que tingui uns drets de vot que corresponguin en la seva totalitat, directament o indirectament, a entitats cotitzades que no siguin de crèdit. En aquests supòsits, les participacions preferents han de complir amb els requisits següents:

- a) els que preveuen les lletres b), c), d), e), f) i g) de l'apartat 2;
- b) que s'hagin emès i pagat;
- c) que no les hagi adquirit l'entitat emissora o les seves filials, ni una entitat en què l'entitat emissora posseeixi una participació, en forma de propietat directa o indirecta, del 20% o més dels drets de vot o del capital;
- d) que la seva adquisició no l'hagi finançat directament ni indirectament l'entitat emissora;
- e) s'han de situar, als efectes de l'ordre de prelació de crèdits, immediatament darrere de tots els creditors, subordinats o no, de l'entitat emissora o de la dominant del grup o subgrup consolidable i davant dels accionistes ordinaris;
- f) que no estiguin avalades o cobertes per una garantia que millori la prelació del crèdit en cas d'insolvència o liquidació per cap de les entitats següents:
 - i) l'entitat o les seves filials,
 - ii) l'empresa matriu de l'entitat o les seves filials,
 - iii) qualsevol empresa que mantingui vincles estrets amb les entitats a què es refereixen els incisos i) i ii) anteriors. A aquests efectes, la presència de vincles estrets es determina de conformitat amb el que preveu l'article 4.1.38 del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny;

g) que no estiguin subjectes a cap acord, ja sigui contractual o d'un altre tipus, que elevi la prelació dels crèdits derivats de les participacions preferents en cas d'insolvència o liquidació;

h) que siguin de caràcter perpetu i que les disposicions que les regulin no prevegin incentius de l'entitat per reemborsar-les;

i) que, si les disposicions que les regulen preveuen una o més opcions de compra, l'exercici d'aquestes depengui exclusivament de la voluntat de l'emissor;

j) que es puguin reemborsar o recomprar només a partir del cinquè any des de la data de pagament;

k) per a la retribució de les participacions als seus tenidors, cal que concorrin les condicions següents:

i) que s'abonin amb càrrec a partides distribuïbles,

ii) que el seu nivell no es modifiqui en funció de la qualitat creditícia de l'entitat emissora o de l'empresa matriu,

iii) que les disposicions que regulen els instruments concedeixin a l'entitat plena discrecionalitat en tot moment per cancel·lar els pagaments de les retribucions per un període indefinit i sense efectes acumulatius, i que l'entitat pugui fer servir aquests pagaments cancel·lats sense restricció per complir les seves obligacions a mesura que arribin al venciment,

iv) que la cancel·lació del pagament de retribucions no es consideri impagament de l'entitat emissora,

v) que la cancel·lació del pagament de retribucions no comporti cap restricció per a l'entitat emissora, de conformitat amb el que preveu l'article 53 del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny.

l) en els supòsits en què l'entitat emissora o matriu, o el seu grup o subgrup consolidable, presenti pèrdues comptables significatives o una caiguda rellevant dels seus fons propis, les condicions d'emissió de les participacions preferents han d'establir un mecanisme que asseguri la participació dels seus tenidors en l'absorció de les pèrdues corrents o futures, i que no menyscabi processos eventuais de recapitalització, ja sigui mitjançant la conversió de les participacions en accions ordinàries de l'entitat emissora o matriu, o mitjançant la reducció del seu valor nominal.

8. El règim fiscal previst als apartats 3 i 4 és aplicable, així mateix, als instruments de deute emesos per societats residents a Espanya o entitats públiques empresarials. En aquests supòsits, els instruments de deute han de complir amb els requisits previstos a les lletres c), d) i e) de l'apartat 2.

Adicionalment, aquest règim fiscal és aplicable als instruments de deute emesos per una societat resident en un territori de la Unió Europea, que no tingui la consideració de paradís fiscal i que tingui uns drets de vot que corresponguin en la seva totalitat, directament o indirectament, a les entitats residents a Espanya a què es refereix el paràgraf anterior. En aquests supòsits, els instruments de deute han de complir amb els requisits previstos a les lletres b), c), d) i e) de l'apartat 2.

9. A les emissions d'instruments de deute a què es refereixen els apartats 6 i 8 no els és aplicable la limitació imposada, per raons de capital i de reserves, als articles 405 i 411 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Disposició addicional segona. *Limitacions a l'emissió d'obligacions.*

És aplicable a les entitats de crèdit el que disposa l'article 510 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Disposició addicional tercera. *Operacions d'arrendament financer.*

1. Tenen la consideració d'operacions d'arrendament financer els contractes que tinguin per objecte exclusiu la cessió de l'ús de béns mobles o immobles, adquirits per a aquesta finalitat segons les especificacions del futur usuari, a canvi d'una contraprestació consistent en l'abonament periòdic de quotes. Els béns objecte de cessió han de quedar afectats per l'usuari únicament a les seves explotacions agrícoles, pesqueres, industrials, comercials, artesanals, de serveis o professionals. El contracte d'arrendament financer ha d'incloure necessàriament una opció de compra, un cop conclòs, a favor de l'usuari.

Quan per qualsevol causa l'usuari no arribi a adquirir el bé objecte del contracte, l'arrendador el pot cedir a un nou usuari, sense que es consideri vulnerat el principi establert al paràgraf anterior per la circumstància que no s'hagi adquirit el bé, d'acord amb les especificacions del nou usuari.

2. Amb caràcter complementari, les entitats que efectuïn operacions d'arrendament financer també poden dur a terme les activitats següents:

- a) Activitats de manteniment i conservació dels béns cedits.
- b) Concessió de finançament connectat a una operació d'arrendament financer, actual o futura.
- c) Intermediació i gestió d'operacions d'arrendament financer.
- d) Activitats d'arrendament no financer, que es poden complementar o no amb una opció de compra.
- e) Assessorament i elaboració d'informes comercials.

Disposició addicional quarta. *Supervisió d'entitats no inscrites en registres administratius.*

1. Pel que fa a les persones físiques o jurídiques que, sense estar inscrites a cap dels registres administratius previstos legalment per a entitats de caràcter financer, ofereixin al públic la realització d'operacions financeres d'actiu o de passiu o la prestació de serveis financers, sigui quina sigui la seva naturalesa, es faculta el Ministeri d'Economia i Competitivitat, d'ofici o a instància del Banc d'Espanya o de qualsevol altra autoritat, per:

- a) Sol·licitar-los, directament o a través del Banc d'Espanya, el subministrament de qualsevol informació, comptable o d'una altra naturalesa, relativa a les seves activitats financeres, amb el grau de detall i amb la periodicitat que s'estimin convenients.
- b) Dur a terme, directament o a través del Banc d'Espanya, les inspeccions que es considerin necessàries per aclarir qualsevol aspecte de les activitats financeres de les persones o entitats i la seva adequació a l'ordenament jurídic, o confirmar la veracitat de la informació a què es refereix l'apartat anterior.

2. La falta de subministrament de la informació que se sol·liciti d'acord amb l'apartat 1.a) anterior en el termini establert o que es concedeixi a l'efecte, la falta de veracitat en la informació subministrada, així com la negativa o resistència a les activitats inspectores a què es refereix l'apartat 1.b), es consideren infraccions molt greus als efectes del que preveu el títol IV. Les sancions previstes al títol IV corresponents a aquestes infraccions es poden imposar cada vegada que no se subministri la informació esmentada dins del termini o cada vegada que es produeixi la negativa o resistència a les activitats inspectores.

Disposició addicional cinquena. *Règim jurídic dels sistemes institucionals de protecció.*

1. El Banc d'Espanya pot eximir del compliment individual dels requisits previstos a les parts segona a vuitena del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció quan aquest sistema es constitueixi a través d'un acord contractual entre diverses entitats de crèdit que compleixi amb els requisits establerts a l'article 10 del Reglament esmentat i amb els següents:

a) Que hi hagi una entitat central que determini amb caràcter vinculant les seves polítiques i estratègies de negoci, així com els nivells i les mesures de control intern i de gestió de riscos. Aquesta entitat central és la responsable de complir els requeriments reguladors en base consolidada del sistema institucional de protecció.

b) Que aquesta entitat central sigui una de les entitats de crèdit integrants del sistema institucional de protecció o una altra entitat de crèdit participada per totes aquestes i que formi part del sistema.

c) Que l'acord contractual que constitueix el sistema institucional de protecció contingui un compromís mutu de solvència i liquiditat entre les entitats integrants del sistema que afecti la totalitat dels recursos propis computables de cadascuna d'aquestes pel que fa al suport de solvència. El compromís de suport mutu ha d'incloure les previsions necessàries perquè el suport entre els seus integrants es dugui a terme a través de fons disponibles immediatament.

d) Que les entitats integrants del sistema institucional de protecció posin en comú la totalitat dels seus resultats, i que aquests es distribueixin de manera proporcional a la participació de cadascuna d'aquestes en el sistema.

e) Que l'acord contractual estableixi que les entitats han de romandre en el sistema durant un període mínim de deu anys, i que han d'avisar amb almenys dos anys d'antelació de la seva voluntat d'abandonar-lo una vegada transcorregut aquest període.

Adicionalment, l'acord ha d'incloure un règim de penalitzacions per baixa que reforci la permanència i l'estabilitat de les entitats en el sistema institucional de protecció.

f) Que, segons el parer del Banc d'Espanya, es compleixin els requisits previstos a la normativa sobre recursos propis de les entitats financeres per assignar una ponderació de risc del 0% a les exposicions que tinguin entre si els integrants del sistema institucional de protecció.

2. Correspon al Banc d'Espanya comprovar els requisits anteriors als efectes del que preveu aquesta disposició.

3. Amb caràcter previ a l'abandonament d'un sistema institucional de protecció per part de qualsevol de les entitats que l'integren, el Banc d'Espanya ha de valorar tant la viabilitat individual de l'entitat que vol abandonar el sistema com la d'aquest últim i la de la resta d'entitats participants després de la pretesa desvinculació.

Quan les entitats integrades de conformitat amb el que preveu aquesta disposició siguin caixes d'estalvis, l'entitat central ha de tenir la naturalesa de societat anònima i ha d'estar controlada conjuntament per totes elles, en els termes de l'article 42 del Codi de comerç.

Disposició addicional sisena. *Referències a la normativa derogada.*

Les referències que en l'ordenament jurídic es facin a les normes derogades de conformitat amb el que preveu la disposició derogatòria s'entenen efectuades a les previsions corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional setena. *Accions nominatives i exercici econòmic.*

1. El capital de les entitats de crèdit que revesteixin la forma de societat anònima ha d'estar representat, en tot cas, per accions nominatives.

2. Les entitats de crèdit han d'ajustar l'exercici econòmic a l'any natural.

Disposició addicional vuitena. *Règim jurídic de l'Institut de Crèdit Oficial.*

L'Institut de Crèdit Oficial té a tots els efectes la consideració d'entitat de crèdit, amb les particularitats establertes a la seva legislació específica.

En particular, del que preveu aquesta Llei, li són aplicables els títols II, III i IV, amb les excepcions que es determinin reglamentàriament, així com el que preveu en matèria de deure de reserva d'informació.

Disposició addicional novena. *Règim d'ordenació i disciplina de les societats de garantia recíproca.*

1. Les societats de garantia recíproca i les societats de refiançament, així com els qui hi ocupin càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin normes d'ordenació o disciplina incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

2. A aquest efecte, es consideren normes d'ordenació i disciplina els preceptes d'observança obligada per a aquestes els continguts a la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, i a les normes que la despleguen.

Disposició addicional desena. *Incompatibilitat dels auditors per efectuar treballs en entitats de crèdit.*

Quan els òrgans competents de les comunitats autònomes i organismes o entitats dependents d'aquestes acordin, en l'exercici de les seves competències pel que fa a caixes d'estalvis o altres entitats, obtenir la col·laboració d'auditors de comptes o societats d'auditoria de comptes per dur a terme treballs diferents dels d'auditoria regulats a l'article 1 del text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, la prestació de la col·laboració en l'exercici d'aquestes facultats és incompatible amb la realització, simultània o en els cinc anys anteriors o posteriors, de qualsevol treball d'auditoria de comptes en aquestes mateixes entitats o les seves societats vinculades, tot això sense perjudici del que estableix el capítol III, secció 1a del text refós de la Llei d'auditoria de comptes.

Disposició addicional onzena. *Responsabilitat dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis.*

1. Incorren en responsabilitat administrativa els membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis que resultin responsables de les infraccions que s'enumeren als apartats següents, i els són d'aplicació el procediment i les sancions que preveu aquesta Llei.

2. Constitueixen infraccions molt greus dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis:

a) La negligència greu i persistent en l'exercici de les funcions que tenen encomanades legalment.

b) No proposar a l'òrgan administratiu competent la suspensió d'acords adoptats per l'òrgan d'administració quan aquests infringeixin manifestament les disposicions vigents o afectin injustament i greument la situació patrimonial, els resultats, o el crèdit de la caixa d'estalvis o dels seus impositors o clients.

c) Les infraccions greus quan durant els cinc anys anteriors a cometre-les s'hagi imposat una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

3. Constitueixen infraccions greus dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis:

a) La negligència greu en l'exercici de les funcions que tenen encomanades legalment, sempre que no estigui inclosa a l'apartat 2.a) anterior.

b) La falta de remissió a l'òrgan administratiu competent de les dades o els informes que se li hagin de fer arribar o que aquest requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la remissió amb un retard notori.

4. Constitueixen infraccions lleus imputables als membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis els incompliments de qualsevol obligació que no constitueixin una infracció molt greu o greu, així com la falta reiterada d'assistència a les reunions de la comissió.

Disposició addicional dotzena. *Autorització d'operacions de modificació estructurals.*

1. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar les operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius en què intervingui un banc, o qualsevol acord que tingui efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors. A aquests efectes, i amb caràcter previ a la concessió de l'autorització, cal sol·licitar un informe al Banc d'Espanya, al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els aspectes de la seva competència.

2. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins dels sis mesos següents a la seva recepció a la Secretaria General del Tresor, o en el moment en què es completi la documentació exigible i, en tot cas, dins dels dotze mesos següents a rebre's. Si la sol·licitud no es resol en aquest termini, es pot entendre com a desestimada. Cal establir reglamentàriament la resta dels termes del procediment d'autorització.

3. L'autorització d'operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius en què intervingui una caixa d'estalvis o una cooperativa de crèdit es regeix per la seva normativa específica.

Disposició addicional tretzena. *Règim per a l'adaptació dels estatuts de les cooperatives de crèdit.*

Les cooperatives de crèdit han d'adaptar els seus estatuts al que estableix la disposició final segona en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor.

Una vegada transcorregut aquest termini, les aportacions al capital que no compleixin amb els requisits establerts a la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, mantenen la seva validesa, sense perjudici de la consideració que els correspongui als efectes del còmput de conformitat amb la normativa de solvència.

Disposició addicional catorzena. *Competències sancionadores de l'Estat i de les comunitats autònomes.*

1. Si el Banc d'Espanya té coneixement de fets que poden ser constitutius d'infraccions diferents de les establertes a la normativa bàsica d'ordenació i disciplina que puguin estar tipificades per les comunitats autònomes, els ha de traslladar a la comunitat autònoma corresponent.

2. Si una comunitat autònoma té coneixement de fets que, en virtut del que preveu la normativa bàsica d'ordenació i disciplina, poden ser constitutius d'infraccions que el Banc d'Espanya ha de sancionar, els ha de traslladar al Banc d'Espanya.

3. Quan les comunitats autònomes incoïn expedients per infraccions molt greus o greus a entitats de crèdit, el Banc d'Espanya ha d'informar preceptivament de la proposta de resolució.

4. En tot cas, correspon al Banc d'Espanya l'exercici de la potestat sancionadora respecte a les entitats de crèdit quan es tracti d'infraccions de normes de caràcter monetari o que afectin la solvència de les entitats, en la mesura que el funcionament adequat de la política monetària dins del sistema europeu de bancs centrals o l'estabilitat del sistema financer aconselli l'exercici uniforme d'aquesta potestat.

Disposició addicional quinzena. *Autorització per als col·laboradors dels organismes de supervisió.*

Els organismes que exerceixen la supervisió d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió i que, d'acord amb la seva normativa, obtinguin la col·laboració, per exercir les seves competències, d'auditors de comptes, societats d'auditoria de comptes, societats que ofereixen serveis de consultoria o qualsevol altre de caràcter privat, han d'exigir, als contractes corresponents, la seva autorització prèvia perquè els col·laboradors puguin

efectuar, simultàniament o en els dos anys posteriors, qualsevol treball de la mateixa naturalesa a les entitats objecte de supervisió o a les seves societats vinculades.

Així mateix, en el cas d'auditors de comptes i societats d'auditoria, és aplicable el que es disposa respecte al règim d'independència al qual estan subjectes els auditors de comptes al capítol III del text refós de la Llei d'auditoria de comptes aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

Disposició addicional setzena. *Integració del Banc d'Espanya en el mecanisme únic de supervisió.*

De conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya, en la seva condició d'autoritat nacional competent en virtut de l'article 50 d'aquesta Llei, forma part integrant del mecanisme únic de supervisió al costat del Banc Central Europeu i de la resta d'autoritats nacionals competents.

En el marc del mecanisme únic de supervisió, el Banc d'Espanya ha d'actuar sota el principi de cooperació lleial amb el Banc Central Europeu i li ha de prestar l'assistència a què fan referència l'article 6 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 i les disposicions que el despleguen.

Disposició addicional dissetena. *Plans de compliment del nivell mínim de capital social i de recursos propis per les societats de garantia recíproca.*

1. El que preveu l'article 35 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització, pel que fa a la xifra mínima del capital social desembossat i dels recursos propis computables de les societats de garantia recíproca, entra en vigor el 28 de febrer de 2015, sense perjudici del que preveu l'apartat 3.

2. Abans del 30 de juny de 2014, les societats de garantia recíproca que no compleixin amb els requisits referits al paràgraf anterior han de presentar al Banc d'Espanya un pla de compliment en què es detallin les mesures adoptades o previstes a fi d'assolir, amb un grau elevat de fiabilitat i en el termini establert, els nivells corresponents de capital social i recursos propis. Aquest pla ha d'incloure, en tot cas, la descripció detallada i el calendari de tots els acords, compromisos o autoritzacions que siguin rellevants per executar-lo, i ha de concretar les mesures que ja s'hagin adoptat.

El Banc d'Espanya ha d'aprovar en el termini d'un mes el pla presentat, i pot requerir modificacions, mesures addicionals o qualsevol informació suplementària necessària per garantir que es compleixi el que preveu aquesta disposició.

3. En cas que el Banc d'Espanya consideri que hi ha indicis fonamentats que les mesures incloses al pla de compliment previst a l'apartat anterior no permetran assolir, amb un grau elevat de fiabilitat i en el termini establert, els nivells corresponents de capital social i recursos propis, es considera, a tots els efectes i de manera immediata, l'existència d'un incompliment d'aquests nivells.

Disposició addicional divuitena. *Reforç del marc institucional d'estabilitat financera.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'informar les Corts Generals sobre les mesures que s'han d'adoptar per potenciar en l'àmbit nacional la supervisió de l'estabilitat financera, l'anàlisi macroprudencial, la coordinació i l'intercanvi d'informació en la prevenció de la crisi financera i, en general, la cooperació entre les autoritats amb competències en la preservació de l'estabilitat financera. Cal reforçar el marc institucional actual, fent participar de manera conjunta el Ministeri d'Economia i Competitivitat, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Disposició addicional dinovena. *Taxa per l'avaluació global a les entitats de crèdit.*

1. Creació. Es crea la taxa per la realització per part del Banc d'Espanya de les tasques relacionades amb l'avaluació global de les entitats de crèdit prevista a l'article 33.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

2. Fet imposable. Constitueix el fet imposable de la taxa la realització per part del Banc d'Espanya de les tasques relacionades amb l'avaluació global de les entitats de crèdit prevista a l'article 33.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques pel que fa a les polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

3. Subjectes passius. Són subjectes passius de la taxa les entitats de crèdit incloses a l'apartat corresponent a Espanya de l'annex de la Decisió del Banc Central Europeu, de 4 de febrer de 2014, sobre identificació d'entitats de crèdit que estan subjectes a l'avaluació global (Decisió BCE/2014/3). En el cas de les caixes d'estalvi incloses a l'apartat esmentat de l'annex, es considera subjecte passiu el banc al qual les caixes hagin traspasat el seu negoci financer.

4. Base imposable. La base imposable de la taxa la constitueix l'import dels actius totals dels grups consolidables en què estiguin integrats els subjectes passius declarats al Banc d'Espanya en data 31 de desembre de 2013.

5. Tipus de gravamen. El tipus de gravamen de la taxa és el 0,01048 per mil, que cal aplicar sobre la base imposable.

6. Quota tributària. La quota tributària de la taxa per a cada subjecte passiu és el resultat d'aplicar el tipus de gravamen sobre la base imposable.

7. Meritació. La taxa s'ha de meritjar, una única vegada, el 31 de desembre de 2014.

8. Liquidació i pagament. El Banc d'Espanya és qui ha de liquidar la taxa, i l'ha d'ingressar als comptes bancaris habilitats amb aquest efecte. L'import de la taxa s'ha d'integrar en el seu pressupost i ha de quedar afecte a finançar les despeses en què hagi incorregut el Banc d'Espanya per dur a terme les tasques descrites en el fet imposable de la taxa.

9. El Banc d'Espanya, mitjançant una circular, ha de desenvolupar els aspectes necessaris per procedir a la liquidació i al pagament de la taxa.

10. Gestió. La gestió recaptatòria de la taxa en període voluntari correspon al Banc d'Espanya. La gestió recaptatòria en període executiu correspon a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, i s'ha de dur a terme mitjançant la formalització del conveni corresponent.

Disposició addicional vintena. *Propostes en matèria de protecció al client.*

Amb vista a millorar la regulació en la protecció del client bancari i, en particular, del deutor hipotecari, el Govern ha de remetre a les Corts Generals, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, un projecte de llei per incorporar la Directiva 2014/17/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de febrer de 2014, sobre els contractes de crèdit fets amb els consumidors per a béns immobles d'ús residencial i per la qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010. Així mateix, el Govern ha d'avaluar, amb l'objecte d'incloure-les en aquest projecte de llei, les possibilitats de millora del sistema institucional actual de protecció del client i les alternatives per potenciar l'eficàcia dels serveis de reclamacions, defensors del client i serveis d'atenció al client actuals.

Disposició transitòria primera. *Procediments sancionadors i d'autorització en curs.*

Els procediments administratius sancionadors i d'autorització que ja s'hagin incoat en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per la normativa vigent prèviament fins que finalitzin.

Disposició transitòria segona. *Règim fiscal transitori de les participacions preferents i instruments de deute.*

L'entrada en vigor d'aquesta Llei no modifica el règim fiscal aplicable a les participacions preferents i altres instruments de deute que s'hagin emès amb anterioritat a aquesta data.

Disposició transitòria tercera. *Règim de quotes participatives.*

El règim de quotes participatives previst a la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers es manté vigent fins que es produeixi l'amortització total de les quotes participatives vives en la data d'entrada en vigor d'aquesta norma.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori dels requisits d'informació imposats a les sucursals d'entitats de crèdit d'un Estat membre de la Unió Europea.*

1. El Banc d'Espanya pot exigir, amb finalitats estadístiques, a les entitats de crèdit d'un altre Estat membre de la Unió Europea amb una sucursal a Espanya que li remetin informació periòdica sobre les operacions que aquesta sucursal efectua a Espanya. Així mateix, les entitats de crèdit espanyoles amb sucursals en altres estats membres de la Unió Europea han d'atendre les sol·licituds equivalents que els dirigeixin altres estats membres.

2. Per poder exercir de manera adequada la seva funció supervisora, el Banc d'Espanya pot obtenir de les sucursals de les entitats de crèdit d'un Estat membre de la Unió Europea la mateixa informació que exigeixi a les entitats espanyoles per supervisar la liquiditat.

3. El que disposen els apartats anteriors s'ha d'aplicar en substitució de l'article 86 fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat sigui aplicable de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europea en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori per a les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 89.4, si el Banc d'Espanya comprova que una entitat de crèdit d'un Estat membre de la Unió Europea amb sucursal a Espanya o que opera aquí en lliure prestació de serveis incompleix la normativa relativa a requisits de liquiditat a Espanya, ha d'incoar un expedient sancionador a aquesta sucursal.

2. El règim sancionador aplicable és el previst per a les entitats de crèdit espanyoles. No obstant això, el Banc d'Espanya ha d'iniciar el procediment sancionador amb un requeriment a aquesta entitat de crèdit perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la i, si això no es produeix, ha d'informar les autoritats competents de la supervisió de l'entitat.

3. Si, malgrat les mesures adoptades per l'Estat membre d'origen de l'entitat de crèdit o pel fet que aquestes mesures resultin inadequades o no estiguin previstes en aquest Estat, l'entitat de crèdit segueix infringint la normativa al·ludida a l'apartat 1, el Banc d'Espanya, després d'informar d'això les autoritats competents de l'Estat membre d'origen, ha de prosseguir amb l'expedient sancionador. Una vegada resolt l'expedient, el Banc d'Espanya ha de notificar la decisió adoptada a les autoritats en qüestió i, en els casos d'infraccions greus o molt greus, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.

4. El que disposen els apartats anteriors s'aplica en substitució de l'article 63 fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat sigui aplicable de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europea en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori de mesures cautelars en situacions d'urgència.*

1. Abans de seguir el procediment previst a l'apartat 1 de la disposició transitòria cinquena, el Banc d'Espanya pot, en cas d'urgència, adoptar les mesures provisionals oportunes per protegir els interessos dels dipositants, inversors o altres destinataris dels serveis.

El Banc d'Espanya ha d'informar d'aquestes mesures la Comissió Europea i les autoritats competents dels estats membres afectats en el termini més breu possible.

2. El que disposa l'apartat 1 s'aplica en substitució de l'article 62 fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat sigui aplicable de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europea en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria setena. *Règim transitori per a la supervisió de les sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.*

1. El Banc d'Espanya ha de supervisar la liquiditat de les sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres en col·laboració amb les autoritats competents d'aquests estats membres.

2. Així mateix, sense perjudici de les mesures necessàries per enfortir el sistema monetari europeu, el Banc d'Espanya és responsable de les mesures adoptades com a resultat d'aplicar la seva política monetària.

Aquestes mesures no han d'establir un tracte discriminatori o restrictiu pel fet que l'entitat de crèdit s'hagi autoritzat en un altre Estat membre.

3. El que disposa l'apartat 1 s'aplica fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat sigui aplicable de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europea en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria vuitena. *Règim transitori del matalàs de conservació de capital.*

El requisit relatiu al matalàs de conservació de capital previst a l'article 44 d'aquesta Llei i al qual fa referència el paràgraf primer de l'article 70 quinquies.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, no és aplicable fins a l'1 de gener de 2016. Des d'aquesta data fins al 31 de desembre de 2018 s'aplicarà, en termes de capital ordinari de nivell 1 sobre exposicions totals ponderades per risc, d'acord amb el calendari següent:

- a) De l'1 de gener de 2016 al 31 de desembre de 2016: 0,625%.
- b) De l'1 de gener de 2017 al 31 de desembre de 2017: 1,25%.
- c) De l'1 de gener de 2018 al 31 de desembre de 2018: 1,875%

Disposició transitòria novena. *Règim transitori del matalàs de capital anticíclic específic de cada entitat.*

El requisit relatiu al matalàs anticíclic previst als articles 45 d'aquesta Llei i 70 quinquies.1.a) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, no és aplicable fins a l'1 de gener de 2016. Des d'aquesta data fins al 31 de desembre de 2018, aquest requisit no ha d'excedir els nivells següents en termes de capital ordinari de nivell 1 sobre exposicions totals ponderades per risc:

- a) De l'1 de gener de 2016 al 31 de desembre de 2016: 0,625%.
- b) De l'1 de gener de 2017 al 31 de desembre de 2017: 1,25%.
- c) De l'1 de gener de 2018 al 31 de desembre de 2018: 1,875%.

Disposició transitòria desena. *Règim transitori dels matalassos de capital per a les entitats d'importància sistèmica.*

1. L'article 46 d'aquesta Llei és aplicable a partir de l'1 de gener de 2016. En particular, el Banc d'Espanya pot imposar el matalàs de capital per a OEIS a partir de l'1 de gener de 2016.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot imposar el matalàs per a OEIS a què es refereix l'article 70 quinquies.1.c) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, a partir de l'1 de gener de 2016.

2. No obstant això, el matalàs per a EISM a què es refereix l'article 46.4 d'aquesta Llei i l'article 70 quinquies.1.b) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, s'ha d'aplicar d'acord amb el calendari següent:

- a) 25% del matalàs el 2016.
- b) 50% el 2017.
- c) 75% el 2018.
- d) 100% el 2019.

Disposició transitòria onzena. *Règim transitori de les restriccions a la distribució de dividends i del pla de conservació del capital amb relació als matalassos de capital.*

Les restriccions a les distribucions i l'obligació d'establir un pla de conservació del capital a què es refereixen els articles 48 i 49 d'aquesta Llei, respectivament, i l'article 70 quinquies.6 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, són aplicables a partir de l'1 de gener de 2016, llevat que s'exigeixi a l'entitat complir amb el matalàs contra riscos sistèmics.

Disposició transitòria dotzena. *Règim transitori de l'informe bancari anual i de l'informe anual d'empreses de serveis d'inversió.*

1. L'obligació de publicació prevista a l'article 87.1 d'aquesta Llei i a l'article 70 bis.U de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, tenen plens efectes a partir de l'1 de gener de 2015.

2. L'1 de juliol de 2014, les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió a les quals sigui aplicable l'article 70 bis.U tenen l'obligació de publicar, per primera vegada, la informació recollida a l'article 87.1.a), b) i c) d'aquesta Llei i a l'article 70 bis.1.a), b) i c) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. Com a molt tard l'1 de juliol de 2014, totes les EISM, ja siguin entitats de crèdit o empreses de serveis d'inversió, que estiguin autoritzades a Espanya i identificades en l'àmbit internacional, han de presentar a la Comissió Europea amb caràcter confidencial la informació a què es refereixen l'article 87.1.d), e) i f) d'aquesta Llei i l'article 70 bis.U.d), e) i f) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, segons que correspongui.

Disposició transitòria tretzena. *Règim transitori per a les entitats de contrapartida central i els mercats secundaris oficials de futurs i opcions.*

1. Les entitats de contrapartida central regulades a l'article 44 ter de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, han de complir amb el que disposa l'apartat 4 d'aquest precepte en la seva nova redacció donada per la disposició final primera d'aquesta Llei en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta. En cas que les entitats de contrapartida central estiguin en tràmit d'autorització d'acord amb el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol de 2012, en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei, han de complir amb la nova redacció en el termini de tres mesos des que va concedir l'autorització.

2. Al Mercat de Futurs de l'Oli d'Oliva, regit per MFAO, Sociedad Rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, S.A., només li és d'aplicació el que estableix l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en la seva nova

redacció donada per la disposició final primera d'aquesta Llei, a partir de l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria catorzena. *Pla general de viabilitat.*

El pla general de viabilitat previst a l'article 30 és exigible a les entitats una vegada transcorreguts sis mesos després de completar-se el desplegament reglamentari en què se n'ha d'especificar el contingut.

Disposició transitòria quinzena. *Designació dels membres de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de procedir a nomenar els representants a la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit de conformitat amb el que preveu la disposició final novena.

Disposició transitòria setzena. *Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.*

Mentre no tingui lloc el desplegament reglamentari a què es refereix l'article 60.1, les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea establertes a Espanya han de seguir subjectes a la normativa de solvència que els sigui d'aplicació fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en tot el que no sigui contrari al que disposa el Reglament núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei i, en particular, les següents:

- a) Llei d'ordenació bancària de 31 de desembre de 1946.
- b) Llei 31/1968, de 27 de juliol, d'incompatibilitats i limitacions dels presidents, consellers i alts càrrecs executius de la banca privada.
- c) Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.
- d) Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, pel qual s'adapten les normes legals en matèria d'establiments de crèdit a l'ordenament jurídic de la Comunitat Econòmica Europea.
- e) Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.
- f) L'apartat 2 de l'article 29 de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible.
- g) L'apartat g) de la disposició final tretzena de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

U. Es dóna una nova redacció a l'article 44 ter, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'autorització per prestar serveis de compensació en qualitat d'entitat de contrapartida central, la seva revocació i el seu funcionament quan les entitats en qüestió estiguin establertes a Espanya s'han de regir pel que disposa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012,

relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, per les disposicions d'aquesta Llei i per qualsevol altra normativa aplicable de l'ordenament jurídic o del dret de la Unió Europea.

2. L'entitat de contrapartida central ha d'estar reconeguda com a sistema als efectes de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Per facilitar l'exercici de les seves funcions, les entitats de contrapartida central han de poder accedir a la condició de participant o membre de la Societat de Sistemes, de qualsevol altra entitat nacional que tingui per funció l'administració del registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte autoritzat d'acord amb l'article 44 bis.11, de les entitats estrangeres que exerceixin aquesta funció i l'admetin com a participant, de qualsevol altre sistema de liquidació de valors i instruments financers o d'un mercat regulat o sistema multilateral de negociació, quan compleixin amb les condicions que requereixi cada sistema i l'actuació de l'entitat de contrapartida central en aquest no en comprometí la seguretat ni la solvència.

3. Les entitats de contrapartida central han de revestir la forma de societat anònima separada jurídicament de la Societat de Sistemes, de qualsevol altra entitat que tingui per funció l'administració del registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte, autoritzades d'acord amb l'article 44 bis.11, i de les entitats estrangeres que exerceixin aquesta funció.

4. Les entitats de contrapartida central han d'elaborar els seus estatuts socials juntament amb un reglament intern, que ha de tenir el caràcter de norma d'ordenació i disciplina del mercat de valors.

El reglament intern ha de regular el funcionament de l'entitat de contrapartida central i els serveis que presta. Els estatuts socials han de regular el funcionament intern de l'entitat de contrapartida central com a societat. El reglament i els estatuts han de contenir les obligacions i els requisits organitzatius i procedimentals necessaris per donar compliment al que disposa el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol. El ministre d'Economia i Competitivitat o, mitjançant la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot desenvolupar l'estructura i el contingut mínim que hagi de tenir el reglament intern.

Només poden accedir a la condició de membre de les entitats de contrapartida central les entitats a què es refereix l'article 37.2.a) a d) i f), el Banc d'Espanya i altres entitats residents o no residents que efectuïn activitats anàlogues en els termes i amb les limitacions que es prevegin reglamentàriament i al reglament intern de l'entitat de contrapartida central. L'accés d'aquestes últimes a la condició de membre està subjecte al que disposa aquesta Llei, en la seva normativa de desplegament i en el seu reglament intern, així com a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Així mateix, les entitats de contrapartida central han d'elaborar una memòria en la qual han de detallar la manera com donaran compliment als requisits tècnics, organitzatius, de funcionament i de gestió de riscos exigits pel Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, per exercir les seves funcions. El ministre d'Economia i Competitivitat o, mitjançant la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot regular el model al qual s'hagi d'ajustar la memòria. L'entitat de contrapartida central ha de mantenir actualitzada aquesta memòria, i cal remetre les modificacions que se'n facin a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, motivades degudament i incorporant-hi, quan afectin la gestió de riscos de conformitat amb el que estableix el Reglament esmentat, l'informe preceptiu del comitè de riscos i de la unitat o òrgan intern que assumeixi la funció de gestió de riscos.

Amb les excepcions que s'assenyalin reglamentàriament, la modificació dels estatuts socials de l'entitat de contrapartida central o del seu reglament intern requereix, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, l'autorització de la Comissió

Nacional del Mercat de Valors. El reglament intern es pot completar mitjançant circulars aprovades per l'entitat de contrapartida central. Aquestes circulars s'han de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya durant les vint-i-quatre hores següents a adoptar-se. La Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot oposar a les circulars, així com suspendre-les o deixar-les sense efecte, quan estimi que aquestes infringeixen la legislació aplicable o perjudiquen el funcionament prudent i segur de l'entitat de contrapartida central i dels mercats als quals presta servei o la protecció dels inversors.

El nomenament dels membres del consell d'administració, directors generals i assimilats de les entitats de contrapartida central està subjecte a l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Les entitats de contrapartida central han de disposar d'almenys un comitè d'auditoria, el comitè de riscos previst a l'article 28 del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, un comitè de compliment, i un comitè de nomenaments i remuneracions. Addicionalment, han de disposar d'una unitat o òrgan intern que assumeixi la funció de gestió de riscos, de manera proporcional a la naturalesa, l'escala i la complexitat de les seves activitats. Aquesta unitat o òrgan ha de ser independent de les funcions operatives, ha de tenir autoritat, rang i recursos suficients, i ha de gaudir de l'accés oportú al consell d'administració. A més, ha de disposar de mecanismes i estructures organitzatives perquè els usuaris i altres interessats puguin expressar les seves opinions sobre el seu funcionament, així com normes que tinguin per objecte evitar els possibles conflictes d'interès als quals es pugui veure exposada com a conseqüència de les seves relacions amb accionistes, administradors i directius, entitats participants i clients. Es pot desplegar reglamentàriament el que preveu aquest paràgraf.

L'entitat de contrapartida central ha de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, abans de l'u de desembre de cada any, el seu pressupost estimatiu anual, que ha d'expressar detalladament els preus i les comissions que tinguin previst aplicar, així com les modificacions ulteriors que introdueixin en el seu règim econòmic. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir a l'entitat de contrapartida central que amplii la documentació rebuda, i pot establir excepcions o limitacions als preus màxims d'aquests serveis quan puguin afectar la solvència financera de l'entitat de contrapartida central, provocar conseqüències perturbadores per al desenvolupament del mercat de valors o els principis que el regeixen, o introduir discriminacions injustificades entre els diferents usuaris dels serveis de l'entitat.

El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pot desenvolupar la informació que s'ha d'aportar per avaluar la idoneïtat dels accionistes que adquireixen una participació qualificada en el capital de l'entitat de contrapartida central d'acord amb el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat espanyola que ha d'exercir les activitats d'autorització i supervisió de les entitats de contrapartida central establertes a Espanya en aplicació del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol.

6. L'entitat de contrapartida central ha de portar el registre comptable central corresponent als instruments financers compensats juntament amb, si s'escau, els membres autoritzats per portar els registres de detall corresponents als contractes dels seus clients.

L'entitat de contrapartida central ha d'establir al seu reglament intern les condicions de solvència i els mitjans tècnics exigibles perquè es pugui autoritzar els membres a portar els registres dels contractes dels seus clients, així com els procediments que salvaguardin la correspondència entre el registre comptable central i els registres de detall. Les condicions de solvència i mitjans tècnics poden diferir en funció dels instruments financers sobre els quals els membres esmentats

intervinguin en l'administració del registre o en la compensació. Així mateix, l'entitat de contrapartida central ha d'establir mecanismes d'accés a la informació dels registres de detall en què els membres mantinguin els registres de contractes dels seus clients amb la finalitat d'identificar, vigilar i gestionar els possibles riscos per a l'entitat derivats de les dependències entre els membres i els seus clients.

7. Les garanties que els membres i els clients constitueixen de conformitat amb el règim contingut al reglament intern de l'entitat de contrapartida central i amb relació a qualsevol operació efectuada en l'àmbit de la seva activitat només han de respondre davant de les entitats a favor de les quals es van constituir, i únicament per les obligacions derivades d'aquestes operacions envers l'entitat de contrapartida central o els membres d'aquesta, o derivades de la condició de membre de l'entitat de contrapartida central.

El reglament intern de l'entitat i les seves circulars poden establir els supòsits que determinin el venciment anticipat de tots els contractes i posicions d'un membre, ja sigui per compte propi o a compte de clients, cosa que, en els termes que es prevegin en aquest reglament i aquestes circulars, ha de donar lloc a la seva compensació i a la creació d'una única obligació jurídica que compregui totes les operacions incloses, i en virtut de la qual les parts només tenen dret a exigir-se el saldo net del producte de la compensació de les operacions esmentades. Entre els supòsits anteriors, es pot incloure l'impagament de les obligacions i l'obertura d'un procediment concursal amb relació als membres i clients o amb l'entitat de contrapartida central. Aquest règim de compensació té la consideració d'acord de compensació contractual de conformitat amb el que preveu el Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, i sense perjudici de l'aplicació del règim específic contingut a la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Si un membre o un client d'un membre deixa d'atendre, totalment o parcialment, les obligacions concretes enfront de l'entitat de contrapartida central o enfront del membre, aquests poden disposar de les garanties aportades per l'incomplidor, i amb aquesta finalitat poden adoptar les mesures necessàries per a la seva satisfacció en els termes que s'estableixin al reglament de l'entitat.

En cas que algun membre d'una entitat de contrapartida central o algun dels seus clients es vegin sotmesos a un procediment concursal, l'entitat de contrapartida central ha de gaudir d'un dret absolut de separació respecte a les garanties que aquests membres o clients hagin constituït davant de l'entitat de contrapartida central. Sense perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal del client o del membre.

En cas que els clients dels membres d'una entitat de contrapartida central es vegin sotmesos a un procediment concursal, els membres han de gaudir d'un dret absolut de separació respecte als instruments financers i l'efectiu en què estiguin materialitzades les garanties que els seus clients hagin constituït a favor seu de conformitat amb el règim contingut al reglament intern de l'entitat de contrapartida central. Sense perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal del client.

Una vegada declarat el concurs d'un membre, l'entitat de contrapartida central, amb comunicació prèvia a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha de gestionar el traspàs dels contractes i posicions que tingui registrats a compte dels clients, juntament amb els instruments financers i l'efectiu en què estiguin materialitzades les garanties corresponents. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar a l'entitat a la qual s'hagin de traspasar els contractes, els registres comptables i les garanties, la documentació i els registres informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. En cas que no es pugui fer aquest traspàs, l'entitat pot acordar la liquidació dels

contractes i posicions que el membre tingui oberts, inclosos els que siguin a compte dels seus clients. En aquest supòsit, una vegada concloses les actuacions que calgui dur a terme amb relació a les posicions registrades i garanties constituïdes pels clients davant del membre en qüestió, aquests clients tenen un dret de separació respecte al sobrant eventual.

Si l'entitat de contrapartida central es veu sotmesa a un procediment concursal i es procedeix a la liquidació de tots els contractes i posicions d'un membre, ja sigui per compte propi o a compte de clients, els membres i clients que no hagin incomplert les seves obligacions amb l'entitat de contrapartida central han de gaudir d'un dret absolut de separació respecte al sobrant de les garanties que, constituïdes a favor de l'entitat de contrapartida central de conformitat amb el seu reglament intern, s'obtinguin de la liquidació de les operacions garantides a excepció de les contribucions al fons de garantia enfront d'incompliments.

8. L'entitat de contrapartida central ha d'establir al seu reglament intern les regles i els procediments per fer front a les conseqüències resultants d'incompliments dels seus membres. Aquestes regles i procediments han de concretar la manera en què cal aplicar els diversos mecanismes de garantia de què disposi l'entitat de contrapartida central i les vies per reposar-los amb l'objectiu de permetre que l'entitat de contrapartida central continuï operant de manera sòlida i segura.

9. Amb subjecció al que disposa aquesta Llei i a la normativa nacional o de la Unió Europea restant que sigui aplicable, l'entitat de contrapartida central pot establir acords amb altres entitats residents i no residents, amb funcions anàlogues o que gestionin sistemes de compensació i liquidació de valors. Aquests acords, així com els que pugui establir amb mercats o sistemes multilaterals de negociació, requereixen l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, i han de complir amb els requisits que es determinin reglamentàriament i al reglament intern de l'entitat.»

Dos. Es dona una nova redacció a l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«1. Es poden crear mercats secundaris oficials de futurs i opcions, d'àmbit estatal, amb la forma de representació d'anotacions en compte. Correspon al ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, autoritzar aquesta creació, de conformitat amb el que disposa l'article 31 bis.

En el cas de mercats d'àmbit autonòmic, l'autorització de la creació del mercat, així com la resta d'autoritzacions i aprovacions assenyalades en aquest article, correspon a la comunitat autònoma amb competències en la matèria.

2. Aquests mercats tenen per objecte els contractes de futurs, d'opcions i d'altres instruments financers derivats, sigui quin sigui l'actiu subjacent, definits per la societat rectora del mercat. La societat rectora ha d'organitzar la negociació d'aquests contractes.

La societat rectora del mercat ha d'assegurar, per mitjà d'una entitat de contrapartida central, amb l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la contrapartida en tots els contractes que emeti.

3. Poden ser membres d'aquests mercats les entitats a què es refereix l'article 37 d'aquesta Llei. També poden accedir a la condició de membre, amb capacitat restringida exclusivament a la negociació, per compte propi o a compte d'entitats del seu grup, les entitats que tinguin com a objecte social principal la inversió en mercats organitzats i que reuneixin les condicions de mitjans i solvència que estableixi el Reglament del mercat a què es refereix l'apartat 7 d'aquest article. En els mercats de futurs i opcions amb subjacent no financer, es pot determinar reglamentàriament l'adquisició d'aquesta condició per part d'altres entitats diferents

de les assenyalades anteriorment, sempre que reuneixin els requisits d'especialitat, professionalitat i solvència.

4. En els mercats secundaris oficials de futurs i opcions hi ha d'haver, de conformitat amb el que disposa l'article 31 bis, una societat rectora, amb forma de societat anònima, que tingui com a funcions bàsiques organitzar, dirigir i supervisar l'activitat del mercat. Aquestes societats no poden dur a terme cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats enumerades a l'article 63, a excepció del que disposa aquesta Llei.

5. La modificació dels estatuts socials de la societat rectora requereix l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb el que disposa l'article 31 bis, amb les excepcions que s'assenyalin reglamentàriament.

6. La societat rectora ha de disposar d'un consell d'administració amb almenys cinc membres i com a mínim d'un director general. Una vegada rebuda l'autorització inicial, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si s'escau, la comunitat autònoma amb competència en la matèria, ha d'aprovar els nous nomenaments als efectes de comprovar que els nomenats reuneixen els requisits de l'article 67.2.f) d'aquesta Llei.

7. Aquests mercats, a més de regir-se per les normes previstes en aquesta Llei i per la normativa que la desplega, s'han de regir per un reglament específic, que ha de tenir el caràcter de norma d'ordenació i disciplina del Mercat de Valors, l'aprovació i la modificació del qual s'ha d'ajustar al procediment previst a l'article 31 bis. En aquest reglament cal detallar les classes de membres, amb especificació dels requisits tècnics i de solvència que han de reunir pel que fa a les diverses activitats que exerceixin al mercat, els contractes propis del mercat, les relacions jurídiques de la societat rectora i dels membres del mercat amb els clients que actuïn al mercat, les normes de supervisió, el règim de contractació, així com qualsevol altre aspecte que es requereixi reglamentàriament.»

Tres. Les lletres e) i f) de l'article 63.1 queden redactades de la manera següent:

«e) La col·locació d'instruments financers sense base en un compromís ferm.

f) L'assegurament d'instruments financers o la col·locació d'instruments financers sobre la base d'un compromís ferm.»

Quatre. Els apartats 2 i 5 de l'article 65 bis queden redactats de la manera següent:

«2. Els agents han de complir els requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència de l'article 67.2.f).»

«5. Les empreses de serveis d'inversió que contractin agents ho han de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que els ha d'inscriure al registre assenyalat a l'article 92, amb la inscripció prèvia dels poders al Registre Mercantil, i una vegada hagin comprovat que l'agent reuneix honorabilitat acreditada, coneixement i experiència per poder comunicar amb precisió al client o al possible client tota la informació pertinent sobre el servei proposat. La inscripció al registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors és un requisit necessari perquè els agents puguin iniciar la seva activitat.

Quan l'empresa de serveis d'inversió conclougi la seva relació amb un agent, ho ha de comunicar immediatament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors perquè ho anoti al registre corresponent.

Quan una empresa de serveis d'inversió espanyola recorri a un agent vinculat establert en un altre Estat membre de la Unió Europea, l'agent vinculat s'ha d'inscriure al registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan l'Estat membre en què estigui establert no permeti a les seves empreses de serveis d'inversió nacionals utilitzar agents vinculats.»

Cinc. L'últim paràgraf de l'article 66.4 queda redactat de la manera següent:

«Aquesta consulta afecta, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i l'honorabilitat, el coneixement i l'experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es pot reiterar per a l'avaluació continuada del compliment, per part de les empreses de serveis d'inversió espanyoles, dels requisits esmentats.»

Sis. L'article 67 queda redactat de la manera següent:

«Article 67. *Denegació de l'autorització i requisits d'accés.*

1. El ministre d'Economia i Competitivitat o, en el cas de les empreses d'assessorament financer, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, només pot denegar l'autorització per constituir una empresa de serveis d'inversió per les causes següents:

a) Quan s'incompleixin els requisits legals i reglamentaris previstos per obtenir i conservar l'autorització.

b) Quan, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es consideri adequada la idoneïtat dels accionistes que hagin de tenir una participació significativa, tal com es defineix a l'article 69. Entre d'altres factors, la idoneïtat s'aprecia en funció de:

1r L'honorabilitat dels accionistes.

2n Els mitjans patrimonials de què disposin els accionistes per atendre els compromisos assumits.

3r La possibilitat que l'entitat quedi exposada de manera inadequada al risc de les activitats no financeres dels seus promotors; o quan, en el cas d'activitats financeres, l'estabilitat o el control de l'entitat puguin quedar afectats per l'alt risc d'aquestes.

Les referències que es fan als accionistes en aquest article s'entenen fetes als empresaris en el cas de les empreses d'assessorament financer que siguin persones físiques.

c) La falta de transparència en l'estructura del grup al qual pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de vincles estrets amb altres empreses de serveis d'inversió o altres persones físiques o jurídiques que impedeixin l'exercici efectiu de les funcions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, en general, l'existència de dificultats greus per inspeccionar-la o obtenir la informació que la Comissió Nacional del Mercat de Valors estimi necessària per dur a terme de manera adequada les seves funcions supervisoras.

d) Quan les disposicions legals, reglamentàries o administratives d'un Estat no membre de la Unió Europea per les quals es regeixin les persones físiques o jurídiques amb les quals l'empresa d'inversió mantingui vincles estrets, o les dificultats que suposi aplicar-les, impedeixin l'exercici efectiu de les funcions de supervisió.

e) La falta d'honorabilitat, coneixement i experiència, i de capacitat per exercir un bon govern de l'empresa per part dels membres del consell d'administració i de les persones que s'encarreguin de la direcció efectiva de la societat financera mixta de cartera, quan l'empresa de serveis d'inversió hagi de ser dependent de l'altra com a integrant d'un conglomerat financer.

f) L'existència de conflictes d'interès greus entre els càrrecs, les responsabilitats o les funcions dels membres del consell d'administració de l'empresa de serveis d'inversió i altres càrrecs, responsabilitats o funcions que exerxeixin de manera simultània.

2. Són requisits perquè una entitat obtingui autorització com a empresa de serveis d'inversió els següents:

a) Que tingui per objecte social exclusiu la realització de les activitats que siguin pròpies de les empreses de serveis d'inversió, segons aquesta Llei.

b) Que revesteixi la forma de societat anònima, constituïda per un temps indefinit, i que les accions integrants del seu capital social tinguin caràcter nominatiu. Reglamentàriament, es pot preveure que l'empresa de serveis d'inversió revesteixi una altra forma de societat quan es tracti d'empreses d'assessorament financer que siguin persones jurídiques.

c) Que, quan es tracti d'una entitat de nova creació, es constitueixi pel procediment de fundació simultània i que els seus fundadors no es reservin avantatges o remuneracions especials de cap tipus.

d) L'existència d'un capital social mínim totalment desembossat en efectiu i dels recursos propis mínims que es determinin reglamentàriament en funció dels serveis i les activitats que es prestin i del volum previst de la seva activitat.

Quan es tracti d'empreses de serveis d'inversió que únicament estiguin autoritzades a prestar el servei d'assessorament en matèria d'inversió o a rebre i transmetre ordres d'inversors sense mantenir fons o valors mobiliaris que pertanyin a clients, i que per aquesta raó no es puguin trobar mai en situació deutora respecte als clients, han de subscriure un capital social mínim o una assegurança de responsabilitat professional, o bé una combinació de tots dos, de conformitat amb el que s'estableixi reglamentàriament.

e) Que tingui almenys tres administradors o, si s'escau, que el consell d'administració estigui format per un mínim de tres membres. Reglamentàriament, es pot exigir un nombre més gran d'administradors, en funció dels serveis d'inversió i auxiliars que l'entitat hagi de prestar. En el cas de les empreses d'assessorament financer que siguin persones jurídiques, l'entitat pot designar un administrador únic.

f) Que els presidents, vicepresidents, consellers o administradors, directors generals i assimilats a aquests últims reuneixin els requisits d'honorabilitat reconeguda, coneixement i experiència per a l'exercici adequat de les seves funcions i estiguin en disposició d'exercir un bon govern de l'empresa de serveis d'inversió. En el cas d'entitats dominants d'empreses de serveis d'inversió, el requisit d'honorabilitat també ha de concórrer en els presidents, vicepresidents, consellers o administradors, directors generals i assimilats a aquests últims, i la majoria dels membres del consell d'administració han de reunir coneixement i experiència per a l'exercici adequat de les seves funcions.

Així mateix, els requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència han de concórrer en els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat d'una empresa de serveis d'inversió i de la seva entitat dominant, tal com estableixi la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

g) Que disposi dels procediments, les mesures i els mitjans necessaris per complir els requisits d'organització previstos als apartats 2 i 3 de l'article 70 ter d'aquesta Llei.

h) Que disposi d'un reglament intern de conducta, ajustat a les previsions d'aquesta Llei, així com de mecanismes de control i seguretat en l'àmbit informàtic i de procediments de control intern adequats, inclòs, en particular, un règim d'operacions personals dels consellers, directius, empleats i apoderats de l'empresa.

i) Que s'adhereixi al Fons de Garantia d'Inversions previst al títol VI d'aquesta Llei, quan la regulació específica d'aquest així ho requereixi. Aquest requisit no és exigible a les empreses de serveis d'inversió previstes a l'article 64.1.d) d'aquesta Llei.

j) Que hagi presentat un pla de negocis que acrediti raonablement que el projecte d'empresa de serveis d'inversió és viable en el futur.

k) Que hagi presentat documentació adequada sobre les condicions i els serveis, les funcions o les activitats que s'hagin de subcontractar o externalitzar, de

manera que es pugui verificar que aquest fet no desnaturalitza o deixa sense contingut l'autorització sol·licitada.

l) Que disposi de procediments adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

En el desplegament reglamentari dels requisits previstos en aquest apartat, cal tenir en compte el tipus d'empresa de serveis d'inversió de què es tracti i el tipus d'activitats que dugui a terme, en especial, amb relació a l'establiment del capital social mínim i dels recursos propis mínims, previstos a la lletra d) anterior.

Quan la societat rectora del mercat secundari oficial sol·liciti l'autorització i les persones que gestionin el sistema multilateral de negociació siguin les mateixes que les que gestionen aquest mercat, es presumeix que aquestes persones compleixen els requisits establerts a la lletra f) anterior.

3. A més, quan la sol·licitud d'autorització es refereixi a la prestació del servei de gestió d'un sistema multilateral de negociació, l'empresa de serveis d'inversió, la societat rectora o, si s'escau, l'entitat constituïda a l'efecte per una o diverses societats rectores, han de sotmetre a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors un reglament de funcionament que, sense perjudici de les altres especificacions establertes a l'article 120, ha de:

a) Establir normes clares i transparents que regulin l'accés al sistema multilateral de negociació d'acord amb les condicions establertes a l'article 37.2 i que fixin els criteris per determinar els instruments financers que es puguin negociar en el sistema.

b) Establir normes i procediments que regulin la negociació en aquests sistemes de manera justa i ordenada, definint criteris objectius que permetin una execució eficaç de les ordres.

4. Als efectes del que disposen els apartats 1 i 2:

a) Concorre honorabilitat en els qui hagin mostrat una conducta personal, comercial i professional que no susciti dubtes sobre la seva capacitat per exercir una gestió sana i prudent de l'empresa de serveis d'inversió.

Per valorar la concurrència d'honorabilitat, cal considerar tota la informació disponible, d'acord amb els paràmetres que es determinin reglamentàriament. En tot cas, aquesta informació ha d'incloure la relativa a la condemna per la comissió de delictes o faltes i la sanció per la comissió d'infraccions administratives.

b) Reuneixen els coneixements i l'experiència adequats per exercir les seves funcions a les empreses de serveis d'inversió els qui tinguin la formació de nivell i perfil adequat, en particular, en les àrees de valors i serveis financers, i experiència pràctica derivada de les seves ocupacions anteriors durant un temps suficient.

c) Als efectes de valorar la disposició dels membres del consell d'administració per exercir un bon govern de l'empresa de serveis d'inversió, es tenen en compte la presència de possibles conflictes d'interès que generin influències indegudes de tercers i la capacitat de dedicar el temps suficient per dur a terme les funcions corresponents.

5. Les empreses d'assessorament financer que siguin persones físiques han de complir els requisits següents per obtenir l'autorització corresponent:

a) Reunir honorabilitat adequada, coneixements i experiència de conformitat amb el que estableix l'apartat 2.f) anterior.

b) Complir amb els requisits financers que s'estableixin reglamentàriament.

c) Complir amb els requisits definits a l'apartat 2.g) i h) anterior, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.»

Set. Es crea un nou article 67 bis.

«Article 67 bis. Règim d'incompatibilitats i limitacions.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de determinar el nombre màxim de càrrecs que un membre del consell d'administració o un director general o assimilat pot ocupar simultàniament tenint en compte les circumstàncies particulars i la naturalesa, dimensió i complexitat de les activitats de l'entitat.

Els membres del consell d'administració amb funcions executives i els directors generals i assimilats d'empreses de serveis d'inversió no poden ocupar al mateix temps més càrrecs que els previstos per a les entitats de crèdit a l'article 26 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot autoritzar els càrrecs esmentats en l'apartat anterior a ocupar un càrrec no executiu addicional si considera que això no impedeix el desenvolupament correcte de les seves activitats a l'empresa de serveis d'inversió. Cal comunicar aquesta autorització a l'Autoritat Bancària Europea.

3. No obstant això, aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió que compleixin els requisits següents:

a) No estan autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a),

b) Presten únicament un o diversos dels serveis o activitats d'inversió que s'enumeren a l'article 63.1 a), b) d) i g); i

c) No se'ls permet tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i, per aquesta raó, no es poden trobar mai en situació deutora respecte als clients.»

Vuit. S'eliminen els apartats 3 i 4 de l'article 70 i es dona una nova redacció a l'apartat 2, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com les empreses de serveis d'inversió no integrades en un grup consolidable, excepte les referides al segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat anterior, disposen específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantenir de manera permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que considerin adequats per cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats. Aquestes estratègies i procediments han de ser objecte periòdicament d'un examen intern a fi de garantir que segueixin sent exhaustius i proporcionals a l'índole, l'escala i la complexitat de les activitats de l'entitat interessada.»

Nou. L'article 70 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 70 bis. Informació sobre solvència.

1. Els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, així com les empreses de serveis d'inversió no integrades en un d'aquests grups consolidables, han de fer pública, tan aviat com sigui possible i amb una periodicitat com a mínim anual, integrada degudament en un sol document denominat "Informació sobre solvència", la informació a què es refereix la part vuitena del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i en els termes que estableix aquesta part.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exigir a les empreses matrius que publiquin amb periodicitat anual, ja sigui íntegrament o mitjançant referències a informació equivalent, una descripció de la seva estructura jurídica i govern i de l'estructura organitzativa del grup.

3. La divulgació, en compliment dels requeriments de la legislació mercantil o del mercat de valors, de les dades a què es refereix l'apartat 1 no eximeix d'incloure-les en el document "Informació sobre solvència" tal com preveu aquest apartat.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exigir a les entitats obligades a divulgar la informació a què es refereix l'apartat 1:

a) La verificació per part d'auditors de comptes o experts independents, o per uns altres mitjans satisfactoris al seu judici, de les informacions que no estiguin cobertes per l'auditoria de comptes, de conformitat amb el que disposa el capítol III del text refós de la Llei d'auditoria de comptes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, respecte al règim d'independència a què estan subjectes els auditors de comptes.

b) La divulgació d'una o diverses d'aquestes informacions, ja sigui de manera independent en qualsevol moment o bé amb una freqüència superior a l'annual, i l'establiment de terminis màxims per a la divulgació.

c) L'ús per a la divulgació de mitjans i llocs diferents dels estats financers.

5. El que estableix aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió a què es refereix el segon paràgraf de l'article 70.1.a.)»

Deu. S'afegeix l'article següent 70 bis.U:

«Article 70 bis.U. *Informe anual d'empreses de serveis d'inversió.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i publicar anualment, especificant els països on estiguin establertes, la informació següent en base consolidada per a cada exercici:

- a) Denominació, naturalesa i ubicació geogràfica de l'activitat.
- b) Volum de negoci.
- c) Nombre d'empleats a temps complet.
- d) Resultat brut abans d'impostos.
- e) Impostos sobre el resultat.
- f) Subvencions o ajudes públiques rebudes.

2. La informació a què es refereix l'apartat anterior s'ha de publicar com a annex dels estats financers de l'entitat auditats d'acord amb la normativa reguladora d'auditoria de comptes.

3. Les entitats han de fer públic al seu informe anual d'empreses de serveis d'inversió, entre els indicadors clau, el rendiment dels seus actius, que es calcula dividint el benefici net pel balanç total.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir disponibles aquests informes a la seva pàgina web.

5. El que estableix aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió a què es refereix el segon paràgraf de l'article 70.1.a.)»

Onze. L'article 70 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 70 ter. *Normes de govern corporatiu i requisits d'organització interna.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han d'exercir la seva activitat amb respecte a les normes de govern corporatiu i els requisits d'organització interna establerts en aquesta Llei i altres legislacions aplicables.

2. Les empreses de serveis d'inversió i la resta d'entitats que, de conformitat amb el que disposa aquest títol, prestin serveis d'inversió han de definir i aplicar polítiques i procediments adequats per garantir que l'empresa, els seus directius, el seu personal i els seus agents compleixin les obligacions que la normativa del Mercat de Valors els imposa.

A aquest efecte, han de:

a) En el cas de les empreses de serveis d'inversió, disposar de procediments de govern corporatiu sòlids, inclosa una estructura organitzativa clara, adequada i

proporcionada d'acord amb el caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats i amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents. I, en el cas de la resta d'entitats que prestin serveis d'inversió, de conformitat amb el que disposa aquest títol, han de disposar d'una estructura organitzativa igualment clara, adequada i proporcionada d'acord amb el caràcter, l'escala i la complexitat dels serveis d'inversió que prestin.

b) Disposar d'una unitat que garanteixi el desenvolupament de la funció de compliment normatiu sota el principi d'independència respecte a les àrees o unitats que exerceixin les activitats de prestació de serveis d'inversió sobre les quals giri l'exercici d'aquella funció. Cal assegurar l'existència de procediments i controls per garantir que el personal compleix les decisions adoptades i les funcions encomanades.

La funció de compliment normatiu ha de controlar i avaluar regularment l'adequació i eficàcia dels procediments establerts per detectar riscos, i les mesures adoptades per fer front a possibles deficiències, així com assistir i assessorar les persones competents responsables de prestar els serveis d'inversió per al compliment de les funcions.

c) Disposar de sistemes d'informació que assegurin que el seu personal coneix les obligacions, els riscos i les responsabilitats derivades de la seva actuació i la normativa aplicable als serveis d'inversió que prestin.

d) Disposar de mesures administratives i d'organització adequades per evitar que els possibles conflictes d'interès regulats a l'article 70. quater perjudiquin els seus clients.

Així mateix, han d'establir mesures de control de les operacions que duguin a terme, amb caràcter personal, els membres dels seus òrgans d'administració, empleats, agents i altres persones vinculades a l'empresa, quan aquestes operacions puguin comportar conflictes d'interès o vulnerar, en general, el que estableix aquesta Llei.

e) Portar registres de totes les operacions sobre valors i instruments financers i serveis d'inversió que prestin, de manera que es pugui comprovar que han complert totes les obligacions que aquesta Llei els imposa amb relació als seus clients.

Les dades que s'han d'incloure als registres d'operacions estan establertes al Reglament (UE) núm. 1287/2006 de la Comissió, de 10 d'agost de 2006, pel qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les obligacions de les empreses d'inversió de portar un registre, la informació sobre les operacions, la transparència del mercat, l'admissió a negociació d'instruments financers, i termes definits als efectes de la Directiva esmentada. Els altres aspectes relatius a l'obligació d'administració del registre s'han de determinar reglamentàriament.

Així mateix, han d'informar la Comissió Nacional del Mercat de Valors, tal com es determini reglamentàriament, de les operacions que efectuïn, de conformitat amb el que disposa l'article 59 bis.

f) Adoptar les mesures adequades per protegir els instruments financers que els clients els confien i evitar-ne un ús indegut. En particular, no es poden fer servir per compte propi els instruments financers dels clients, excepte quan aquests manifestin el seu consentiment exprés. Així mateix, han de mantenir una separació efectiva entre els valors i instruments financers de l'empresa i els de cada client. Els registres interns de l'entitat han de permetre conèixer, en tot moment i sense demora, i especialment en cas d'insolvència de l'empresa, la posició de valors i operacions en curs de cada client.

Una vegada iniciat el procediment concursal d'una entitat dipositària de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sense perjudici de les competències del Banc d'Espanya, pot disposar de manera immediata el trasllat dels valors dipositats a compte dels seus clients a una altra entitat habilitada per exercir aquesta activitat,

fins i tot si aquests actius s'han dipositat en entitats terceres a nom de l'entitat que presti el servei de dipòsit. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar l'accés de l'entitat a la qual traspassaran els valors a la documentació i als registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no ha d'impedir que es faci arribar al client titular dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seva venda.

g) Elaborar i mantenir actualitzat un pla general de viabilitat que reculli les mesures que s'hagin d'adoptar per restaurar la viabilitat i la solidesa financera de l'empresa de serveis d'inversió en cas que aquestes pateixin algun deteriorament significatiu. El pla s'ha de sotmetre a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que pot exigir que se'n modifiqui el contingut.

3. Així mateix, les entitats que prestin serveis d'inversió han de:

a) Disposar de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposades, i disposar de mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables adequats. Així mateix, han de tenir polítiques i pràctiques de remuneració que siguin compatibles amb una gestió adequada i eficaça de riscos i que la promoguin.

L'organització ha de disposar d'un òrgan de verificació que exerceixi la funció d'auditoria interna sota el principi d'independència respecte a les àrees o unitats que exerceixin les activitats de prestació de serveis d'inversió sobre les quals giri l'exercici d'aquella funció.

La funció d'auditoria interna ha d'elaborar i mantenir un pla d'auditoria dirigit a examinar i avaluar l'adequació i eficàcia dels sistemes, mecanismes de control intern i disposicions de l'empresa de serveis d'inversió, formular recomanacions a partir dels treballs fets en la seva execució i verificar-ne el compliment.

b) Adoptar mesures adequades per garantir, en cas d'incidències, la continuïtat i regularitat en la prestació dels serveis. Han de disposar, especialment, de mecanismes de control i salvaguarda dels seus sistemes informàtics i de plans de contingència davant de danys o catàstrofes.

c) Adoptar les mesures adequades, amb relació als fons que els confien els seus clients, per protegir els seus drets i evitar-ne un ús indegut. Les entitats no poden utilitzar per compte propi fons dels seus clients, excepte en els supòsits excepcionals que es puguin establir reglamentàriament, i sempre amb el consentiment exprés del client. Els registres interns de l'entitat han de permetre conèixer, en tot moment i sense demora, i especialment en cas d'insolvència de l'empresa, la posició de fons de cada client.

En particular, els comptes que mantinguin a nom de clients han de ser de caràcter instrumental i transitori i han d'estar relacionats amb l'execució d'operacions fetes a compte d'ells. Els clients de l'entitat han de mantenir el dret de propietat sobre els fons lliurats a l'entitat fins i tot quan aquests es materialitzin en actius a nom de l'entitat i a compte de clients.

d) Adoptar les mesures necessàries perquè el risc operacional no augmenti de manera indeguda quan confiïn a un tercer la prestació de serveis d'inversió o l'exercici de funcions essencials per a la prestació dels serveis d'inversió. Quan es deleguin en tercers funcions de control intern, les entitats han de procurar que això no disminueixi la seva capacitat de control intern i han de garantir l'accés necessari del supervisor competent a la informació. En cap cas poden delegar funcions en tercers quan això disminueixi la capacitat de control intern o la de supervisió de l'òrgan supervisor competent. Correspon a l'entitat comprovar que la persona o entitat en la qual pretengui delegar funcions compleix els requisits establerts en aquesta Llei i a les disposicions que la despleguen.

Les entitats de crèdit que prestin serveis d'inversió han de respectar els requisits d'organització interna recollits en aquest apartat, amb les especificacions que es determinin reglamentàriament, i corresponen al Banc d'Espanya les facultats de supervisió, inspecció i sanció d'aquests requisits. A aquestes entitats no els és aplicable la prohibició d'utilitzar per compte propi els fons dels seus clients que s'estableix a la lletra c) anterior.

4. Els sistemes, procediments i mecanismes recollits en aquest article han de ser exhaustius i proporcionats a la naturalesa, l'escala i la complexitat dels riscos inherents al model empresarial i a les activitats de l'entitat. Així mateix, s'han de configurar d'acord amb criteris tècnics que garanteixin una gestió adequada i el tractament dels riscos que es determinin reglamentàriament.

Cal establir reglamentàriament el contingut i els requisits dels procediments, els registres i les mesures assenyalades en aquest article. Així mateix, cal establir reglamentàriament els requisits d'organització interna exigibles a les empreses d'assessorament financer que siguin persones físiques.

5. En tot grup d'empreses de serveis d'inversió, cadascuna de les entitats financeres integrades ha d'adoptar les mesures necessàries per resoldre adequadament els possibles conflictes d'interès entre els clients de diferents entitats del grup.

6. El consell d'administració de les empreses de serveis d'inversió ha de definir un sistema de govern corporatiu que garanteixi una gestió eficaç i prudent de l'entitat, i que inclogui un repartiment adequat de funcions a l'organització i la prevenció de conflictes d'interessos.

El consell d'administració ha de vetllar per l'aplicació del sistema de govern corporatiu, i n'ha de respondre. Per a això, cal que controli i avaluï periòdicament l'eficàcia del sistema, i que adopti les mesures adequades per solucionar-ne les deficiències.

7. El sistema de govern corporatiu s'ha de regir pels principis següents:

a) La responsabilitat de l'administració i gestió de l'entitat, l'aprovació i vigilància de l'aplicació dels seus objectius estratègics, la seva estratègia de risc i el seu govern intern recauen en el consell d'administració.

b) El consell d'administració ha de garantir la integritat dels sistemes d'informació comptable i financer, inclosos el control financer i operatiu i el compliment de la legislació aplicable.

c) El consell d'administració ha de supervisar el procés de divulgació d'informació i les comunicacions relatives a l'empresa de serveis d'inversió.

d) El consell d'administració és responsable de garantir una supervisió efectiva de l'alta direcció.

e) El president del consell d'administració no pot exercir simultàniament el càrrec de conseller delegat, llevat que l'entitat ho justifiqui i la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho autoritzi.

8. Les empreses de serveis d'inversió han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats, d'unitats i procediments interns adequats per dur a terme la selecció i l'avaluació contínua dels membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals o assimilats, i de les persones que assumeixin funcions de control intern o ocupin llocs clau per al desenvolupament diari de l'activitat de l'empresa de serveis d'inversió, d'acord amb el que estableix aquest apartat.

La valoració de la idoneïtat dels càrrecs anteriors de conformitat amb els criteris d'honorabilitat, experiència i bon govern establerts en aquesta Llei correspon tant a l'empresa de serveis d'inversió com a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els termes que es prevegin reglamentàriament.

Les empreses de serveis d'inversió han de vetllar en tot moment perquè es compleixin els requisits d'idoneïtat previstos en aquesta Llei.

9. Les empreses de serveis d'inversió han de tenir una pàgina web per donar difusió a la informació pública prevista en aquest capítol i han de comunicar la manera com compleixen les obligacions de govern corporatiu.

10. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'ha d'equiparar el consell d'administració a qualsevol òrgan equivalent de les empreses de serveis d'inversió.»

Dotze. S'afegeix un nou article 70 ter.U:

«Article 70 ter.U. Comitè de nomenaments.

1. Les empreses de serveis d'inversió han de constituir un comitè de nomenaments integrat per membres del consell d'administració que no exerceixin funcions executives a l'entitat. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot determinar que una empresa de serveis d'inversió, en funció de la seva mida, de la seva organització interna i de la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seves activitats, pugui constituir aquest comitè de manera conjunta amb el comitè de remuneracions, o bé quedi exempta d'aquest requisit.

2. El comitè de nomenaments ha d'establir un objectiu de representació per al sexe menys representat al consell d'administració i ha d'elaborar orientacions sobre com es pot assolir aquest objectiu.

3. No obstant el que assenyala l'apartat 1, aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió que compleixin els requisits següents:

a) No estar autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a).

b) Prestar únicament un o diversos dels serveis o les activitats d'inversió que s'enumeren a l'article 63.1.a), b), d) i g).

c) No estar autoritzades a tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i que, per aquesta raó, no es puguin trobar mai en situació deutora respecte als clients.

Aquest article tampoc és aplicable a les empreses de serveis d'inversió autoritzades exclusivament a prestar el servei a què es refereix l'article 63.1.h).»

Tretze. S'afegeix un nou article 70 ter.Dos:

«Article 70 ter.Dos. Obligacions en matèria de remuneracions.

1. Les empreses de serveis d'inversió han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seves activitats, de polítiques de remuneracions coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva.

2. La política de remuneracions s'ha d'aplicar a les categories d'empleats amb activitats professionals que incideixin de manera significativa en el seu perfil de risc, en l'àmbit del grup, la societat matriu i la filial. En particular, s'ha d'aplicar als alts directius, als empleats que assumeixen riscos per a l'empresa de serveis d'inversió, als que exerceixen funcions de control, així com a tot treballador que rebí una remuneració global que l'inclogui en el mateix barem de remuneració que els anteriors, les activitats professionals dels quals incideixin de manera important en el perfil de risc de l'entitat.

3. Les empreses de serveis d'inversió han de presentar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors tota la informació que aquesta els requereixi per complir les obligacions en matèria de remuneracions i, en particular, una llista en què s'indiquin les categories d'empleats que exerceixen activitats professionals que incideixen de manera significativa en el seu perfil de risc. Cal presentar aquesta

l·lista anualment i, en tot cas, quan s'hagin produït alteracions significatives a les l·listes presentades.

4. La política de remuneracions s'ha de determinar de conformitat amb els principis generals previstos per a les entitats de crèdit a l'article 33 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

5. Pel que fa als elements variables de la remuneració, cal aplicar els principis previstos per a les entitats de crèdit a l'article 34 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

6. Les empreses de serveis d'inversió han de constituir un comitè de remuneracions. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot determinar que una empresa de serveis d'inversió, en funció de la seva mida, de la seva organització interna i de la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seves activitats, pugui constituir aquest comitè de manera conjunta amb el comitè de nomenaments, o bé quedi exempta d'aquest requisit.

Tanmateix, aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió que compleixin els requisits següents:

a) No estar autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a).

b) Prestar únicament un dels serveis o les activitats d'inversió que s'enumeren a l'article 63.1.a), b), d) i g).

c) No estar autoritzades a tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i que, per aquesta raó, no es puguin trobar mai en situació deutora respecte als clients.

Aquest article tampoc és aplicable a les empreses de serveis d'inversió autoritzades exclusivament a prestar el servei a què es refereix l'article 63.1 h).

7. En el cas d'empreses de serveis d'inversió que rebin suport financer públic, cal aplicar, a més de les regles establertes a l'article 33 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, les contingudes, per a les entitats de crèdit, a l'article 35 de la Llei esmentada i a la normativa que la desplega, amb les adaptacions que, si s'escau, siguin necessàries a causa de la naturalesa de l'entitat.»

Catorze. S'afegeix un nou article 70 ter. Tres:

«Article 70 ter. *Tres. Gestió del risc i comitè de riscos.*

1. El consell d'administració és el responsable dels riscos que assumeixi una empresa de serveis d'inversió. A aquests efectes, les empreses de serveis d'inversió han d'establir canals eficaços d'informació al consell d'administració sobre les polítiques de gestió de riscos de l'empresa i tots els riscos importants als quals aquesta s'enfronta.

2. En l'exercici de la seva responsabilitat sobre gestió de riscos, el consell d'administració ha de:

a) Dedicar temps suficient a considerar les qüestions relacionades amb els riscos. En particular, ha de participar activament en la gestió de tots els riscos substancials recollits al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i a les normes de solvència establertes en aquesta Llei i les disposicions que la despleguen, vetllar perquè s'assignin recursos adequats per a la gestió de riscos i intervenir, en particular, en la valoració dels actius, l'ús de qualificacions creditícies externes i els models interns relatius a aquests riscos.

b) Aprovar i revisar periòdicament les estratègies i polítiques d'assumpció, gestió, supervisió i reducció dels riscos als quals l'empresa de serveis d'inversió estigui o pugui estar exposada, inclosos els que presenti la conjuntura macroeconòmica en què opera amb relació a la fase del cicle econòmic.

3. Les empreses de serveis d'inversió han de disposar d'una unitat o òrgan que assumeixi la funció de gestió de riscos proporcional a la naturalesa, l'escala i la complexitat de les seves activitats, independent de les funcions operatives, que tingui autoritat, rang i recursos suficients, així com l'accés oportú al consell d'administració.

4. Les empreses de serveis d'inversió han de constituir un comitè de riscos. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot determinar que una empresa de serveis d'inversió, en funció de la seva mida, de la seva organització interna i de la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seves activitats, pugui assignar les funcions del comitè de risc a la comissió mixta d'auditoria o bé quedi exempta d'haver de constituir aquest comitè.

Tanmateix, aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió que compleixin els requisits següents:

a) No estar autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a).

b) Prestar únicament un dels serveis o activitats d'inversió que s'enumeren a l'article 63.1.a), b), d) i g).

c) No estar autoritzades a tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i que, per aquesta raó, no es puguin trobar mai en situació deutora respecte als clients.

Aquest article tampoc és aplicable a les empreses de serveis d'inversió autoritzades exclusivament a prestar el servei a què es refereix l'article 63.1.h).»

Quinze. Es dona una nova redacció a l'article 70 quinquies:

«Article 70 quinquies. *Requisit combinat de matalassos de capital.*

1. Les empreses de serveis d'inversió han de complir en tot moment el requisit combinat de matalassos de capital, entès com el total del capital de nivell 1 ordinari definit a l'article 26 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, necessari per complir amb l'obligació de disposar d'un matalàs de conservació de capital, més, si escau:

- a) Un matalàs de capital anticíclic específic de cada entitat.
- b) Un matalàs per a les entitats d'importància sistèmica mundial (EISM).
- c) Un matalàs per a altres entitats d'importància sistèmica (OEIS).
- d) Un matalàs contra riscos sistèmics.

Aquesta obligació s'ha de complir sense perjudici dels requisits de recursos propis establerts a l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i d'aquells altres que, si s'escau, pugui exigir la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en virtut del que estableix l'article 87 octies.

2. Aquests matalassos s'han de calcular d'acord amb el que disposa el capítol III del títol II de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

3. No obstant això, aquests matalassos no s'apliquen a les empreses de serveis d'inversió no autoritzades a dur a terme les activitats establertes a les lletres c) i f) de l'article 63.1.

Així mateix, no són aplicables a les petites i mitjanes empreses de serveis d'inversió, sempre que, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, això no suposi una amenaça per a l'estabilitat del sistema financer espanyol, el matalàs de conservació del capital i el matalàs anticíclic.

A aquests efectes, s'entén per petita i mitjana empresa la definida de conformitat amb la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses.

4. El capital ordinari de nivell 1 necessari per satisfer cadascun dels diferents matalassos d'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 no es pot utilitzar per satisfer la resta de matalassos i els requisits de recursos propis a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1, excepte pel que fa al que disposa la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb relació als matalassos per a entitats d'importància sistèmica i els matalassos contra riscos sistèmics.

5. El compliment dels requisits de matalassos de capital s'ha de fer de manera individual, consolidada o subconsolidada segons el que s'estableixi reglamentàriament i d'acord amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

6. Si una empresa o un grup incompleix l'obligació establerta a l'apartat 1, queda subjecta a restriccions en matèria de distribucions relacionades amb el capital ordinari de nivell 1, en virtut del que disposa l'article 48 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i ha de presentar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors un pla de conservació de capital d'acord amb el que disposa l'article 49 d'aquesta Llei.»

Setze. S'introdueix un nou article 70 sexies, amb el tenor literal següent:

«Article 70 sexies. *Notificació d'infraccions.*

Les empreses de serveis d'inversió han de disposar de procediments adequats perquè els seus empleats puguin notificar infraccions internament a través d'un canal independent, específic i autònom.

Aquests procediments han de garantir la confidencialitat tant de la persona que informa de les infraccions com de les persones físiques presumptament responsables de la infracció.

Així mateix, cal garantir la protecció dels empleats que informin de les infraccions comeses a l'entitat enfront de represàlies, discriminacions i qualsevol altre tipus de tracte injust.»

Disset. El paràgraf cinquè de l'article 71 bis.2 queda redactat de la manera següent:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'assumir la responsabilitat d'assegurar-se que els serveis prestats per la sucursal en territori espanyol compleixen les obligacions establertes als articles 59 bis, 79, 79 bis, 79 ter i 79 sexies, les obligacions establertes al capítol III del títol XI i les mesures adoptades de conformitat amb aquests. Conseqüentment, la Comissió Nacional del Mercat de Valors té dret a examinar les mesures adoptades per la sucursal i a demanar les modificacions estrictament necessàries per garantir el compliment del que disposen aquests articles i les mesures adoptades de conformitat amb aquests, respecte als serveis o activitats prestats per la sucursal en territori espanyol.»

Divuit. Es modifica el primer paràgraf de la lletra e) de l'article 78 bis.3, que queda redactat de la manera següent:

«e) Els altres clients que ho sol·licitin amb caràcter previ i renunciïn de manera expressa al seu tractament com a clients detallistes. No obstant això, en cap cas s'ha de considerar que els clients que sol·licitin ser tractats com a professionals posseeixen uns coneixements i una experiència del mercat comparables a les categories de clients professionals enumerades a les lletres a) a d) d'aquest apartat.»

Dinou. Es modifica el paràgraf d) de l'article 79 bis.8, que queda redactat de la manera següent:

«d) que l'entitat compleixi el que disposa l'article 70 ter.2.d).»

Vint. Es modifica l'article 79 quater, que queda redactat de la manera següent:

«Article 79 quater. *Serveis d'inversió com a part d'un producte financer.*

Les obligacions d'informació i registre recollides als articles 79 bis i 79 ter anteriors són aplicables als serveis d'inversió que s'ofereixin com a part d'altres productes financers, sense perjudici de l'aplicació a aquests últims de la seva normativa específica, especialment la relacionada amb la valoració dels riscos i els requisits d'informació que cal subministrar als clients.»

Vint-i-u. S'afegeix un nou apartat 5 bis a l'article 84:

«5 bis. Les societats financeres de cartera, les societats financeres mixtes de cartera i les societats mixtes de cartera, d'acord amb l'article 4.1.20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que tinguin empreses de serveis d'inversió com a filials.»

Vint-i-dos. S'afegeix un nou article 84 bis:

«Article 84 bis. *Programa supervisor.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'aprovar, almenys un cop l'any, un programa supervisor per a les empreses de serveis d'inversió següents:

- a) Les que obtinguin uns resultats en les proves de resistència, referides a l'apartat 3, o en el procés de supervisió i avaluació, que posin de manifest l'existència de riscos significatius per a la seva solidesa financera o revelin l'incompliment de la normativa de solvència.
- b) Les que suposin un risc sistèmic per al sistema financer.
- c) Qualsevol altra que la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri que cal en l'exercici de les seves funcions supervisores.

2. Aquest programa ha de contenir almenys la informació a què es refereix l'article 55.2 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a la vista dels resultats del programa, pot adoptar les mesures que consideri oportunes en cada cas, entre les quals es troben les establertes a l'article 55.3 de la Llei esmentada.

3. Almenys un cop l'any, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de sotmetre a proves de resistència les empreses de serveis d'inversió subjectes a la seva supervisió, a fi de facilitar el procés de revisió i avaluació previst en aquest article. Amb aquesta finalitat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot fer seves i transmetre com a tals a les entitats i grups les guies que aprovi l'Autoritat Bancària Europea a aquests efectes.

Tanmateix, aquest article no és aplicable a les empreses de serveis d'inversió no autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a), que prestin únicament un o diversos dels serveis o les activitats d'inversió que s'enumeren a l'article 63.1.a), b), d) i g), i a les quals no es permet tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i que, per aquesta raó, no es puguin trobar mai en situació deutora respecte als clients.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir en compte en elaborar el seu programa supervisor la informació rebuda de les autoritats d'altres estats membres amb relació a les sucursals d'empreses de serveis d'inversió establertes allà. A aquests mateixos efectes, també ha de tenir en consideració l'estabilitat del sistema financer d'aquests estats membres.»

Vint-i-tres. La lletra e) de l'article 85.2 i el primer paràgraf de l'article 85.6 queden redactats de la manera següent:

«e) Requerir el cessament de tota pràctica que sigui contrària a les disposicions establertes en aquesta Llei i les seves normes de desplegament, així com requerir que no es repeteixi aquesta pràctica en el futur.»

«6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'exercici de les facultats de supervisió i inspecció recollides en aquesta Llei, pot comunicar i requerir, a les entitats previstes als articles 64, 65, 84.1 a) a e), i 84.2.a) a c), per mitjans electrònics, les informacions i mesures recollides en aquesta Llei i a les disposicions que la despleguen. Les entitats referides tenen obligació d'habilitar, en el termini que es fixi per a això, els mitjans tècnics requerits per la Comissió Nacional del Mercat de Valors per a l'eficàcia dels seus sistemes de notificació electrònica, de conformitat amb el que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.»

Vint-i-quatre. L'article 86 queda redactat de la manera següent:

«Article 86. *Obligacions d'informació comptable i de consolidació.*

1. Els comptes i informes de gestió individuals i consolidats corresponents a cada exercici de les entitats esmentades a l'article 84.1 els ha d'aprovar, dins dels quatre mesos següents al tancament de l'exercici, la seva junta general respectiva després de dur a terme una auditoria de comptes.

2. Sense perjudici del que estableix el títol III del Llibre I del Codi de comerç, es faculta el ministre d'Economia i Competitivitat i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya o l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, per establir i modificar, amb relació a les entitats esmentades a l'apartat anterior, les normes comptables i els models a què s'han d'ajustar els seus estats financers, així com els que es refereixen al compliment dels coeficients que s'estableixin, disposant la freqüència i el detall amb què les entitats han de subministrar les dades corresponents a la Comissió o les han de fer públiques amb caràcter general. Aquesta facultat té com a única restricció l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i semblants per a les categories diferents.

L'ordre ministerial en la qual s'estableixi l'habilitació determina els informes que, si s'escau, són preceptius per establir i modificar les normes i els models assenyalats, així com per resoldre consultes sobre aquesta normativa.

Així mateix, es faculta el ministre d'Economia i Competitivitat i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per regular els registres, les bases de dades internes o estadístiques i els documents que han de portar les entitats enumerades a l'article 84.1, així com, amb relació a les seves operacions de mercat de valors, les altres entitats recollides a l'article 65.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya o l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, tenen les mateixes facultats previstes a l'apartat anterior amb relació als grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió recollida a l'apartat següent i amb els grups consolidables que tinguin com a entitat matriu alguna de les esmentades a l'article 84.1.a) i b). L'exercici d'aquestes facultats requereix els informes preceptius que, si s'escau, es determinin en l'ordre ministerial d'habilitació.

4. Per tal de complir els nivells mínims de recursos propis i les limitacions exigibles en virtut del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, les empreses de serveis d'inversió han de consolidar els seus estats comptables amb els de les altres empreses de serveis d'inversió i entitats financeres que constitueixin amb aquestes una unitat de decisió, segons el que preveu l'article 4 i de conformitat amb el que disposa aquest Reglament.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir a les entitats subjectes a consolidació tota la informació que sigui necessària per verificar les

consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, així com, amb el mateix objecte, inspeccionar els seus llibres, documentació i registres.

Quan, de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una empresa de serveis d'inversió amb altres entitats, calgui presumir l'existència d'una relació de control en el sentit d'aquest article, sense que les entitats hagin procedit a consolidar els seus comptes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar informació a aquestes entitats o inspeccionar-les, als efectes de determinar la procedència de la consolidació.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar informació de les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals hi hagi una relació de control d'acord amb el que preveu l'article 4, als efectes de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups consolidables.

7. El deure de consolidació establert a l'article 42 del Codi de comerç s'entén com a complert mitjançant la consolidació a què es refereixen els números anteriors pels grups de societats l'entitat dominant dels quals sigui una empresa de serveis d'inversió, o per aquells altres que tinguin com a dominant una societat l'activitat principal de la qual sigui la tinença de participacions en empreses de serveis d'inversió. Així mateix, aquest deure s'entén complert per als grups dels organismes rectors dels mercats secundaris oficials i del Servei de Compensació i Liquidació de Valors.

Això s'entén sense perjudici de l'obligació de consolidar entre si que puguin tenir les filials que no siguin entitats financeres, en els casos en què sigui procedent d'acord amb el que assenyala l'article 42 del Codi de comerç.»

Vint-i-cinc. L'article 87 queda redactat de la manera següent:

«Article 87. *Relacions amb altres supervisors en l'àmbit de la supervisió en base consolidada.*

1. Tota norma que es dicti en desplegament del que preveu aquesta Llei i que pugui afectar entitats financeres subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de dictar amb l'informe previ d'aquests.

2. Sempre que en un grup consolidable d'empreses de serveis d'inversió hi hagi entitats subjectes a supervisió en base individual per part d'un organisme diferent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, aquesta, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix sobre les entitats esmentades, ha d'actuar de manera coordinada amb l'organisme supervisor que correspongui en cada cas. El ministre d'Economia i Competitivitat pot dictar les normes necessàries per assegurar una coordinació adequada.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a proposta del Banc d'Espanya, pot acordar que un grup d'empreses de serveis d'inversió en el qual s'integrin una o més entitats de crèdit susceptibles d'adherir-se a un fons de garantia de dipòsits tingui la consideració de grup consolidable d'entitats de crèdit i quedi, per consegüent, sotmès a supervisió en base consolidada per part del Banc d'Espanya.»

Vint-i-sis. Es dóna una nova redacció als apartats 1 i 2 de l'article 87 bis i a la lletra a) de l'article 87 bis.3:

«1. Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió de les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, ja siguin acords, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per donar compliment a la normativa de solvència continguda en aquesta Llei i a les disposicions que la despleguin, així com al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Determinar si els sistemes, els recursos propis i la liquiditat mantinguts per les empreses de serveis d'inversió garanteixen una gestió sana i prudent i una cobertura sòlida dels seus riscos.

c) Determinar, a partir de la revisió i l'avaluació esmentades als paràgrafs precedents, si els sistemes enumerats a la lletra a) i els fons propis i la liquiditat mantinguts garanteixen una gestió i una cobertura sòlides, respectivament, dels seus riscos.

Les anàlisis i avaluacions esmentades als paràgrafs anteriors s'han d'actualitzar amb una periodicitat almenys anual.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'exercici de les seves funcions com a autoritat responsable de supervisar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups consolidables, ha de:

a) Prendre en consideració degudament la possible incidència de les seves decisions en l'estabilitat del sistema financer de la resta d'estats membres afectats, en particular, en situacions d'urgència, basant-se en la informació disponible en el moment.

b) Tenir en compte la convergència d'instruments i pràctiques de supervisió en l'àmbit de la Unió Europea.

c) Cooperar amb les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, com a parts en el Sistema Europeu de Supervisió Financera (SESF), amb confiança i ple respecte mutu, en particular per garantir el flux d'informació pertinent i fiable entre aquestes i altres parts de l'SESF, de conformitat amb el principi de cooperació lleial establert a l'article 4.3 del Tractat de la Unió Europea.

d) Participar en les activitats de l'Autoritat Bancària Europea i, quan escaigui, en els col·legis de supervisors.

e) Fer el possible per complir les directrius i recomanacions que formuli l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 16 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió, i aténir-se a les advertències i recomanacions que formuli la Junta Europea de Risc Sistèmic de conformitat amb l'article 16 del Reglament (UE) núm. 1092/2010, de 24 de novembre, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.

f) Cooperar estretament amb la Junta Europea de Risc Sistèmic.»

«a) Obligar les empreses de serveis d'inversió i els seus grups a mantenir recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de fer això, almenys, sempre que apreciï deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de serveis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, comptables o de valoració, inclosos en especial els esmentats a l'article 70.2, o sempre que adverteixi, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 c) d'aquest article, que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es refereix el precepte no garanteixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En tots dos casos, la mesura s'ha d'adoptar quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors consideri improbable que la mera aplicació d'altres mesures millori aquestes deficiències o situacions en un termini adequat.»

Vint-i-set. S'afegeix l'article 87 ter següent:

«Article 87 ter. *Supervisió de les societats financeres mixtes de cartera i de les societats mixtes de cartera.*

1. Quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors estigui sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'aquesta Llei i de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, en particular en termes de supervisió en funció del risc, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després de consultar les altres autoritats responsables de supervisar les filials de la societat financera mixta de cartera, pot decidir que s'apliquin a la societat en qüestió únicament les disposicions de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, i la normativa que la desplega.

2. Així mateix, quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors estigui sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'aquesta Llei i del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en particular en termes de supervisió en funció del risc, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després de consultar les altres autoritats responsables de supervisar les filials de la societat financera mixta de cartera, pot decidir que s'apliquin a la societat en qüestió únicament les disposicions del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

3. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar l'Autoritat Bancària Europea i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Fons de Pensions de les decisions adoptades en virtut dels apartats anteriors.

4. Sense perjudici del que preveu la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, quan l'empresa matriu d'una o diverses empreses de serveis d'inversió espanyoles sigui una societat mixta de cartera, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'efectuar la supervisió general de les operacions entre l'empresa de serveis d'inversió i la societat mixta de cartera i les seves filials.

5. Les empreses de serveis d'inversió filials d'una societat mixta de cartera han de disposar de sistemes de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments d'informació i de comptabilitat sòlids, amb la finalitat d'identificar, mesurar, seguir i controlar degudament les operacions amb la seva societat mixta de cartera matriu i les filials d'aquesta. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'exigir que l'empresa de serveis d'inversió informi de qualsevol altra operació significativa amb aquests ens diferent de la recollida a l'article 394 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Aquests procediments i operacions significatius estan subjectes a la vigilància de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Vint-i-vuit. S'afegeix l'article 87 quater següent:

«Article 87 quater. *Supervisió d'empreses de serveis d'inversió de països tercers i de les seves sucursals.*

1. Les obligacions establertes a la normativa de solvència no són exigibles a les sucursals d'empreses de serveis d'inversió amb seu en un Estat no membre de la Unió Europea, sempre que estiguin subjectes a obligacions equivalents en els termes que es determinin reglamentàriament.

2. Les empreses de serveis d'inversió que tinguin com a entitat dominant una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea no estan subjectes a supervisió en base consolidada, sempre que ja estiguin subjectes a aquesta supervisió per part de l'autoritat competent corresponent del país tercer, que sigui equivalent a la prevista en aquesta Llei i a la normativa que la desplega, i a la part primera, títol II, capítol 2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comprovar aquesta equivalència, i per a això ha de tenir en compte les orientacions elaborades per

l'Autoritat Bancària Europea a aquest efecte, la qual ha de consultar abans d'adoptar una decisió a aquest respecte.

En cas que no s'apreciï cap règim de supervisió equivalent, és aplicable a les empreses de serveis d'inversió esmentades al primer paràgraf d'aquest apartat el règim de supervisió en base consolidada previst a la normativa de solvència.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es refereix aquest apartat. Entre aquests mètodes, hi figura la potestat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tingui el seu domicili social a la Unió Europea. Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió en base consolidada definits en aquesta Llei i s'han de comunicar a les altres autoritats competents implicades, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Vint-i-nou. S'afegeix l'article 87 quinques següent:

«Article 87 quinques. *Elaboració de guies en matèria supervisora.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats i a les persones sotmeses a la seva supervisió, en què s'indiquin els criteris, les pràctiques o els procediments que considera adequats per al compliment de la normativa dels mercats de valors. Aquestes guies, que s'han de fer públiques, poden incloure els criteris que la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

2. Amb aquesta finalitat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot fer seves i transmetre com a tals, així com desenvolupar, les guies que, dirigides als subjectes sotmesos a la seva supervisió, aprovin els organismes o comitès internacionals actius, relatives als criteris, les pràctiques o els procediments convenients per afavorir un compliment millor de les normes d'ordenació i disciplina dels mercats de valors i la supervisió d'aquest compliment.»

Trenta. S'afegeix l'article 87 sexies següent:

«Article 87 sexies. *Obligacions d'informació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors en situacions d'urgència.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'advertir, tan aviat com sigui possible, el ministre d'Economia i Competitivitat, la resta d'autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, l'Autoritat Bancària Europea i la Junta Europea de Risc Sistèmic, del sorgiment d'una situació d'emergència, inclosa una situació com la definida a l'article 18 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió i, en particular, en el cas d'una evolució adversa dels mercats financers, que pugui comprometre la liquiditat al mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en què s'hagin autoritzat empreses de serveis d'inversió d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, o en què s'hagin establert sucursals significatives d'una empresa de serveis d'inversió espanyola, segons disposa l'article 91 quinques.»

Trenta-u. S'afegeix l'article 87 septies següent:

«Article 87 septies. *Obligacions de divulgació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de divulgar periòdicament la informació següent relativa a la normativa en matèria de solvència de les empreses de serveis d'inversió:

a) Dades estadístiques agregades sobre els aspectes fonamentals de l'aplicació del marc prudencial a Espanya, inclosos el nombre i la naturalesa de les mesures de supervisió adoptades d'acord amb els articles 70, 70 quinquies, 87 octies i 87 nonies i les sancions administratives imposades; tot això de conformitat amb el règim de secret professional establert a l'article 90.

b) Els criteris generals i els mètodes adoptats per comprovar el compliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) Una descripció succinta del resultat de la revisió supervisora i la descripció de les mesures imposades en els casos d'incompliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, sobre una base anual, i sense perjudici de les obligacions de secret establertes a l'article 90.

d) Els resultats de les proves de resistència efectuades de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 84 bis o l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Quan l'Autoritat Bancària Europea així ho determini, la informació a què es refereix aquest paràgraf s'ha de transmetre a aquesta autoritat perquè publiqui posteriorment el resultat en l'àmbit de la Unió Europea.

e) Qualsevol altra informació que es determini reglamentàriament.

2. La informació publicada de conformitat amb l'apartat 1 ha de ser suficient per permetre una comparació significativa dels plantejaments adoptats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb els de les autoritats homòlogues dels diferents estats membres de la Unió Europea. La informació s'ha de publicar en el format que determini l'Autoritat Bancària Europea, i s'ha d'actualitzar periòdicament. Ha d'estar accessible a la seu electrònica de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Trenta-dos. S'afegeix l'article 87 octies següent:

«Article 87 octies. *Mesures de supervisió prudencial.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'exigir a les empreses de serveis d'inversió o grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió que adoptin ràpidament les mesures necessàries per retornar al compliment davant de les circumstàncies següents:

a) Quan no compleixin amb les obligacions contingudes a la normativa de solvència.

b) Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui dades respecte a les quals sigui raonablement previsible que l'entitat incompleixi les obligacions a què es refereix el paràgraf anterior en els dotze mesos següents.

2. En les circumstàncies previstes a l'apartat anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot adoptar alguna o diverses de les mesures següents que consideri més oportunes atenent la situació de l'empresa de serveis d'inversió o del grup:

a) Exigir a les empreses de serveis d'inversió que mantinguin recursos propis superiors als requisits de capital establerts a l'article 70 quinquies i al Reglament

(UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, amb relació als riscos i elements de risc no coberts per l'article 1 d'aquest reglament.

b) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i als seus grups que reforcin els procediments, els mecanismes i les estratègies que s'han establert per complir el que disposa l'article 70.2.

c) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i als seus grups que presentin un pla per restablir el compliment dels requisits de supervisió establerts en aquesta Llei i al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que fixin un termini per executar aquest pla i que hi introdueixin les millores necessàries pel que fa a l'abast i el termini d'execució.

d) Exigir que les empreses de serveis d'inversió i els seus grups apliquin una política específica de dotació de provisions o un tractament determinat dels actius en termes de requeriments de recursos propis.

e) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de serveis d'inversió, o sol·licitar l'abandonament d'activitats que plantegin riscos excessius per a la solidesa d'una empresa de serveis d'inversió.

f) Exigir la reducció del risc inherent a les activitats, els productes i els sistemes de les empreses de serveis d'inversió.

g) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i als seus grups que limitin la remuneració variable com a percentatge dels ingressos nets, quan sigui incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital.

h) Exigir a les empreses de serveis d'inversió i als seus grups que utilitzin els beneficis nets per reforçar els seus recursos propis.

i) Prohibir o restringir la distribució de dividendes o interessos per part de l'empresa de serveis d'inversió a accionistes, socis o titulars d'instruments de capital addicional de nivell 1, sempre que la prohibició no constitueixi un supòsit d'incompliment de les obligacions de pagament de l'empresa de serveis d'inversió.

j) Imposar obligacions d'informació addicionals o més freqüents, inclosa informació sobre la situació de capital i liquiditat.

k) L'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permetin fer front a les sortides potencials de fons derivades de passius i compromisos, fins i tot en cas d'esdeveniments greus que puguin afectar la disponibilitat de liquiditat, i la de mantenir una estructura adequada de fonts de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos amb la finalitat d'evitar possibles desequilibris o tensions de liquiditat que puguin danyar o posar en risc la situació financera de l'empresa de serveis d'inversió.

3. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici de l'aplicació del règim sancionador previst en aquesta Llei.»

Trenta-tres. S'afegeix l'article 87 nonies següent:

«Article 87 nonies. *Requisits addicionals de recursos propis.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'exigir a les empreses de serveis d'inversió el manteniment de recursos propis superiors als establerts, d'acord amb el que preveu l'article 87 octies.2.a), almenys, en els supòsits següents:

a) Si l'empresa de serveis d'inversió no compleix els requisits establerts a l'article 70.2 o a l'article 393 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Si hi ha riscos o elements de risc que no queden coberts pels requeriments de recursos propis establerts a l'article 70 quinques o al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) Si resulta probable que l'aplicació d'altres mesures no sigui suficient per millorar prou els sistemes, els procediments, els mecanismes i les estratègies en un termini adequat.

d) Si la revisió a què es refereix l'article 87 bis.1 posa de manifest que l'incompliment dels requisits exigits per aplicar un mètode de càlcul dels requisits de recursos propis que requereix una autorització prèvia de conformitat amb la part tercera del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, pot donar lloc a uns requeriments de recursos propis insuficients, o si els ajustos de valoració respecte a posicions o carteres específiques dins de la cartera de negociació, d'acord amb el que estableix l'article 105 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no permeten que l'empresa de serveis d'inversió vengui o cobreixi les seves posicions en un període de temps curt sense incórrer en pèrdues importants en condicions de mercat normals.

e) Si hi ha raons fonamentades per considerar que els riscos puguin quedar subestimats malgrat el compliment dels requisits aplicables del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i d'aquesta Llei i les normes que la despleguen.

f) Si l'empresa de serveis d'inversió notifica a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb l'article 377.5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que els resultats de la prova de resistència a què es refereix aquest article excedeixen de manera significativa els requeriments de recursos propis derivats de la cartera de negociació de correlació.

2. Als efectes de determinar el nivell adequat de recursos propis d'acord amb la revisió i l'avaluació efectuades de conformitat amb l'article 87 bis.1, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'avaluar el següent:

a) Els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les empreses de serveis d'inversió a què es refereix l'article 70.2.

b) Els sistemes, procediments i mecanismes relacionats amb els plans de rescat i resolució de les empreses de serveis d'inversió.

c) Els resultats de la revisió i l'avaluació dutes a terme de conformitat amb l'article 87 bis.1.

d) El risc sistèmic.»

Trenta-quatre. S'afegeix l'article 87 decies.

«Article 87 decies. Supervisió dels requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència i bon govern.

En les seves funcions de supervisió dels requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència i bon govern a què es refereix l'article 70 ter.8, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot:

a) Revocar l'autorització, de manera excepcional, d'acord amb el que preveu l'article 73.

b) Requerir la suspensió temporal o el cessament definitiu per al càrrec de conseller o director general o assimilat, o l'esmena de les deficiències identificades en cas de falta d'honorabilitat, coneixements o experiència adequats o de capacitat per exercir un bon govern.

Si l'empresa de serveis d'inversió no procedeix a executar aquests requeriments en el termini assenyalat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, aquesta pot acordar la suspensió temporal o el cessament definitiu per al càrrec corresponent, de conformitat amb el procediment previst a l'article 107.»

Trenta-cinc. El paràgraf segon de l'article 88 queda redactat de la manera següent:

«En tots els casos de confluència de competències de supervisió i inspecció entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya, totes dues institucions han de coordinar les seves actuacions sota el principi que la tutela del funcionament dels mercats de valors, incloses les qüestions d'organització interna assenyalades a l'article 70 ter.2, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de

Valors, i la tutela de la solvència, així com la resta de qüestions d'organització interna, recauen sobre la institució que mantingui el registre corresponent. La Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya han de subscriure convenis amb l'objecte de coordinar les competències respectives de supervisió i inspecció.»

Trenta-sis. Es dóna una nova redacció a la lletra f) de l'article 90.4 i s'afegeixen els nous apartats 6 i 7 a l'article 90:

«f) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi de facilitar, per al compliment de les seves funcions respectives, a les comunitats autònomes amb competències en matèria de Borses de Valors; al Banc d'Espanya; a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions; a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, a les societats rectores dels mercats secundaris oficials amb l'objecte de garantir el funcionament regular d'aquests; als fons de garantia d'inversors; als interventors o síndics d'una empresa de serveis d'inversió o d'una entitat del seu grup, designats en els procediments administratius o judicials corresponents, i als auditors de comptes de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups.»

«6. La transmissió d'informació reservada als organismes i autoritats de països no pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu a què es refereix l'apartat 4.j) està condicionada, quan la informació s'hagi originat en un altre Estat membre, a la conformitat expressa de l'autoritat que l'hagi transmès i només es pot comunicar als destinataris als efectes per als quals aquesta autoritat hagi donat el seu acord. S'aplica la mateixa limitació a les informacions a les cambres i organismes que s'esmenten a l'apartat 4.i) i a les informacions requerides pel Tribunal de Comptes i les comissions d'investigació de les Corts Generals.»

«7. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea la identitat de les autoritats o organismes als quals pot transmetre dades, documents o informacions de conformitat amb les lletres d) i f) amb relació a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.»

Trenta-set. Es modifica l'apartat 1 bis i s'afegeix un nou apartat 6 a l'article 91 amb la redacció següent:

«1 bis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar amb l'Autoritat Bancària Europea als efectes del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.»

«6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la seva condició d'autoritat responsable de la supervisió en matèria de solvència dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, ha de col·laborar amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea. Amb aquesta finalitat, ha de:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre la resta d'autoritats responsables de la supervisió d'empreses de serveis d'inversió del grup la informació que consideri important en situacions tant normals com urgents.

b) Planificar i coordinar les activitats de supervisió en situacions normals, amb relació, entre d'altres, a les activitats recollides als articles 70, 70 quinquies, 87 octies i 87 nonies vinculades a la supervisió consolidada, i a les disposicions relatives a criteris tècnics concernents a l'organització i el tractament dels riscos, en col·laboració amb les autoritats competents implicades.

c) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si s'escau, amb els bancs centrals en situacions d'urgència o en previsió de situacions d'aquest tipus, i en particular, en casos d'evolució adversa de les empreses de serveis d'inversió o dels mercats financers fent ús, sempre que sigui possible, dels canals de comunicació específics existents

per facilitar la gestió de crisi. El contingut d'aquesta planificació i coordinació es pot determinar reglamentàriament.

d) Cooperar estretament amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les empreses de serveis d'inversió estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes previstos a l'article 91 quater.

e) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguin per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seva supervisió, i assumir les tasques addicionals derivades d'aquests acords i amb el contingut que s'estableixi reglamentàriament.

En particular, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot subscriure un acord bilateral de conformitat amb l'article 28 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, per delegar la seva responsabilitat de supervisió d'una entitat filial en les autoritats competents que hagin autoritzat i supervisin l'empresa matriu, amb la finalitat que aquestes s'ocupin de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions previstes en aquesta Llei, a la normativa que la desplega i al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar de l'existència i el contingut d'aquests acords a l'Autoritat Bancària Europea.»

Trenta-vuit. L'apartat 8 de l'article 91 bis queda modificat de la manera següent:

«8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb caràcter previ a l'adopció de decisions que puguin afectar l'exercici de les funcions de supervisió per part de les autoritats competents interessades d'un altre Estat membre de la Unió Europea, les ha de consultar amb les autoritats en qüestió, i ha de facilitar la informació que resulti essencial o pertinent, en atenció a la importància de la matèria de què es tracti.

En particular, cal dur a terme aquesta consulta abans d'adoptar les decisions següents:

a) Les recollides a l'article 69, independentment de l'abast del canvi en l'accionariat que es vegi afectat per la decisió corresponent.

b) Els informes que calgui emetre en les operacions de fusió, escissió o qualsevol altra modificació rellevant en l'organització o en la gestió d'una empresa de serveis d'inversió.

c) Les sancions per la comissió d'infraccions molt greus i greus que, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, es considerin d'una rellevància especial.

d) Les mesures d'intervenció i substitució a què es refereix l'article 107.

e) La sol·licitud de recursos propis addicionals, d'acord amb el que preveu l'article 87 octies.2, així com la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

En els supòsits recollits a les lletres c), d) i e) anteriors, s'ha de consultar en tot cas l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup afectat eventualment per la decisió.

Amb caràcter excepcional, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot ometre la consulta prèvia a l'autoritat competent interessada d'un altre Estat membre de la Unió Europea, quan concorrin circumstàncies d'urgència o quan aquesta consulta pugui comprometre l'eficàcia de les decisions que cal adoptar, i n'ha d'informar sense demora les autoritats corresponents tan aviat com s'adopti la decisió.»

Trenta-nou. L'article 91 sexies queda redactat de la manera següent:

«Article 91 sexies. *Decisions conjuntes en el marc de la supervisió de grups d'empreses de serveis d'inversió que operen en diversos estats membres.*

En el marc de la cooperació a què es refereix l'article 91.1, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, com a supervisor en base consolidada d'un grup, o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una empresa de serveis d'inversió matriu de la Unió Europea o d'una societat financera de cartera o d'una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea a Espanya, ha de fer tot el que estigui al seu abast per arribar a una decisió conjunta sobre:

a) L'aplicació de l'article 70.2 i de l'article 87 bis.1 per determinar l'adequació del nivell consolidat de recursos propis del grup amb relació a la seva situació financera i perfil de risc, i el nivell de recursos propis necessari per aplicar l'article 87 bis.2 a cadascuna de les entitats del grup d'empreses de serveis d'inversió i en base consolidada.

b) Les mesures per solucionar qualsevol qüestió significativa i constatacions importants relacionades amb la supervisió de la liquiditat.

La decisió conjunta s'ha d'adoptar d'acord amb el procediment que es prevegi reglamentàriament.»

Quaranta. L'apartat 1 de l'article 91 septies queda redactat de la manera següent:

Article 91 septies. *Establiment de col·legis de supervisors.*

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'establir com a supervisor en base consolidada col·legis de supervisors, amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques que es determinin reglamentàriament en el marc de la cooperació a què es refereix l'article 91.1 i, de conformitat amb els requisits de confidencialitat previstos a la legislació aplicable i amb el dret de la Unió Europea, ha de vetllar, si s'escau, per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de països tercers.

Els col·legis de supervisors constitueixen el marc en què s'han d'efectuar les tasques següents:

a) Intercanviar informació entre autoritats competents i amb l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

b) Acordar l'atribució voluntària de tasques i la delegació voluntària de responsabilitats, si escau.

c) Establir programes d'examen prudencial basats en una avaluació de riscos del grup, d'acord amb l'article 87 bis.

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, eliminant tota duplicació de requisits prudencials innecessaris, concretament pel que fa a les sol·licituds d'informació a què es refereix l'article 91 bis.8.

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials previstos al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en totes les entitats d'un grup d'empreses de serveis d'inversió, sense perjudici de les opcions i facultats que ofereix la legislació de la Unió Europea.

f) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si s'escau, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió de situacions d'aquest tipus, atenent la tasca feta en altres fóruns que es puguin constituir en aquest àmbit.»

Quaranta-u. Es dóna una nova redacció als apartats 1 i 3 de l'article 98 i s'inclou un nou apartat 3 bis.

«1. En matèria de procediment sancionador, és aplicable la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment

administratiu comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats recollides als articles 108, 110 i 112 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, en aquesta Llei i al seu desplegament reglamentari.

Igualment, en l'exercici de la potestat sancionadora atribuïda a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, és aplicable a les entitats compreses a l'article 84.1 el que disposa l'article 106 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

3. La imposició de les sancions s'ha de fer constar al registre administratiu corresponent a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'hi ha de poder accedir a través de la seva pàgina web. Quan es publiquin sancions recorregudes, cal incloure a la pàgina web informació sobre l'estat en què es troba el recurs i el resultat d'aquest. Addicionalment, les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguin executives, s'han de fer constar, si s'escau, al Registre Mercantil.

3 bis. En la publicació de les sancions, tant a la pàgina web de la Comissió Nacional del Mercat de Valors com al "Butlletí Oficial de l'Estat", cal incloure informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i la identitat de la persona física o jurídica sobre la qual recaigui la sanció.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar que les sancions imposades per aplicació dels tipus aplicables a les empreses de serveis d'inversió continguts als apartats d), e), e) bis, e) ter, e) quater, e) quinquies, e) sexies, k), l), l) bis), m), q), u), w), z), z) septies, z) octies i z) nonies de l'article 99, als apartats c), c) bis, g), g) bis, k), n), ñ), p), t) i z) septies de l'article 100 i als apartats 3 a 7 de l'article 107 quater es publiquin mantenint confidencial la identitat dels subjectes sancionats quan, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, concorri algun dels supòsits següents:

- a) Quan la sanció s'imposi a una persona física i, després d'una avaluació prèvia, la publicació de les dades personals es consideri desproporcionada.
- b) Quan la publicació pugui posar en perill l'estabilitat dels mercats financers o una investigació penal en curs.
- c) Quan la publicació pugui causar un dany desproporcionat a les entitats o persones físiques implicades, en la mesura que es pugui determinar el dany.»

Quaranta-dos. Es dona una nova redacció als apartats c) bis, c) ter, c) quater, l), l) bis i x) de l'article 99; es reenumeren els apartats z) quinquies i z) sexies, que passen a ser, respectivament, z) sexies i z) septies, i s'introdueixen els apartats e) sexies, k) bis, k) ter, z) octies i z) nonies.

«c bis) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) en el termini establert a les normes o atorgat per aquesta de tots els documents, dades o informacions que calgui remetre-li en virtut del que disposen aquesta Llei, les normes que la despleguen o el dret de la Unió Europea, o que la Comissió Nacional del Mercat de Valors requereixi en l'exercici de les seves funcions, quan per la rellevància de la informació o de la demora en què s'hagi incorregut s'hagi dificultat greument l'apreciació sobre la seva situació o activitat, així com la remissió d'informació incompleta o amb dades inexactes o no veraces, quan en aquests supòsits la incorrecció sigui rellevant.

c) ter) L'incompliment per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) de les obligacions relacionades, en cada cas, amb l'autorització, l'aprovació o la no-oposició als seus estatuts, reglaments, o amb qualsevol altra matèria sotmesa al règim anterior, prevista en aquesta Llei, a les normes que la despleguen o al dret de la Unió Europea.

c) quater) L'incompliment per part de les entitats enumerades a l'article 84.1.a) i b) de les exigències d'estructura de capital o nivell de recursos propis que

els siguin d'aplicació, segons el que preveu aquesta Llei, les normes que la despleguen o el dret de la Unió Europea, l'incompliment de les obligacions en què hagin de concedir accés a aquestes, segons el que preveuen aquesta Llei, les normes que la despleguen o el dret de la Unió Europea, així com l'incompliment de les excepcions o limitacions que els imposi la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre els preus, les tarifes o les comissions que han d'aplicar.

e) sexies) El pagament o la distribució a titulars d'instruments que computin com a recursos propis a l'empresa de serveis d'inversió, quan amb això s'incompleixi l'article 70 quinquies.6 o els articles 28, 51 o 63 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

k) bis) Assumir una exposició que excedeixi els límits establerts a l'article 395 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

k) ter) Assumir una exposició al risc de crèdit en una posició de titulització que no satisfaci les condicions establertes a l'article 405 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

l) La falta de procediments, polítiques o mesures a què es refereix l'article 70 ter; l'incompliment, no merament ocasional o aïllat, de les obligacions de govern corporatiu i els requisits d'organització previstos a l'article 70 ter o de les obligacions en matèria de remuneracions derivades de l'article 70 ter.Dos, i la no-elaboració del pla general de viabilitat previst a l'article 70 ter.2.g).

l bis) La falta de remissió per part de les empreses de serveis d'inversió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de totes les dades o documents que calgui remetre-li d'acord amb aquesta Llei, les normes que la despleguen i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que la Comissió Nacional del Mercat de Valors requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la remissió amb dades inexactes, no veraces o enganyoses, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer en el qual s'integri.

Als efectes d'aquest apartat, s'entén així mateix com a falta de remissió la remissió fora del termini previst a la norma corresponent o del termini concedit en efectuar, si s'escau, el requeriment oportú.

En particular, s'entenen incloses en aquest apartat la falta de remissió o la remissió incompleta o inexacta de:

1r) Les dades esmentades a l'article 101 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2n) La informació sobre grans exposicions, incomplint amb això l'apartat 1 de l'article 394 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

3r) La informació sobre el compliment de l'obligació de mantenir recursos propis establerta a l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, incomplint amb això l'article 99.1 del Reglament.

4t) La informació sobre requisits de liquiditat establerts, així com l'incompliment dels apartats 1 i 2 de l'article 415 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

5è) La informació sobre la ràtio de palanquejament, incomplint amb això l'apartat 1 de l'article 430 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

x) L'incompliment per part de les empreses de serveis d'inversió, altres entitats financeres o els fedataris públics, de les obligacions, limitacions o prohibicions derivades del que disposa l'article 36, o de les disposicions o regles dictades d'acord amb el que preveuen els articles 43 i 44, sense perjudici del que disposa l'article 107 quater.

z) sexies) La falta de remissió per part de les agències de qualificació creditícia a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de totes les dades o documents que calgui remetre-li d'acord amb aquesta Llei i amb el Reglament (CE) núm. 1060/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009,

sobre agències de qualificació creditícia, o que aquesta els requereixi en l'exercici de les funcions que tingui assignades en règim de delegació o de cooperació amb altres autoritats competents, així com la remissió d'informació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb dades inexactes quan amb això es dificulti l'apreciació de l'organització o el funcionament de l'entitat o de la forma d'exercici de les seves activitats.

z) septies) L'absència d'un departament o servei d'atenció al client.

z) octies) No constituir el comitè de nomenaments previst a l'article 70 ter.U o el comitè de remuneracions en els termes previstos a l'article 70 ter.Dos.

z) nonies) No publicar la informació exigida, incomplint amb això els apartats 1, 2 i 3 de l'article 431 o l'article 451.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, així com la publicació incompleta o inexacta d'aquesta informació.»

Quaranta-tres. Es dóna una nova redacció a les lletres e), g) bis i t) de l'article 100, i s'introdueix una nova lletra z) septies.

«e) L'incompliment, per part dels qui no siguin empreses de serveis d'inversió, ni entitats financeres, ni fedataris públics, de les obligacions, limitacions o prohibicions derivades del que disposa l'article 36 o de les disposicions o regles dictades d'acord amb el que preveuen els articles 43 i 44, sense perjudici del que disposa l'article 107 quater.

g) bis) L'incompliment de l'obligació de fer pública la informació a què es refereixen l'article 70 bis i l'article 70 bis.U, així com la publicació d'aquesta informació amb omissions o dades falses, enganyoses o no veraces.

t) La inobservança ocasional o aïllada, per part dels qui prestin serveis d'inversió, de les obligacions de govern corporatiu i els requisits d'organització previstos a l'article 70 ter, així com de les obligacions en matèria de remuneracions previstes a l'article 70 ter.Dos, o la inobservança ocasional o aïllada, per part dels qui prestin serveis d'inversió, de les obligacions, regles i limitacions previstes als articles 70 quater, 79, 79 bis, 79 ter, 79 quinques i 79 sexes.

z) septies) L'incompliment merament ocasional o aïllat de l'obligació de mantenir actualitzat el pla general de viabilitat a què es refereix l'article 70 ter.2 g).»

Quaranta-quatre. L'article 102 queda redactat de la manera següent:

«Article 102. Sancions per infraccions molt greus.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus, cal imposar a l'infractor una o més de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins a la quantitat més gran de les següents: el quintuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció; el 5 per cent dels recursos propis de l'entitat infractora, el 5 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 600.000 euros.

En el cas d'empreses de serveis d'inversió que incompleixin les normes contingudes al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometin les infraccions molt greus a què es refereix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, s'ha d'imposar una multa per un import de fins a la quantitat més gran de les següents: el quintuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció; el 10 per cent del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o corretatges a cobrar, de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, produïts a l'empresa durant l'exercici anterior, els recursos propis de l'entitat infractora, el 5 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 10.000.000 d'euros.

Si l'empresa a què es refereix aquest apartat és una filial, els ingressos bruts pertinents són els ingressos bruts resultants dels comptes consolidats de l'empresa matriu de la qual depengui en l'exercici anterior.

b) Suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que pugui dur a terme l'infractor en els mercats de valors durant un termini no superior a cinc anys.

c) Suspensió de la condició de membre del mercat secundari oficial o del sistema multilateral de negociació corresponent per un termini no superior a cinc anys.

d) Exclusió de la negociació d'un instrument financer en un mercat secundari o en un sistema multilateral de negociació.

e) Revocació de l'autorització quan es tracti d'empreses de serveis d'inversió, d'entitats gestores del mercat de deute públic o d'altres entitats inscrites als registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Si es tracta d'empreses de serveis d'inversió autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, aquesta sanció de revocació s'entén com a substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions al territori espanyol.

f) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat financera durant un termini no superior a cinc anys.

g) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat financera, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini no superior a cinc anys.

h) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol altra entitat de les previstes a l'article 84.1 i 84.2 b), c) bis i d) per un termini no superior a deu anys.

Quan es tracti de la infracció prevista a l'apartat o) de l'article 99, s'ha d'imposar en tot cas la sanció recollida a l'apartat a) anterior d'aquest article, sense que la multa pugui ser inferior a 30.000 euros i, a més, una de les sancions previstes als apartats b), c) o e) d'aquest article, segons que correspongui per la condició de l'infractor.

Així mateix, quan es tracti de l'incompliment de la reserva d'activitat prevista a l'article 99.q), s'ha d'imposar a l'infractor la sanció recollida a la lletra a) d'aquest article, entenent en aquest cas per benefici brut els ingressos obtinguts per l'infractor en el desenvolupament de l'activitat reservada, sense que la multa pugui ser inferior a 600.000 euros.

En cas que una empresa de serveis d'inversió adquireixi una participació malgrat l'oposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, independentment de qualsevol altra sanció que es pugui imposar, s'ha de disposar bé la suspensió de l'exercici dels drets de vot corresponents, bé la nul·litat dels vots emesos o la possibilitat d'anul·lar-los.

Quan es tracti d'infraccions comeses per les persones a què es refereix l'article 85.8, les sancions s'han d'imposar d'acord amb el que estableix l'article 98, sense perjudici de la capacitat d'altres autoritats competents de la Unió Europea per imposar sancions d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1060/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.

2. Les sancions per infraccions molt greus s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en via administrativa.»

Quaranta-cinc. L'article 103 queda redactat de la manera següent:

«Article 103.

1. Per la comissió d'infraccions greus, cal imposar a l'infractor una o més de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins a la xifra més gran de les següents: el doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció; el 2 per cent dels recursos propis de l'entitat infractora, el 2 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 300.000 euros.

En el cas d'empreses de serveis d'inversió que incompleixin les normes contingudes al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometin les infraccions greus a què es refereix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, s'ha d'imposar una multa per un import de fins a la xifra més gran de les següents: el doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció; el 5 per cent del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o corretatges a cobrar, de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, produïts a l'empresa durant l'exercici anterior; el 2 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 5.000.000 d'euros.

Si l'empresa a què es refereix aquest apartat és una filial d'una empresa matriu, els ingressos bruts pertinents són els ingressos bruts resultants dels comptes consolidats de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

b) Suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que pugui efectuar l'infractor en els mercats de valors durant un termini no superior a un any.

c) Suspensió de la condició de membre del mercat secundari oficial o del sistema multilateral de negociació corresponent per un termini no superior a un any.

d) Suspensió per un termini no superior a un any en l'exercici del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat financera.

Quan es tracti de la infracció prevista a l'article 100 x), en relació amb l'incompliment de les obligacions establertes a l'article 81, s'ha d'imposar en tot cas la sanció recollida a la lletra a) anterior d'aquest article i, a més, una de les sancions previstes a les lletres b) o c) del mateix precepte, sense que la multa que, si s'escau, s'imposi, pugui ser inferior a 12.000 euros.

La comissió de la infracció prevista a l'article 100 g) bis duu aparellada, en tot cas, la cancel·lació de la inscripció del representant o apoderat als registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

En cas que una empresa de serveis d'inversió adquireixi una participació significativa malgrat l'oposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, independentment de qualsevol altra sanció que es pugui imposar, s'ha de disposar bé la suspensió de l'exercici dels drets de vot corresponents, bé la nul·litat dels vots emesos o la possibilitat d'anul·lar-los.

2. Les sancions per infraccions greus s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en la via administrativa.»

Quaranta-sis. L'article 105 queda redactat de la manera següent:

«Article 105.

1. A més de la sanció que correspongui imposar a l'infractor per la comissió d'infraccions molt greus, quan qui comet la infracció sigui una persona jurídica, es pot imposar una o més de les sancions següents als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció en aquesta i siguin responsables de la infracció:

a) Multa per un import de fins a 400.000 euros.

En el cas d'empreses de serveis d'inversió que incompleixin les normes contingudes al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometin les infraccions molt greus a què es refereix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, s'ha d'imposar una multa per un import de fins a 5.000.000 d'euros.

b) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor a l'entitat per un termini no superior a tres anys.

c) Separació del càrrec amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a l'entitat en qüestió per un termini no superior a cinc anys.

d) Separació del càrrec amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció a qualsevol entitat de les previstes a l'article 84.1 o en una entitat de crèdit per un termini no superior a deu anys.

e) Amonestació pública, al "Butlletí Oficial de l'Estat", amb la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció, o amonestació privada.

Quan es tracti de la infracció prevista a l'article 99 o), s'ha d'imposar en tot cas la sanció recollida a la lletra a) anterior, sense que la multa pugui ser inferior a 30.000 euros.

2. En tot cas, les sancions imposades d'acord amb l'apartat 1 s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en via administrativa.»

Quaranta-set. L'article 106 queda redactat de la manera següent:

«Article 106.

1. A més de la sanció que correspongui imposar a l'infractor per la comissió d'infraccions greus, quan qui comet la infracció sigui una persona jurídica, es pot imposar una o més de les sancions següents als qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció en aquesta i siguin responsables de la infracció:

a) Multa per un import de fins a 250.000 euros.

En el cas d'empreses de serveis d'inversió que incompleixin les normes contingudes al Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometin les infraccions greus a què es refereix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, s'ha d'imposar una multa per un import de fins a 2.500.000 euros.

b) Suspensió en l'exercici de tot càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor a l'entitat per un termini no superior a un any.

c) Amonestació pública, al "Butlletí Oficial de l'Estat", amb la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció, o amonestació privada.

Quan es tracti de la infracció prevista a la lletra x) de l'article 100, en relació amb l'incompliment de les obligacions establertes a l'article 81, s'ha d'imposar en tot cas la sanció recollida a la lletra a) anterior d'aquest article, sense que la multa pugui ser inferior a 12.000 euros.

2. En tot cas, les sancions imposades d'acord amb l'apartat 1 s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en via administrativa.»

Quaranta-vuit. L'apartat 1 de l'article 106 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 106 ter. *Criteris determinants de les sancions.*

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus s'han de determinar d'acord amb els criteris recollits a l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i amb els criteris següents:

a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.

b) El grau de responsabilitat de la persona física o jurídica responsable de la infracció.

- c) La solidesa financera de la persona física o jurídica responsable de la infracció, reflectida en, entre altres elements objectivables, el volum de negocis total de la persona jurídica responsable o els ingressos anuals de la persona física.
- d) La gravetat i persistència temporal del perill ocasionat o del perjudici causat.
- e) Les pèrdues causades a tercers per la infracció.
- f) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència dels actes o les omissions constitutius de la infracció.
- g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- h) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de la infracció per iniciativa pròpia.
- i) La reparació dels danys o perjudicis causats.
- j) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que la persona física o jurídica hagi aportat elements o dades rellevants per aclarir els fets investigats.
- k) En el cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguin haver concorregut per assolir o mantenir el nivell exigít legalment.
- l) La conducta anterior de l'entitat amb relació a les normes d'ordenació i disciplina que l'afectin, atenent les sancions fermes que se li hagin imposat, durant els últims cinc anys.»

Quaranta-nou. Es dóna una nova redacció al primer paràgraf de l'article 107, amb el tenor literal següent:

«És aplicable a les entitats enumerades a l'article 84.1.a), b), c), d), e) i f) el que disposen per a les entitats de crèdit l'article 106 i el capítol V del títol III de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit. La competència per acordar les mesures d'intervenció o substitució correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Cinquanta. L'article 107 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 107 ter. *Informació i notificació d'infraccions i sancions administratives.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de facilitar cada any a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats informació agregada relativa a les infraccions comeses per incompliment de les obligacions d'aquesta Llei, així com de les sancions imposades.

En cas que s'hagi divulgat públicament una mesura administrativa o una sanció, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de notificar simultàniament aquest fet a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.

Així mateix, amb subjecció als requisits de secret professional, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de notificar a l'Autoritat Bancària Europea totes les sancions administratives imposades a les empreses de serveis d'inversió que tinguin la consideració d'entitat als efectes de la definició recollida al punt 3 de l'article 4.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.»

Cinquanta-u. S'afegeix un nou article 107 quater, que queda redactat de la manera següent:

«1. Queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previst en aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que duguin a terme operacions sotmeses al Reglament (UE) núm. 236/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, sobre les vendes en descobert i determinats aspectes de les permutes de cobertura per impagament.

Igualment, queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previst en aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que duguin a terme operacions sotmeses al Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de disposar de les facultats contingudes a l'article 85 d'aquesta Llei que siguin necessàries per complir amb les funcions i les tasques que se li assignin en règim de delegació o de cooperació amb altres autoritats competents.

2. Sense perjudici dels tipus infractors ja previstos als articles 99 a 101, les persones a què es refereix l'apartat 1, així com els qui ocupin càrrecs d'administració o direcció a les persones jurídiques que s'hi esmenten, que infringeixin normes d'ordenació o disciplina incloses en aquests reglaments de la Unió Europea incorren en responsabilitat administrativa sancionable i els és aplicable el règim sancionador previst en aquest capítol amb les particularitats previstes en aquest article.

3. Constitueixen una infracció molt greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març:

a) L'incompliment de les obligacions contingudes als articles 5 a 8 del Reglament sense respectar el que especifica el seu article 9, en cas que el retard en la comunicació sigui significatiu o que hi hagi hagut un requeriment per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i l'incompliment del deure de conservació de la informació contingut en aquest mateix article 9.

b) L'incompliment del deure de comunicació a què es refereixen els apartats 9 i 10 de l'article 17 del Reglament, quan la demora en la comunicació o el nombre i volum de les operacions siguin significatius; així com l'incompliment del deure de comunicació contingut a l'apartat 11 de l'article 17, quan s'hagi produït un retard en la comunicació o hi hagi hagut un requeriment per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) La realització de vendes en descobert quan no es compleixin les condicions descrites a l'article 12 del Reglament i concorri almenys una de les circumstàncies següents:

- 1r) que la venda en descobert no sigui merament ocasional o aïllada,
- 2n) que tingui un impacte important en els preus de l'acció,
- 3r) que l'operació tingui importància relativa respecte al volum negociat en el valor en la sessió al mercat multilateral d'ordres,
- 4t) que hi hagi una volatilitat alta al mercat o en el valor en particular,
- 5è) que l'operació augmenti el risc potencial de fallada o retard en la liquidació.

d) La realització d'operacions amb permutes de cobertura per impagament sobirà quan no estiguin permeses per l'article 14 del mateix Reglament, en un volum significatiu.

e) L'incompliment de les obligacions contingudes als articles 13, 15, 18 i 19 del Reglament.

f) La realització d'operacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors hagi prohibit o limitat en virtut dels articles 20, 21 i 23 del Reglament.

4. Constitueixen una infracció greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març:

a) L'incompliment de les obligacions de comunicació i publicació contingudes a l'article 9 del Reglament, i les contingudes a l'article 17 del Reglament, quan no constitueixin infraccions molt greus.

b) Les conductes descrites a les lletres a), b), c) i d) de l'apartat anterior, quan no constitueixin infraccions molt greus.

5. Sense perjudici dels tipus infractors ja previstos a l'article 99 d'aquesta Llei, constitueixen una infracció molt greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol:

a) L'incompliment, quan amb això es posi en risc la solvència o viabilitat de la persona infractora o del seu grup, de les obligacions contingudes als articles 11.1, 11.2, 11.3 i 11.4 i als títols IV i V del Reglament.

b) L'incompliment de les obligacions contingudes als articles 4 i 10 del Reglament, amb caràcter no merament ocasional o aïllat o amb irregularitats substancials.

c) L'incompliment de qualsevol de les obligacions contingudes a l'article 9 del Reglament per part de les contraparts financeres a què es refereix l'apartat 8 de l'article 2 del Reglament i de les entitats de contrapartida central, amb caràcter no merament ocasional o aïllat o amb irregularitats substancials.

6. Sense perjudici dels tipus infractors ja previstos a l'article 100 d'aquesta Llei, constitueixen una infracció greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol:

a) L'incompliment de les obligacions a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'apartat 5 anterior, quan no constitueixin una infracció molt greu.

b) L'incompliment amb caràcter no merament ocasional o aïllat o amb irregularitats substancials de qualsevol de les obligacions contingudes a l'article 9 del Reglament per part de les contraparts no financeres a què es refereix l'apartat 9 de l'article 2 del Reglament.

7. Constitueixen infraccions lleus amb relació al Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, la falta de remissió dins del termini a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de tots els documents, dades o informacions que calgui remetre-li en l'exercici de les funcions que tingui assignades en règim de delegació o de cooperació amb altres autoritats competents, així com faltat al deure de col·laboració davant d'actuacions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, inclosa la no-compareixença davant d'una citació per a la presa de la declaració, quan aquestes conductes no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors.

Així mateix, tenen la consideració d'infraccions lleus els incompliments de les obligacions derivades del Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març, i del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.

8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de sol·licitar un informe previ al Banc d'Espanya o a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons que correspongui, per adoptar qualsevol de les decisions següents amb relació a les contraparts sotmeses a la seva supervisió prudencial respectiva:

a) Les decisions relatives a l'existència de procediments de gestió del risc i a la suficiència del capital de les contraparts financeres als efectes del que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 11 del Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.

b) L'aplicació de les exempcions a les operacions intragrup a què es refereixen l'article 4.2 i els apartats 5 i següents de l'article 11 del Reglament.

Les decisions que pugui adoptar la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es refereix la lletra a) anterior s'han de basar, en tot cas, en l'informe que emeti l'autoritat responsable de la supervisió prudencial de l'entitat corresponent.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir al Banc d'Espanya i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions tota la informació que sigui necessària per a l'exercici de les competències de supervisió, inspecció i sanció

relatives a l'aplicació del Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.

9. Les infraccions previstes en aquest article s'han de sancionar de conformitat amb el règim sancionador previst en aquesta Llei.

10. Les multes i multes coercitives adoptades per l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en virtut dels articles 65 i 66 del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, s'han de sotmetre a una anàlisi d'autenticitat per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'han d'executar posteriorment.»

Cinquanta-dos. S'afegeix la disposició transitòria catorzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria catorzena. *Pla general de viabilitat.*

El pla general de viabilitat previst a la lletra g) de l'article 70 ter.2 és exigible a les entitats una vegada transcorreguts sis mesos des que es completi el desplegament reglamentari en què se n'especifica el contingut.»

Cinquanta-tres. Es modifica el tercer paràgraf de l'apartat 1 de la disposició addicional dissetena, que queda redactat de la manera següent:

«Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors autoritzar els estatuts pels quals es regeixin aquestes entitats adquirents i les seves modificacions, amb les excepcions que s'estableixin reglamentàriament, així com autoritzar el nomenament dels membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals, els quals han de reunir els requisits establerts a la lletra f) de l'article 67.2 d'aquesta Llei. Si les entitats adquirents no tenen el seu domicili social a Espanya, i els seus estatuts i modificacions i els requisits dels membres del consell d'administració i directors generals han estat verificats per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea o per l'autoritat supervisora d'un Estat no membre de la Unió Europea amb un règim d'organització i funcionament similar al de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, correspon a aquesta última comprovar aquestes verificacions.»

Cinquanta-quatre. Es modifica la disposició final quarta de la manera següent:

«Disposició final quarta.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat competent a Espanya als efectes del que preveu el Reglament (UE) núm. 236/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, sobre les vendes en descobert i determinats aspectes de les permutes de cobertura per impagament.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors també és l'autoritat competent a Espanya als efectes del que preveu el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions. Aquesta Comissió ha de dur a terme la supervisió, inspecció i sanció de les activitats de les entitats de contrapartida central, les contraparts financeres i les contraparts no financeres.

El Banc d'Espanya i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de posar immediatament en coneixement de la Comissió Nacional del Mercat de Valors qualsevol incompliment efectiu, o l'existència d'indicis fonamentats d'un incompliment previsible, de les obligacions establertes als articles 11.3 i 11.4 del Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit.*

L'apartat 4 de l'article 7 de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, queda modificat de la manera següent:

«4. Les aportacions s'han de reemborsar als socis en les condicions que s'assenyalin reglamentàriament i sempre que ho autoritzi el Consell Rector. En tot cas, no es pot aprovar aquest reemborsament quan ocasioni una cobertura insuficient del capital social obligatori, reserves i coeficient de solvència.

Les aportacions no poden presentar entre si cap privilegi en la seva prelación en cas de concurs o liquidació de la cooperativa.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca.*

La lletra e) de l'apartat 1 de l'article 59 de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, queda modificada de la manera següent:

«e) Per reducció del capital social desembossat o dels recursos propis computables per sota de les xifres mínimes exigides en aquesta Llei.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

La lletra g) de l'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, queda modificada de la manera següent:

«g) L'entitat de contrapartida central BME Clearing S.A.U. i el sistema de compensació i liquidació de valors i instruments financers derivats gestionats per MFAO, Sociedad Rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, S.A., autoritzats pel ministre d'Economia i Competitivitat de conformitat amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.*

El primer paràgraf de l'article dinovè.2 de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats a què es refereix l'apartat anterior han d'oferir als qui sol·licitin préstecs hipotecaris a tipus d'interès variable almenys un instrument, producte o sistema de cobertura del risc d'increment del tipus d'interès, sempre que aquest resulti adequat per al client, de conformitat amb el que estableix l'article 79 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.»

Disposició final sisena. *Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. Es dona una nova redacció a la lletra a) de l'article 20.3, que queda redactada de la manera següent:

«a) Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'entitats asseguradores —i els tipus d'entitats que l'integren s'han de determinar reglamentàriament— quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1a Que una entitat asseguradora controli les altres entitats.

2a Que l'entitat dominant sigui una entitat l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats asseguradores.

3a Que una empresa l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats financeres, una societat financera mixta de cartera, una persona física, un grup de persones que actuïn sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta Llei controlin diverses entitats financeres, una de les quals, com a mínim, ha de ser una entitat asseguradora, i sempre que les entitats asseguradores siguin les que tinguin una dimensió relativa més gran entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que estableixi a l'efecte el ministre d'Economia i Competitivitat.

Quan es doni qualsevol de les dues últimes circumstàncies, correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions designar la persona o entitat obligada a formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i a procedir al seu dipòsit, i correspon a aquesta persona o entitat nomenar els auditors de comptes. Als efectes de la designació esmentada, les entitats asseguradores integrants del grup han de comunicar la seva existència a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació del domicili i la raó social de l'entitat que exerceix el control, o del nom, si és una persona física.

Quan l'entitat dominant del grup consolidable d'entitats asseguradores sigui una societat financera mixta de cartera sotmesa a aquesta Llei i li siguin aplicables normes de supervisió equivalents a les contingudes a l'article 4.1 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, i a la normativa que la desplega, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, després de consultar les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, pot decidir que s'apliquin a la societat en qüestió únicament les disposicions de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, i la normativa que la desplega o les disposicions reguladores del sector financer més important d'aquesta societat financera mixta de cartera.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'informar l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació de la decisió adoptada en virtut del paràgraf anterior.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 71 en els termes següents:

«6. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats sotmeses a la seva supervisió, en què s'indiquin els criteris, les pràctiques o els procediments que considera adequats per complir la normativa de supervisió. Aquestes guies, que s'han de fer públiques, poden incloure els criteris que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de seguir en l'exercici de les seves activitats de supervisió.

Amb aquesta finalitat, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot fer seves, i transmetre com a tals, així com desenvolupar, complementar o adaptar, les directrius que, dirigides als subjectes sotmesos a la seva supervisió, aprovin els organismes o comitès internacionals actius en la regulació o supervisió d'assegurances o plans de pensions.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.*

La Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer queda modificada de la manera següent:

U. Els paràgrafs sisè i setè de l'exposició de motius queden redactats de la manera següent:

«La Llei respon, per tant, a l'objectiu fonamental d'establir un règim prudencial específic aplicable als conglomerats financers. Tanmateix, hi ha un objectiu secundari: avançar cap a una coherència major entre les diferents legislacions sectorials, aplicables als grups "homogenis", i entre aquestes i la dels conglomerats financers. Aquesta normativa sectorial, a la qual fa referències contínues el text de la Llei, seria la continguda, per a les entitats de crèdit, a la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit; per al mercat de valors, a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors; per al sector d'assegurances, al text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre; per a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, i per a les societats gestores d'entitats de capital de risc, a la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital de risc i les seves societats gestores. A aquestes cal afegir-hi el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

El capítol I es dedica al primer dels objectius destacats: el disseny d'un nou sistema de supervisió al qual s'han de subjectar les entitats de crèdit, les empreses de serveis d'inversió i les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores d'entitats de capital de risc i les entitats gestores de fons de pensions (a les quals tant la Directiva 2011/89/UE, de 16 de novembre, com la Llei es refereixen genèricament com a "entitats regulades") integrades en un conglomerat financer. Així, primerament s'aporta una definició de conglomerat financer, a partir de la ja clàssica definició de grup que ofereix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol. A continuació, s'enumeren els elements vertebradors d'aquesta supervisió: solvència, polítiques d'adequació de capital, concentració de riscos, operacions intragrup i procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern.»

Dos. Els apartats 2, 3 i 5 i el primer paràgraf de l'apartat 6 de l'article 2 queden redactats de la manera següent:

«2. Als efectes d'aquesta Llei, cal atènyer-se a la definició de grup de societats establerta a l'article 42 del Codi de comerç.

Així mateix, s'entén per participació tot dret sobre el capital d'altres societats que creï amb aquestes una vinculació duradora i estigui destinat a contribuir a l'activitat de la societat així com, en tot cas, la tinença, de manera directa o indirecta, d'almenys el 20 per cent del capital o dels drets de vot.

En el grup s'han d'integrar totes les entitats que mantinguin entre si els vincles assenyalats als dos paràgrafs anteriors, sigui quina sigui la seva nacionalitat, domicili o naturalesa jurídica, i independentment del país en què exerceixen les seves activitats.

3. Als efectes del que disposa aquesta Llei, són entitats regulades les entitats de crèdit, les empreses de serveis d'inversió, les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores d'entitats de capital de risc, les entitats gestores de fons de pensions i les entitats asseguradores i reasseguradores.

Les entitats regulades inclouen:

a) Les espanyoles inscrites als registres especials a càrrec del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Les autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

c) Els organismes o empreses, tant públics com privats, que s'hagin autoritzat en estats tercers, quan exerceixin activitats reservades a les entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió, entitats asseguradores i reasseguradores, societats

gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, societats gestores d'entitats de capital de risc i entitats gestores de fons de pensions.»

«5. S'entén que les activitats en un sector financer són significatives si resulta ser superior al 10 per cent la mitjana del quocient entre el balanç total del sector en qüestió i el balanç total de les entitats del sector financer del grup i el quocient entre els requisits de solvència del sector en qüestió i els requisits totals de solvència de les entitats del sector financer del grup.

El requisit previst a l'apartat 1.c) es considera igualment satisfet si el balanç total del sector financer amb una dimensió menor del grup és superior a 6.000 milions d'euros. Cal determinar reglamentàriament els supòsits en què, en cas que se superi només el llindar previst en aquest paràgraf o el disposat al paràgraf anterior, sense que se superi simultàniament l'altre, pot ser que no es consideri el grup un conglomerat financer o que no se li apliquin les disposicions recollides a l'article 4.1.c), d) i e).

Als efectes d'aquesta Llei, el sector financer amb una dimensió menor d'un grup és el sector amb la mitjana més baixa, i el sector financer més important és el sector amb la mitjana més alta. Per calcular el sector financer amb una dimensió menor i el sector financer més important, cal considerar conjuntament els sectors bancari i de serveis d'inversió i cal afegir les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats gestores d'entitats de capital de risc al sector al qual pertanyin dins del grup. Si aquestes últimes no pertanyen exclusivament a un sector dins del grup, s'han d'afegir al sector financer de mida menor.

6. En els casos que es determinin reglamentàriament, i d'acord amb els requisits determinats així, el balanç total es pot substituir o complementar en els quocients previstos als apartats 4 i 5 per un o diversos dels paràmetres següents:

- a) L'estructura d'ingressos.
- b) Les activitats fora de balanç.
- c) El total d'actius gestionats.»

Tres. Les lletres b) i d) de l'article 3.2 queden redactades de la manera següent:

«b) Les societats financeres mixtes de cartera amb domicili social a Espanya que siguin societat dominant de conglomerats financers assenyalats a la lletra a) anterior.

d) Les entitats regulades de conglomerats financers als quals s'apliquin els supòsits d'exempció recollits al segon paràgraf de l'article 2.5, en els termes previstos a l'article 4.3 d'aquesta Llei.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 4 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan l'entitat dominant del conglomerat financer sigui una societat financera mixta de cartera a la qual s'apliquin normes sectorials equivalents a les contingudes a l'apartat anterior i a la seva normativa de desplegament, el coordinador, després de consultar les altres autoritats competents rellevants, pot decidir que s'apliquin a la societat únicament les disposicions d'aquesta Llei i la normativa que la desplega o les disposicions reguladores del sector financer més important del conglomerat financer.

El supervisor en base consolidada ha d'informar el Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió de la decisió adoptada en virtut d'aquest apartat.

3. Reglamentàriament, es poden estendre totes o algunes de les obligacions establertes a l'apartat 1.a als grups que compleixin tots els requisits indicats als articles 2 i 3 encara que se'ls apliqui els supòsits d'exempció recollits al segon paràgraf de l'article 2.5.

Als grups que quedin sotmesos a aquestes obligacions també els són aplicables els articles 5, 6 i 7, amb les especificacions que es determinin reglamentàriament.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«3. Les funcions del coordinador amb relació a la supervisió addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer són les següents:

a) La coordinació de la recopilació i la difusió de la informació pertinent o essencial, inclosa la difusió de la informació que sigui rellevant per a la tasca de supervisió d'una autoritat competent d'acord amb les normes sectorials.

b) La supervisió general i l'avaluació de la situació financera d'un conglomerat financer.

c) L'avaluació del compliment de les obligacions recollides a l'article anterior i a les seves normes de desplegament.

d) L'avaluació de l'estructura, l'organització i els sistemes de control intern del conglomerat financer.

e) La planificació i coordinació de les activitats de supervisió quan calgui per als objectius de la supervisió addicional i, en tot cas, en situacions greus.

f) La identificació de l'estructura jurídica i de l'estructura de governança i organitzativa.

g) La realització de proves de resistència periòdiques en l'àmbit de conglomerats financers.

h) La resta de funcions que li atribueixin aquesta Llei i les disposicions que la despleguen.»

Sis. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 2 i s'afegeix un nou apartat 5 bis a l'article 6:

«Sense perjudici dels requisits de confidencialitat i de la legislació de la Unió Europea, també han d'establir els acords referits quan siguin autoritats competents i siguin requerides per a això per les autoritats d'altres estats membres o de tercers estats que exerceixin les funcions descrites al primer paràgraf d'aquest apartat.

Els acords de coordinació referits en aquest apartat s'han de reflectir per separat a les disposicions consignades per escrit a què es refereixen l'article 66 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i l'article 91 septies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.»

«5 bis. Les funcions establertes a l'article 5 i la cooperació requerida en compliment d'aquest article i de l'article 5 s'han de dur a terme a través de col·legis de supervisors establerts de conformitat amb el que disposa l'article 64 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i l'article 91 septies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. En aquests casos, les disposicions del col·legi en matèria de conglomerats s'han de reflectir per separat de la resta de disposicions.

Així mateix, sense perjudici dels requisits de confidencialitat i de la legislació de la Unió Europea, la coordinació i la cooperació adequades amb les autoritats de supervisió de tercers estats s'han de fer també a través dels col·legis esmentats.

El coordinador, quan actuï com a president d'alguns d'aquests col·legis, ha de decidir quines altres autoritats competents han de participar en l'activitat del col·legi als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei i la normativa que la desplega. Així mateix, si s'escau, ha de vetllar per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de països tercers.

No obstant això, en absència de col·legis sectorials de supervisors, el coordinador de la supervisió d'un conglomerat financer ha de crear un col·legi per dur a terme les tasques i la cooperació esmentades al primer paràgraf d'aquest apartat, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.»

Disposició final vuitena. *Modificació del text refós de la Llei d'auditoria de comptes aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.*

El text refós de la Llei d'auditoria de comptes aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeixen els apartats 4 a 7 a l'article 29:

«4. Les informacions o dades que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes hagi obtingut en l'exercici de les seves funcions de supervisió pública i control de l'activitat d'auditoria de comptes previstes en aquesta Llei tenen caràcter confidencial i no es poden divulgar ni facilitar a cap persona o autoritat.

Sense perjudici del que disposa aquest article i dels supòsits recollits pel dret penal, no es pot divulgar a cap persona o autoritat cap informació confidencial que puguin rebre en l'exercici de les seves funcions.

5. Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat per a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i hagin tingut coneixement de dades de caràcter confidencial estan obligades a guardar secret. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració o testimoni, ni publicar, comunicar, exhibir dades o documents confidencials, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, excepte si l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes els ha atorgat un permís exprés. Si no es concedeix aquest permís, la persona afectada ha de mantenir el deure de secret i queda exempta de la responsabilitat que n'emani.

6. S'exceptuen de l'obligació de secret regulat en aquest article:

a) Quan l'interessat consenti expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb finalitats estadístiques, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que els auditors de comptes i societats d'auditoria no es puguin identificar, d'acord amb la disposició addicional cinquena.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents o pel Ministeri Fiscal en un procés penal, o en un judici civil.

d) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en l'exercici de la competència sancionadora a què es refereix l'article 30, siguin requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

e) La informació que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes publiqui d'acord amb el que disposen els articles 7 i 38.

f) Els resultats de les actuacions de control de qualitat que s'han efectuat de manera individualitzada als auditors de comptes i les societats d'auditoria.

7. No obstant el que disposen els apartats 4 a 6 d'aquest article, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes pot subministrar, per facilitar el compliment de les seves funcions respectives, les informacions confidencials a les persones i entitats següents, les quals estan al seu torn obligades a guardar el deure de secret regulat en aquest article:

a) Els qui resultin designats per resolució judicial.

b) Els qui estiguin autoritzats per llei.

c) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, així com els òrgans autonòmics amb competències d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores.

d) Les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, així com les comunicacions que es puguin fer de

manera excepcional en virtut del que disposa la secció 3a del capítol I del títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

e) Les autoritats competents dels estats membres de la Unió Europea i de països tercers en els termes a què es refereixen, respectivament, els articles 42 i 43.»

Dos. S'afegeix un paràgraf després de la lletra c) de la disposició final primera amb el tenor literal següent:

«Llevat que raons significatives i justificades ho impedeixin, cal fer extensiva aquesta comunicació simultàniament a l'òrgan de direcció de l'entitat. En tot cas, s'entén que aquesta comunicació no és possible quan l'òrgan de direcció hagi estat o pugui estar o haver estat involucrat en els fets que la motiven.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

L'article 7 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Comissió Gestora.*

1. El Fons s'ha de regir i administrar mitjançant una Comissió Gestora integrada per onze membres: un representant del Ministeri d'Economia i Competitivitat, un del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, quatre designats pel Banc d'Espanya, i cinc per les associacions representatives de les entitats de crèdit adherides, en els termes previstos reglamentàriament.

2. El representant del Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de ser el secretari general del Tresor i Política Financera, que ha d'ocupar la vicepresidència de la Comissió Gestora i substituir el president en les seves funcions en cas de vacant, absència o malaltia.

El representant del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha de ser l'interventor general de l'Estat.

Els representants del Banc d'Espanya els ha de designar la seva comissió executiva. Un d'ells ha de ser el subgovernador, que ha d'exercir la presidència de la Comissió.

Dels representants de les entitats adherides, tres els han de designar les associacions representatives de bancs, un les de caixes d'estalvis i un les de cooperatives de crèdit, en els termes que es prevegin reglamentàriament.

Les persones designades per les entitats adherides han de tenir una honorabilitat comercial i professional reconeguda i han de reunir els coneixements i l'experiència adequats per exercir les seves funcions. Per determinar aquestes condicions, cal atendre els criteris recollits a l'article 2 del Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.

Els titulars dels departaments ministerials respectius han de nomenar un representant suplent del Ministeri d'Economia i Competitivitat i un del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. Així mateix, pel mateix procediment previst anteriorment, cal nomenar dos suplents pel Banc d'Espanya i un per cadascun dels designats per les entitats adherides, que han de substituir els titulars en cas de vacant, absència o malaltia. En el cas dels representants de les entitats, també s'han de substituir per indicació del president de la Comissió Gestora del Fons, quan la Comissió Gestora hagi de tractar qüestions que afectin directament una entitat o un grup d'entitats amb els quals estigui vinculat com a administrador o directiu, per un contracte laboral, civil o mercantil, o per qualsevol altra relació que pugui menyscabar l'objectivitat de les seves decisions, fet que n'ha de determinar l'abstenció.

3. La durada del mandat dels membres de la Comissió Gestora és de quatre anys renovables.

4. Els representants de les entitats de crèdit adherides al Fons han de cessar en el seu càrrec per les causes següents:

- a) Expiració del terme del mandat.
- b) Renúncia.
- c) Separació acordada per la Comissió Gestora per incompliment greu de les seves obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seva funció o falta sobrevinguda d'honorabilitat.

5. Perquè les reunions de la Comissió Gestora tinguin validesa, cal que hi assisteixin la meitat dels seus membres. Els acords s'han d'adoptar per majoria dels membres.

No obstant això, es requereix una majoria de dos terços per acordar les derrames que estableixin l'obligació d'efectuar pagaments addicionals a les aportacions anuals ordinàries o que avancin el pagament d'aquestes últimes, així com per a les mesures establertes en el marc dels plans de resolució a què fa referència l'article 11.

6. La Comissió Gestora ha d'establir les seves pròpies normes de funcionament per a l'exercici degut de les seves funcions.

7. La pertinença a la Comissió Gestora no dóna dret a cap tipus de compensació econòmica.»

Disposició final desena. *Modificació de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.*

La Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries queda modificada de la manera següent:

U. Es modifiquen els paràgrafs dotze i següents de l'apartat III de l'exposició de motius, que queda redactada en els termes següents:

«Dins del règim de control, es regula el protectorat de les fundacions bancàries, que correspon a l'Estat o a les comunitats autònomes atenent el seu àmbit d'actuació principal i la participació que tinguin en l'entitat de crèdit.

Respecte a l'àmbit d'actuació, la peculiaritat d'aquest tipus de fundacions és que, segons l'article 32.2, la seva activitat principal queda definida tant per l'atenció i el desenvolupament de l'obra social com per la gestió adequada de la seva participació en una entitat de crèdit. Atès que el segon dels criteris és innovador i específic de les fundacions bancàries respecte a les fundacions ordinàries, convé aclarir en aquesta Llei, per evitar qualsevol dubte interpretatiu, en quins casos es considera que l'àmbit d'actuació excedeix el d'una comunitat autònoma. Atès que l'activitat definitiva de les entitats bancàries és la captació de fons reemborsables del públic, sembla que el criteri més natural és el de la distribució territorial dels dipòsits, amb la qual cosa s'evita al mateix temps que qualsevol excés respecte a l'àmbit d'una comunitat autònoma, per petit que sigui, pugui motivar que el protectorat es consideri d'àmbit estatal. Es considera que el criteri del 40 per cent dels dipòsits fora de la comunitat autònoma determina clarament un àmbit d'actuació principal supraautonòmic.

Quant al criteri corresponent a l'obra social, en no ser innovador en sentit estricte respecte a criteris que ja s'estaven aplicant amb caràcter general en matèria de fundacions, no sembla necessari fer per a les fundacions bancàries cap precisió addicional. A més, tal com estableix l'article 45, el Ministeri d'Economia i Competitivitat —en cas de ser el competent per exercir el protectorat— ha d'obtenir necessàriament en aquesta matèria l'informe de les comunitats autònomes en què les fundacions exerceixin la seva obra social.

En tot cas, si el seu àmbit d'actuació principal excedeix el d'una comunitat autònoma, cal, perquè l'Estat exerceixi el protectorat, que la participació de la fundació bancària a l'entitat de crèdit sigui, almenys, un 10 per cent o, en cas de ser inferior a aquest percentatge, sigui el primer accionista d'aquesta.

D'altra banda, als efectes de garantir l'estabilitat en l'exercici de les funcions de protectorat, i per evitar que s'alteri la competència per modificacions puntuals de les condicions descrites a l'article 45, es preveu que aquesta s'ha de mantenir llevat que es produeixi una modificació substancial d'aquestes.

Adicionalment, i per als supòsits en què el Ministeri d'Economia i Competitivitat assumeixi el protectorat, es regulen determinades especialitats respecte a les funcions previstes per l'article 35.1 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.

Finalment, la Llei inclou una sèrie de disposicions entre les quals destaquen l'establiment d'un règim especial en cas d'ampliació de capital en entitats bancàries participades per fundacions bancàries, així com per a la distribució de dividends. Pel que fa, en particular, a les ampliacions de la participació de les fundacions bancàries amb control d'una entitat de crèdit, la disposició addicional vuitena impedeix exercir els drets polítics de les accions subscrietes en les ampliacions de capital de l'entitat de crèdit. No obstant això, es garanteix al mateix temps que les fundacions que adquireixin accions en una ampliació puguin exercir els drets polítics necessaris per no diluir-se més enllà de l'indispensable perquè la seva participació quedi per sota del 50 per cent o de la posició de control de l'entitat.

La disposició transitòria primera preveu, per la seva part, la transformació de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte en fundacions bancàries en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei, i la disposició transitòria segona preveu el règim transitori per a la incompatibilitat prevista al paràgraf segon de l'article 40.3.

A les disposicions finals s'especifica quins articles tenen caràcter bàsic, es duen a terme les habilitacions normatives necessàries per desplegar la Llei, i es modifica la normativa tributària, amb l'objecte d'estendre el tractament fiscal de les caixes d'estalvis a les fundacions bancàries futures.»

Dos. L'apartat 1.g) de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«g) Requerir al president que convoqui l'assemblea general amb caràcter extraordinari, en el supòsit previst a la lletra c).»

Tres. L'article 45 queda redactat en els termes següents:

«1. Correspon al protectorat vetllar per la legalitat de la constitució i el funcionament de les fundacions bancàries, sense perjudici de les funcions que corresponen al Banc d'Espanya.

2. En el supòsit de fundacions bancàries amb un àmbit d'actuació principal que excedeixi el d'una comunitat autònoma, el protectorat l'ha d'exercir el Ministeri d'Economia i Competitivitat sempre que individualment tinguin una participació directa o indirecta en l'entitat o entitats de crèdit de, com a mínim, un 10 per cent del capital o dels drets de vot o, en cas de tenir un percentatge inferior, que la fundació bancària sigui el seu major accionista. En cas contrari, el protectorat l'ha d'exercir la comunitat autònoma corresponent.

En tot cas, amb relació al que disposa l'article 32.2, s'entén que l'àmbit d'actuació principal de la fundació bancària excedeix el d'una comunitat autònoma quan el 40 per cent de l'activitat de les entitats de crèdit en les quals participi directament o indirectament, considerant la distribució territorial dels dipòsits dels seus clients, es dugui a terme fora de la comunitat autònoma en la qual té la seva fundació.

3. La competència per exercir el protectorat s'ha de mantenir mentre no tingui lloc una modificació substancial de les circumstàncies previstes en aquest article, entesa com a tal l'alteració, durant un període de nou mesos consecutius o alterns

dins d'un mateix exercici econòmic, de l'àmbit principal d'actuació de la fundació bancària.

L'adscripció al nou protectorat s'ha de produir en l'exercici econòmic següent a aquell en què hagi tingut lloc la modificació substancial de les circumstàncies.

4. Quan el Ministeri d'Economia i Competitivitat assumeixi el protectorat de les fundacions bancàries, ha d'exercir les funcions previstes a l'article 35.1 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, amb les especialitats següents:

a) Per a l'exercici de les funcions de verificació previstes a la lletra f) que estiguin relacionades amb l'aplicació i distribució de fons que la fundació bancària pugui destinar a la seva obra social, ha d'obtenir l'informe previ i vinculant de la comunitat autònoma competent en funció de l'àmbit territorial de la verificació. Aquest informe substitueix l'informe pericial previst a l'article 35.1.f).

b) Quan exerceixi provisionalment les funcions de l'òrgan de govern de la fundació bancària en els termes previstos a la lletra g), ha d'obtenir l'informe previ de les comunitats autònomes en què la fundació dugui a terme la seva obra social.

c) Quan, d'acord amb el que preveu la lletra h), hagi designar patrons nous, ha de procurar que estiguin representades les comunitats autònomes en què la fundació bancària dugui a terme la seva obra social.»

Quatre. L'apartat segon de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«2. Les fundacions que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei mantinguin una participació en una entitat de crèdit que assoleixi els nivells previstos a l'article 32 només s'han de transformar en fundacions bancàries si incrementen la seva participació en l'entitat de crèdit i en el termini de sis mesos computats des de la data en què es produeixi aquest increment, o quan tinguin el seu origen en una caixa d'estalvis, en el termini de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Cinc. L'apartat 3 de la disposició transitòria primera queda redactat de la manera següent:

«3. Les caixes d'estalvis que hagin iniciat el procés de transformació en fundació de caràcter especial, sense haver incorregut en cap causa legal per a això, han de continuar el procediment i transformar-se en fundació bancària o fundació ordinària segons que correspongui, sense que el procediment pugui estendre's més enllà de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. En cas que se superi aquest termini sense que s'hagi completat la transformació, cal aplicar el que preveu l'apartat següent.»

Sis. La lletra c) de la disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«c) La compatibilitat de cada membre s'ha de mantenir com a màxim fins al 30 de juny de 2016.»

Set. La disposició final quarta queda redactada de la manera següent:

«Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions.*»

S'introdueix una nova disposició addicional vuitena a la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Fundacions bancàries.*

Les fundacions bancàries es regeixen pel que disposa la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de caixes d'estalvis i fundacions bancàries.»

Disposició final onzena. *Títol competencial.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

2. No obstant això, les disposicions addicionals tercera i desena, la disposició transitòria tretzena i la disposició final primera d'aquesta Llei es dicten, a més, a l'empara de la regla 6a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil. Així mateix, la disposició addicional primera i la disposició transitòria segona es dicten de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.14 a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de les competències que les comunitats autònomes tenen atribuïdes en matèria de supervisió d'entitats de crèdit i dins del marc fixat pel dret de la Unió Europea.

Disposició final dotzena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorporen parcialment al dret espanyol la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, i la Directiva 2011/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE quant a la supervisió addicional de les entitats financeres que formin part d'un conglomerat financer.

Disposició final tretzena. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern pot dictar les normes reglamentàries necessàries per desplegar el que disposa aquesta Llei.

2. S'habilita el ministre d'Economia i Competitivitat per dictar les disposicions necessàries per modificar l'annex d'aquesta Llei de conformitat amb el que es determini a aquest respecte en el dret de la Unió Europea.

3. Sense perjudici del que preveu aquesta Llei, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors poden fer ús, de conformitat amb els seus àmbits de competència respectius, de les opcions que s'atribueixen a les autoritats competents nacionals en el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Disposició final catorzena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Sense perjudici d'això, les disposicions següents són exigibles a partir de les dates que s'assenyalen a continuació, i les entitats han de donar compliment a tots els requeriments legals o estatutaris necessaris per complir, en les dates indicades:

a) A partir del 31 d'octubre de 2014:

1r) Les disposicions contingudes als articles 26, apartats 1 a 4, 29.4, 34.1.d), g) i i) i 38. 2 i 3 d'aquesta Llei i a l'article 70 ter. Tres.4 introduït a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, per aquesta Llei.

2n) Les disposicions contingudes als articles 67 bis i 70 ter.7.e) introduïts a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, per aquesta Llei, així com l'article 34.1.d), g) i i) d'aquesta Llei, en la seva aplicació a les empreses de serveis d'inversió, en virtut del que estableix l'article 70 ter. Dos.5 introduït, així mateix, a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, per aquesta Llei.

b) Les disposicions contingudes als articles 31 i 36 d'aquesta Llei i als articles 70 ter. Un i 70 ter. Dos.6 introduïts a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, per aquesta Llei, a partir del 31 d'octubre de 2014, excepte per les entitats que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ja estiguessin obligades, d'acord amb la normativa anterior, a constituir un comitè de nomenaments, un comitè de remuneracions o un comitè conjunt de nomenaments i remuneracions.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de juny de 2014.

FELIPE R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANNEX

Llista d'activitats objecte de reconeixement mutu

1. Recepció de dipòsits o d'altres fons reemborsables.
2. Préstecs, inclosos, en particular, el crèdit al consum, els contractes de crèdit relatius a béns immobles, la factorització amb o sense recurs i el finançament de transaccions comercials (inclòs el forfetatge).
3. Arrendament financer.
4. Serveis de pagament, tal com es defineixen a l'article 1 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.
5. Emissió i gestió d'altres mitjans de pagament, com ara targetes de crèdit, xecs de viatge o xecs bancaris, quan l'activitat no estigui recollida al punt 4.
6. Concessió de garanties i subscripció de compromisos.
7. Transaccions per compte propi o a compte de clients que tinguin per objecte qualsevol dels instruments següents:
 - a) Instruments del mercat monetari (xecs, efectes, certificats de dipòsit, etcètera).
 - b) Divises.
 - c) Futurs financers i opcions.
 - d) Instruments sobre divises o sobre tipus d'interès.
 - e) Valors negociables.
8. Participació en les emissions de valors i prestació dels serveis corresponents.
9. Assessorament a empreses en matèria d'estructura del capital, d'estratègia empresarial i de qüestions afins, així com assessorament i serveis en l'àmbit de les fusions i les adquisicions d'empreses.
10. Intermediació en els mercats interbancaris.
11. Gestió o assessorament en la gestió de patrimonis.
12. Custòdia i administració de valors negociables.
13. Informes comercials.
14. Lloguer de caixes fortes.
15. Emissió de diners electrònics.

Quan els serveis i les activitats que preveu l'article 63 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, es refereixin a instruments financers previstos a l'article 2 de la Llei esmentada, han de ser objecte de reconeixement mutu de conformitat amb aquesta Llei.